

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně, pobočka ve Zlíně, rozhodl v hlavním líčení konaném dne 13. srpna 2018 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Ivety Šperlichové a přísedících Bc. Barbory Bártkové a JUDr. Jaroslava Sochůrka

takto:

Obžalovaní

1. **R.V.**, narozen XXXXX, trvale bytem XXXXX, t. č. ve výkonu trestu odnětí svobody ve věznici XXXXX,
2. **R.V.**, narozen XXXXX, trvale bytem XXXXX,
3. **S.N.**, narozen XXXXX, trvale bytem XXXXX,

uznávají se vinnými, že

v době od 19.5.2004 do 8.12.2004 v Kunovicích v úmyslu zkrátit spotřební daň z minerálních olejů, získat zatajením daňové povinnosti a nezaplacením této daně konkurenční výhodu na trhu anebo vyšší marži, po předchozí vzájemné dohodě zorganizovali a prováděli nákup a odběr leteckého paliva JET A1 od společnosti TOTAL Česká republika, s.r.o. jako prodávajícího, pro společnost XXXXX, a.s., IČ: XXXXX, se sídlem Letiště Brno-Tuřany, Brno jako kupujícího, tento nákup prováděli bez spotřební daně, jako právní důvod pro tento nákup bez spotřební daně nepravdivě uvedli, že předmětné palivo bude sloužit jako pohonná hmota pro leteckou dopravu (§ 49 odst. 8 zákona 353/2003 Sb., o spotřebních daních, v tehdy platném a účinném

znění), provozovanou společností XXXXX, a.s., věděli, že toto palivo bude ve skutečnosti z větší části užito jiným způsobem, zakládajícím povinnost ke spotřební dani a společně postupovali a jednali po vzájemné dohodě tak, že:

obžalovaný R.V. zajišťoval financování nákupů leteckého paliva Jet A1 zprostředkovaně cestou jím ovládaných společností XXXXX, sídlem XXXXX, XXXXX, IČ XXXXX, sídlem XXXXX, IČ XXXXX, sídlem XXXXX, XXXXX, IČ XXXXX, sídlem XXXXX, XXXXX, IČ XXXXX, sídlem XXXXX, v nichž vykonával faktický řídicí vliv, skrytě kapitálově společnost XXXXX ovládal a řídil nákup předmětného leteckého paliva a zajišťoval distribuci z něj neoprávněně vyrobených pohonných hmot v síti čerpacích stanic,

obžalovaný R.V. fakticky jednal a dojednal dodávky předmětného leteckého petroleje JET-A1 od společnosti TOTAL Česká republika, s.r.o., přičemž nepravdivě informoval společnost TOTAL Česká republika, s.r.o. o tom, že předmětný letecký petrolej bude užit společností XXXXX pro účely letecké dopravy a je zde na místě jeho dodávání bez spotřební daně, sám realizoval písemné objednávky za společnost XXXXX ke společnosti TOTAL Česká republika, s.r.o. na dodávku předmětného leteckého petroleje, přičemž věděl, že některé objednávky, které nařídil faxem zaslat, nebyly ani vlastnoručně podepsány osobami zde uvedenými, nýbrž se jednalo o elektrografické kopie jejich podpisů, v průběhu samotných dodávek uváděl společnosti TOTAL Česká republika s.r.o. nepravdivé skutečnosti o spotřebovaném množství předmětného leteckého paliva leteckým provozem,

obžalovaný S.N. spolupodepsal kupní smlouvu ze dne 6. 5. 2004 uzavřenou mezi obchodní společností TOTAL Česká republika, s.r.o. jako prodávajícím a obchodní společností XXXXX jako kupujícím, jejímž předmětem byla koupě a prodej leteckého petroleje JET-A1, a to dle požadavku kupujícího bez spotřební daně z minerálních olejů pro vlastní podnikatelskou činnost kupujícího, spojenou s leteckou dopravou, jako důvodu osvobození od spotřební daně z minerálních olejů (§ 49 odst. 8 zákona 353/2003 Sb., o spotřebních daních), a podepsal dodatek ke kupní smlouvě ze dne 6. 5. 2004, přičemž věděl o skutečnosti, že část leteckého petroleje takto prodaného a dodaného společností TOTAL Česká republika, s.r.o. společnosti XXXXX do areálu a skladu pohonných hmot na letišti Kunovice je z tohoto areálu a skladu pohonných hmot odvážena a k vlastní podnikatelské činnosti - provozování letecké dopravy společnosti XXXXX nebude tento letecký petrolej sloužit a osvobození od spotřební daně tak odpadá, a sám aktivně koordinoval odvoz leteckého petroleje z letiště v Kunovicích na úložiště jiných podnikatelských subjektů mimo areál letiště v Kunovicích, přičemž odsouzený D.G. na základě instrukcí od obžalovaného S.N. s vědomím obžalovaného R.V. řídil odvoz leteckého petroleje z Kunovic, kdy část leteckého petroleje byla již při odvážení deklarována jako nafta, a letecký petrolej byl odvážen na základě jeho pokynů nejprve do Napajedel, později i do Vlkoše u Kyjova a Kyjova, dle pokynů obžalovaného S.N. zastavoval řidiče v případě, že v Kunovicích probíhala kontrola příslušných státních orgánů a následně řídil míchání leteckého petroleje s naftou pro jeho další využití jako paliva pro silniční dopravu a současně proto, aby takto zastřel původ předmětného leteckého paliva a mohlo tak dojít k utajení vzniku daňové povinnosti, a dále odsouzený D.G. řídil další distribuci takto vyrobeného paliva na čerpací stanice – nejčastěji do sítě čerpacích stanic XXXXX, přičemž z celkově takto nakoupeného a dodaného množství 18.360.888 litrů leteckého petroleje JET A1 bylo pro účely letecké přepravy provozované společností XXXXX použito maximálně 2.571.265. litrů předmětného leteckého petroleje a 15.789.623 litrů předmětného leteckého petroleje nebylo užito pro účely letecké přepravy jako zákonného důvodu zakládajícího osvobození od spotřební daně, tato skutečnost byla obžalovanými správci spotřební daně Celnímu úřadu Brno, se sídlem Brno, Řípská 9, Brno

Shodu s prvopisem potvrzuje Ester Svobodová

zatajena a byla tak porušena zákonná povinnost přiznat a zaplatit spotřební daň dle § 9 odst. 3 písm. b) zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních a tímto jednáním obžalovaní způsobili škodu České republice zastoupené Celním úřadem Brno ve výši 157.106.749,- Kč,

tedy

společným jednáním ve větším rozsahu zkrátili daň a spáchali uvedený čin ve velkém rozsahu,

čímž spáchali

zvláště závažný zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku č.40/2009 Sb. ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku č. 40/2009 Sb.,

a odsuzují se

1. obžalovaný S.N.

podle § 240 odst. 3 tr. zákoníku za užití § 58 odst. 1, odst. 3 písm. b) trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **3 (tři) let**.

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **5 (pět) let**.

2. ohledně obžalovaného R.V.

se podle § 44 trestního zákoníku upouští od souhrnného trestu k trestu, který mu byl uložen rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 29. července 2008, č.j. 10T 8/2004-17232, který nabyl právní moci dne 28. května 2009.

3. ohledně obžalovaného R.V.

se dle § 44 tr. zákoníku **upouští** od uložení souhrnného trestu k trestu, který mu byl uložen rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 29. května 2013, č.j. 30T 7/2011-15149 ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci ze dne 22. dubna 2014 č.j. 4 To 69/2013-16412.

Odůvodnění:

1. Úvodem soud konstatuje, že jde ve věci o již třetí odsuzující rozsudek, když první byl vyhlášen dne 5. ledna 2015 č.j. 53T 5/2010-4015, kterým byli obžalovaní V., V., N. a G. uznáni vinnými zvláště závažným zločinem zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby dle § 240 odst.1, odst. 3 tr. zákoníku č. 40/2009 Sb., jehož se dopustili ve spolupachatelství dle § 23 trestního zákoníku jednáním totožným s jednáním popsáním ve výrokové části rozsudku. Ohledně obžalovaného D.G., který proti rozsudku nepodal odvolání, rozsudek nabyl právní moci. K odvolání obžalovaných V., V. a N. Vrchní soud v Olomouci usnesením ze dne 3. prosince 2015 č. j. 1To 21/2015-4250 napadený rozsudek zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k novému rozhodnutí. Krajský soud doplnil dokazování v intencích rozhodnutí vrchního soudu a

Shodu s prvopisem potvrzuje Ester Svobodová

ve věci vyhlásil druhý odsuzující rozsudek dne 14. července 2016 č.j. 53T 5/2010-4384, kterým byli obžalovaní V., V. a N. uznáni vinnými ve smyslu prvního vydaného odsuzujícího rozsudku, u obžalovaného V. soud upustil od uložení souhrnného trestu, obžalovanému V. byl uložen souhrnný trest odnětí svobody v trvání 8 let se zařazením do věznice s ostrahou, dále trest zákazu činnosti na dobu 10 let a peněžitý trest v celkové výměře 2 000 000 Kč. Obžalovanému N. byl uložen trest odnětí svobody v trvání 6 let se zařazením do věznice s ostrahou a trest zákazu činnosti na dobu 6 let. Spis byl s odvoláními všech obžalovaných předložen odvolacímu soudu dne 20. 9. 2016. K odvolání obžalovaných Vrchní soud v Olomouci usnesením ze dne 26. 9. 2017 č. j. 1 To 52/2016-4614 dle § 258 odst. 1 písm. a), písm. b), písm. c) tr. ř. rozsudek zrušil a dle § 259 odst. 1 tr. ř. věc vrátil soudu prvního stupně k novému projednání. Spis byl zdejšímu soudu vrácen dne 1. 12. 2017. V intencích rozhodnutí vrchního soudu pak bylo dokazování doplněno zejména o odborné vyjádření Generálního ředitelství cel a výsledk zpracovatelů tohoto odborného vyjádření, výsledk znaleců obhajoby, byly provedeny důkazy listinné. Svědectví odmítl ve věci podat již odsouzený D. G..

2. Dokazováním provedeným v hlavním líčení bylo prokázáno, že obžalovaní se společně s již odsouzeným G. vzájemně znali a dohodli se na jednání popsaném ve výrokové části rozsudku, kdy každý plnil svou funkci tak, jak je popsáno ve výrokové části rozsudku, když účelem jejich jednání bylo zkrácení spotřební daně, což se jim i úspěšně zdařilo. Provedenými důkazy bylo zjištěno, že obžalovaní jednali v úmyslu zkrátit spotřební daň z minerálních olejů v období od 19. 5. 2004 do 8. 12. 2004 tak, že po vzájemné dohodě zorganizovali a prováděli nákup leteckého paliva JET A1 od společnosti TOTAL ČESKÁ REPUBLIKA s.r.o. jako prodávajícího, pro společnost XXXXX, IČ XXXXX se sídlem XXXXX, jako kupujícího, a tento nákup prováděli bez spotřební daně, neboť nepravdivě při nákupu uvedli, že předmětné palivo bude v celém objemu sloužit jako pohonná hmota pro leteckou dopravu, které je osvobozeno od platby spotřební daně, ačkoliv věděli, že velká část odebraného leteckého petroleje nebude použita pro tento účel, ale pro účel jiný, který zakládá povinnost platit spotřební daň. Bylo prokázáno, že odebraný letecký petrolej v maximální výši 2 571 265 litrů byl užít pro účely letecké přepravy provozované společností XXXXX, ale dalších odebraných 15 789 623 litrů pro tyto účely použito prokazatelně nebylo a obžalovaní společně s již odsouzeným G. tak zkrátili daň ve výši 157 106 749 Kč. Své jednotlivé úkoly směřující k úspěšnému dokonání trestné činnosti měli rozdělené tak, že obžalovaný V. zajišťoval financování nákupu leteckého paliva, když skrytě kapitálově ovládal společnost XXXXX přes obžalovaného N. a řídil nákup předmětného leteckého paliva a zajišťoval distribuci z něj neoprávněně vyrobených pohonných hmot v síti čerpacích stanic. Obžalovaný V. fakticky jednal a dojednával dodávky předmětného leteckého petroleje od společnosti TOTAL ČESKÁ REPUBLIKA pro XXXXX, kde nepravdivě uváděl, že veškerý odebraný letecký petrolej je pro účely letecké dopravy, ačkoliv věděl, že toto není pravdou. Obžalovaný S.N. podepsal kupní smlouvu ze dne 6. 5. 2004 za XXXXX se společností TOTAL ČESKÁ REPUBLIKA, s.r.o., jejímž předmětem byla právě koupě leteckého petroleje bez spotřební daně a podepsal dodatek k této kupní smlouvě. Všem obžalovaným bylo známo, že část leteckého petroleje nebude užita pro leteckou dopravu, bude odvážena do úložiště jiných podnikatelských subjektů mimo areál letiště v Kunovicích, kdy tento odvoz aktivně koordinoval obžalovaný N., odsouzený D.G. na základě instrukcí obžalovaného N. a s vědomím obžalovaného V. aktivně řídil odvoz leteckého petroleje z Kunovic, kdy část leteckého petroleje byla již při odvážení deklarována jako nafta. Tento letecký petrolej byl dle jeho pokynu dovážen

do Napajedel, později do Vlkoše u Kyjova a Kyjova a následně dle pokynů obžalovaného N. odsouzený G. koordinoval a zastavoval řidiče v případě, že dostal zprávu o tom, že bude probíhat kontrola příslušných státních orgánů. Bylo prokázáno, že odsouzený G. následně řídil míchání leteckého petroleje s naftou pro jeho další využití jako paliva pro silniční dopravu.

3. Soud v hlavním líčení vyslechl obžalované. **Obžalovaný S.N.** uvedl, že poprvé se dozvěděl o společnosti XXXXX od svého známého R.P. na jaře roku 2004 a toho oslovil obžalovaný V. s tím, že má zajímavý podnikatelský projekt, že by chtěl rozjet leteckou dopravu z Kunovic do Prahy a ostatních evropských států a sháněl investora. Obžalovaný N. má za to, že byl osloven z důvodu, že měl známé ve Švýcarsku. S P. se dohodli, že vstoupí do společnosti XXXXX jako předseda představenstva a P. do dozorčí rady. Vstupovali zde na dobu určitou na dva měsíce. Obžalovaný uvedl, že jeho role ve společnosti byla taková, že měl zjišťovat informace týkající se společnosti a na základě těchto informací se budoucí investor měl rozhodovat, zda do společnosti vstoupí či nikoliv. Obžalovaný N. uvedl, že za celou dobu svého působení sice byl předsedou představenstva, ale neměl žádný vliv, žádné informace, ani kancelář. Ze společnosti chtěl vystoupit po dvou měsících, obžalovaný V. mu sliboval, že svolá valnou hromadu a odvolají ho, ale nestalo se tak. Proto ze společnosti s P. odešli až v únoru 2005. Obžalovaný N. uvedl, že jako předseda představenstva spolupodepisoval smlouvy, včetně smlouvy s TOTALEM, neví přesně, zda ji podepisoval, nevzpomíná si, neboť v tu dobu byl neustále volán do Zlína, ať obžalovaným V., nebo jeho sekretářkou, ať se do společnosti dostaví a podepíše nějaké smlouvy, kterých bylo minimálně 100, když většinou šlo o pracovní smlouvy. Takže z toho důvodu nemůže přesně říci, zda podepsal konkrétní smlouvu se společností TOTAL ČESKÁ REPUBLIKA, ale nevylučuje to. Za společnost rovněž podepisoval příznání k DPH, a to v Kroměříži, kde sídlila hlavní účetní paní Ú.. Až ze spisu zjistil, že měl mít na starosti letecké pohonné hmoty, do té doby o tom vůbec nevěděl, nikoho neřídil, nic nezařizoval, rozhodně popřel, že by měl koordinovat a řídit odvoz leteckých pohonných hmot z Kunovic a dokonce v této věci úkolovat odsouzeného G., kterého sice zná již dlouho, tykají si, ale nestýkali se. Pokud obžaloba vychází z odposlechnů, tak z těch zjistil, že jeho osoby se týká pouze 6 odposlechnů, ve kterých se baví s G., ale rozhodně neobsahují nic, co by se týkalo vývozu leteckého paliva z Kunovic. Tyto rozhovory proběhly pouze ve 4 dnech, týkaly se něčeho jiného, takže rozhodně nemohou potvrdit obžalobu, že se měl spolupodílet na odvozu leteckých pohonných hmot z Kunovic po dobu 7 měsíců.
4. Pokud obžalovanému N. byly předloženy důkazy listinné, a to kupní smlouva mezi TOTAL ČESKÁ REPUBLIKA a XXXXX včetně dodatku, pak v hlavním líčení uvedl, že je možné, že na smlouvě je jeho podpis, i když se podepisuje jinak. Na dodatku je již jiný podpis a také si nepamatuje, že by ho podepsal. K dotazům doplnil, že nemá povědomí o tom, že by společnost XXXXX v době, kdy tam působil jako předseda představenstva, realizovala kromě nákupu předmětného leteckého petroleje další objemově významné nákupy pohonných hmot. Nevzpomíná si již, o čem se bavili s odsouzeným G. v telefonátech, které byly předmětem odposlechnů.
5. **Obžalovaný V.** před soudem uvedl pouze stručně, že s obžalobou nesouhlasí, má k ní připomínky, ke kterým se vyjádří až v rámci provedeného dokazování. Ke společnosti XXXXX uvedl, že byl jejím zakladatelem. Založil ji jako cestovní kancelář, následně leteckou společnost. Chtěl se spojit s dalšími investory. Spoluobžalované neznal předtím, než začali spolupůsobit

v XXXXX, nikdy je předtím neviděl, byli mu doporučeni panem R. P.. O tom, že společnost XXXXX měla způsobit nějaký daňový únik, se dozvěděl až v únoru 2005, když byla společnost v konkurzu a obrátili se na něj pracovníci celní správy.

6. Soud v hlavním líčení četl výpověď obžalovaného V. z přípravného řízení, kdy ve své výpovědi ze dne 15. prosince 2011 uvedl, že společnost XXXXX založil jako rodinnou firmu. V průběhu roku 2003 zjistil, že na českém trhu nemůže firma fungovat bez letecké přepravy, ale neměli dostatek kapitálu, aby do letectví mohli vstoupit, proto hledali strategického partnera. Známým panem P. mu byla doporučena brněnská firma JVT COMPANY a.s., za kterou byl kroměřížský podnikatel R.V. a jehož další firma WORLD SERVIS patřila v té době k největším provozovatelům čerpacích stanic a velkoobchodu s pohonnými hmotami v České republice. Obžalovaný V. uvedl, že v listopadu 2003 se s obžalovaným V. dohodli, že obžalovaný V. vstoupí kapitálově do společnosti prostřednictvím své společnosti JVT COMPANY a.s., což se dělo formou smluv, které jsou obsahem spisu. Postupně měla JVT nabýt celých 100% XXXXX. Společnost XXXXX byla v podstatě vlastněna společností JVT, která byla registrovaná na Maltě, a kterou vlastnil obžalovaný V.. Obžalovaný V. v tomto směru odkázal na odposlech ze dne 10. 11. 2004, záznam č. 16, v rámci kterého obžalovaný V. podrobně vysvětluje majetkové poměry kolem XXXXX, JVT své přítelkyni H., které se chtěl pochlubit. Obžalovaný V. uvedl, že obžalovaný V. neměl primární zájem vstoupit to cestovní kanceláře, ale měl zájem o oblast zásobování leteckými pohonnými hmotami. K faktickému vstupu JVT do XXXXX došlo na přelomu března, dubna 2004, kdy byly podepsány patřičné notářské dokumenty a byly změněny statutární orgány společnosti XXXXX. Za obžalovaného V. byl předsedou představenstva jmenován obžalovaný N. a do dozorčí rady pan P.. Od té doby dle obžalovaného V. obžalovaný V. převzal veškerou kontrolu nad společností XXXXX. Ze sídla společnosti ve Zlíně vystěhoval celý účetní úsek a přemístil jej do své administrativní budovy v Kroměříži. Založil i nový účet XXXXX u Komerční banky, ke kterému neměl obžalovaný V. podpisové právo, ale toto měl pobočník obžalovaného V. pan K.. Obžalovaný V. mohl na účet pouze nahlížet. Obžalovaný V. uvedl, že mu zůstalo právo k účtu XXXXX u Raiffeisenbank ve Zlíně, kde byl však minimální obrát. Obžalovaný V. vypověděl, že spolupracovníky obžalovaného V. byl Z.K., R.V., S.N. a R.. G. nikdy neviděl, dozvěděl se o něm až ze spisu. Platby prováděl R. V. na příkaz obžalovaného V., což vyplývá i z odposlechu ze dne 3. 11. 2004, záznam č. 017 a 022, ve kterých zcela jasně obžalovaný V. dává příkazy k platbě R.V. pro společnost TOTAL ČESKÁ REPUBLIKA za letecké pohonné hmoty ve výši 17 000 000 Kč. Obžalovaný V. uvedl, že do vstupu JVT do XXXXX společnost XXXXX odebírala letecké pohonné hmoty pouze od autoklubu LET Kunovice, zásobování ze strany firmy obžalovaného V. začalo od května 2004. Veškerá činnost společnosti XXXXX skončila konkurzem, protože obžalovaný V. byl 6. 12. 2004 vzat do vazby. JVT stáhla finanční prostředky z účtu XXXXX a společnost za této situace nemohla bez dotací přežít.
7. Pokud byl obžalovaný V. dotázán ke konkrétnímu zásobování leteckými pohonnými hmotami, pak uvedl, že se uskutečňovala po dvou liniích. Základ tvořily dodávky přes úložiště v Kunovicích, což bylo smluvně ošetřeno tak, že XXXXX měla smlouvu se společností 1. ČESKOMORAVSKÁ RAFINÉRIE, která provozovala úložiště v areálu LET Kunovice. Ve druhé linii letadla provozovaná XXXXX tankovala na jiných letištích. Pokud jde o dodávky leteckých pohonných hmot do Kunovic od TOTAL ČESKÁ REPUBLIKA, obžalovaný V.

vedl, že na základě výběrového řízení tato společnost byla výlučným dodavatelem leteckých pohonných hmot do úložiště Kunovice, veškerou manipulaci, její skladování zajišťovala na základě smlouvy firma 1. ČESKOMORAVSKÁ RAFINÉRIE. Opatřením generálního ředitele ze dne 28. 6. 2004 za skladování a výdej leteckých pohonných hmot a za objednávky a evidenci byl odpovědný obžalovaný N.. Obžalovaný V. uvedl, že z kupní smlouvy na dodávku leteckých pohonných hmot sepsanou mezi XXXXX a TOTAL ČESKÁ REPUBLIKA vyplývalo, že TOTAL dodával letecký petrolej pro leteckou přepravu bez daně. Obžalovaný uvedl, že jediným zákonu odpovídajícím dokladem potvrzující dodání leteckých pohonných hmot je podepsaný plnicí lístek a LOAD SHEET. Ve spise nenašel žádný doklad o tom, že by společnost XXXXX převzala jakékoliv množství leteckých pohonných hmot. Pokud je obsahem spisu souhrnné potvrzení o převzetí JET A1, kde je podepsaný nějaký neznámý pracovník jako přejímací, tak na tom se nachází falešné razítko XXXXX. Pokud je na souhrnném potvrzení jméno K., tak tento neměl takovou pravomoc toto potvrzovat. Obžalovaný V. dále uvedl, že z výpisu z Komerční banky zjistil, že peníze na nákup tak obrovského množství leteckých pohonných hmot byly převáděny z účtu společnosti XXXXXa společnosti XXXXX, které ovládal obžalovaný V.. Obžalovanému V. je známo, že obžalovaný V. je jediným majitelem a disponentem účtu těchto firem. Obžalovaný V. vypověděl, že dodatečně zjistil, že G. dával s největší pravděpodobností bez vědomí kohokoliv z vedení společnosti XXXXX příkaz k odvozu leteckých pohonných hmot na jím provozovaná úložiště v Napajedlech, ve Vlkoši a v Kyjově a pak dával příkazy řidičům autocisteren, zejména S., R. a B. na úložiště ve Vlkoši a paní H. na úložišti v Kyjově, aby letecké pohonné hmoty smíchali v poměru 1:1 s motorovou naftou, dodávanou zpravidla ze Slovnaftu nebo z Čepa a do této směsi následně přimíchali mazivostní aditiva – tedy vylepšené vlastnosti pohonných hmot pro užití v motorových vozidlech. Z odposlechů zjistil, že tato aditiva zajišťoval pan W.. Z úložiště v Napajedlech a k dalšímu použití na úložištích ve Vlkoši a Kyjově je nechával převážet řidiči S. a P.. Takto smíchané letecké pohonné hmoty s motorovou naftou a přísadami byly z úložišť dodávány na čerpací stanice XXXXX OIL a velkoobchodním partnerům, jako byly firmy pana Z., Z. atd. Obžalovaný V. uvedl k tomu, že mu je kladeno za vinu, že svou činností záměrně nadhodnotil plánovanou spotřebu leteckých pohonných hmot ve společnosti XXXXX, že vycházel z pokynů akcionáře firmy JVT, za kterou jednal obžalovaný V.. Obžalovaný V. na svoji obhajobu uvedl, že ani on, ani nikdo jiný z členů představenstva nemohl mít patrně přehled o reálných dodávkách leteckých pohonných hmot, protože kromě úložiště v Kunovicích se paralelně rozjíždělo úložiště v Ostravě a také letiště v Přerově. Je pravdou, že sekretářce M. předal papír s množstvím litrů pro první objednávku, o podepisování a odesílání dalších objednávek na letecké pohonné hmoty však obžalovaný V. nic neví, neví nic o tom, že by sekretářkám dával pokyny k tomu, aby na další objednávky přexeroxovaly podpisy členů představenstva. Řada objednávek je opatřena dvěma druhy razítek firmy XXXXX, kdy razítko č. 1 měl přidělen akcionář, obžalovaný V., a to bylo zajištěno v kanceláři pana Kvinty, razítko č. 2 měli k dispozici členové představenstva, razítko č. 3 měl obžalovaný V. a razítka č. 4 – 8 měl sekretariát. Obžalovaný V. zjistil, že v mnoha případech objednávky leteckých pohonných hmot byly odeslány ve dnech, kdy prokazatelně nebyl ve Zlíně. Nedokáže si představit, že by tak obrovské množství leteckých pohonných hmot objednával bez vědomí členů představenstva a že by falšoval jejich podpisy. Dle názoru obžalovaného V. takové množství leteckých pohonných hmot musela objednávat osoba, která perfektně zvládala logistiku míchání leteckých pohonných hmot s naftou. Celý pohyb zboží byl pečlivě koordinován z kroměřížského dispečinku G.. Poukázal na odposlechy, ze kterých vyplývá, že obžalovaný V. v rozhovoru s N. z TOTAL

ČR potvrzuje, že objednávky vystavuje N. a N. tuto skutečnost potvrdil. N. také uvedl, že kolega S. s N. mluvil a počítá s tím, že budou jezdit 4 auta denně po celý týden, že jsou schopni udělat 25 cisteren. Z uvedeného vyplývá, že obžalovaný N. vždy věděl dopředu, kolik aut přijede na úložiště do Kunovic a věděl i detaily. Dále na svoji obhajobu uvedl, že objednávka jakéhokoliv množství leteckých pohonných hmot a jejich umístění na sklad XXXXX nezakládá daňovou povinnost, ta vzniká až v okamžiku, kdy jsou letecké pohonné hmoty použity v rozporu s jejich účelem.

8. Ve své další výpovědi ze dne 25. dubna 2012 obžalovaný V. uvedl, že XXXXX měla formální sídlo nejdříve v XXXXX, obchodní úsek sídlil ve XXXXX. V dubnu 2004 ekonomický účetní úsek byl převeden do Kroměříže. V Kunovicích vzniklo další středisko, které řešilo otázky leteckého provozu. Ve firmě byly dvě účetní, M.H. a R.K.. Od dubna 2004 úsek vedla nově v Kroměříži paní R.Ú. a další dvě pracovnice. Firma měla účty u Raiffeisenbank, ke kterým měl dispoziční právo obžalovaný a postupně další osoby. K účtům byl zřízen interbanking, ovládání účtu po telefonu zřízen nebyl. Přístup k účtu přes interbanking měl obžalovaný V. a později obžalovaný V.. Znovu zopakoval, že po vstupu nového akcionáře společnosti JVT COMPANY, byly z pokynu obžalovaného V. zřízeny nové účty v Komerční bance, které ovládal pouze obžalovaný V.. K daňovým přiznáním obžalovaný V. uvedl, že daňová přiznání a uzávěry se sestavovaly v účetním ekonomickém úseku v Kroměříži, jejich sestavováním byla odpovědná R.Ú.. Veškerou podnikatelskou strategii společnosti XXXXX po sjednání spolupráce s obžalovaným V. již řídil pouze obžalovaný V.. Pracovní porady se konaly pravidelně a dle potřeby buď ve Zlíně, v Kroměříži nebo v Kunovicích. Obžalovaného V. si volal obžalovaný V. jako podřízeného do Kroměříže, někdy se účastnil i porad ve Zlíně a Kunovicích. Porady užšího vedení XXXXX vedl obžalovaný V. sám. Byl úkolován obžalovaným V., zásadní byl finanční plán společnosti, který si obžalovaný V. pečlivě hlídal, kdy měl snahu dosáhnout v roce 2005 tržeb nejméně 1 miliardu Kč. V souvislosti s financemi byl asistentem obžalovaného V. pan K.. F.R. byl určen obžalovaným V. k vyřizování administrativních právních záležitostí, například ověřování podpisů apod. Po převzetí společnosti XXXXX měl mít na starosti přebírání paliva od 1. ČESKOMORAVSKÉ RAFINÉRIE obžalovaný N., který je skutečně realizoval. Ten měl za úkol podklady od pracovníků letiště vzít a zaevidovat. Pokud byl obžalovaný V. dotázán, zda nákupy na nákup leteckých pohonných hmot byly zohledňovány v daňových přiznáních společnosti XXXXX, uvedl, že k tomu se nedokáže vyjádřit, neboť žádné daňové přiznání neviděl. Podle toho, co se dozvěděl až dodatečně ze spisu, však zřejmě nebyly. Pokud jde o skladovací kapacity společnosti XXXXX, obžalovaný V. uvedl, že kapacita byla asi 100.000 litrů.
9. V poslední výpovědi ze dne 14. května 2012 obžalovaný V. zopakoval, že podle směrnice společnosti XXXXX měli plánovanou spotřebu leteckých pohonných hmot hlásit zodpovědní pracovníci buď B., nebo pan S. obžalovanému N., který měl podle těchto požadavků objednávat. Obžalovaný N. byl předseda představenstva XXXXX a nemohl tak být podřízeným obžalovaného V. nebyl ani zaměstnancem XXXXX. Obžalovaný uvedl, že XXXXX mělo v úmyslu odebrané letecké pohonné hmoty dále prodávat a také dále prodávala, např. místnímu aeroklubu nebo jiným leteckým dopravcům, ale neví, kdo to prováděl a jak to bylo zaúčtováno. Pokud byl obžalovaný dotázán, zda byl činný při sjednávání smlouvy o přepravě mezi společnostmi XXXXX jako odběratelem a F.C. jako dopravcem ze dne 1. 6. 2004, pak uvedl, že si myslí, že

podpis na smlouvě je padělek, neboť má za to, že XXXXX neměla nikdy žádnou smlouvu o přepravě leteckých pohonných hmot sjednanou.

10. K těmto svým výpovědím z přípravného řízení obžalovaný V. v hlavním líčení doplnil, že na nich trvá. Nemohl se blíže vyjádřit k okolnostem objednání předmětného leteckého petroleje přes fax u společnosti TOTAL, protože objednávek řešil velice málo. Pokud mu byly předloženy k nahlédnutí závazné objednávky z č. l. 541 – 623, pak k nim uvedl, že se k nim nemůže vyjádřit, neboť netušil, že bude odpovídat na otázky spojené s objednávkami. Potvrdil, že vydal opatření generálního ředitele, dle kterého byl obžalovaný N. odpovědný za letecké pohonné hmoty. K dotazu, zda mohl úkolovat jako generální ředitel předsedu představenstva, uvedl, že neví, jak je to podle zákona, ale bylo to tak domluvené mezi akcionáři a obžalovaným N., a ten to tak přijal. Byla to taková anomálie, že obžalovaný N. nebyl sice zaměstnancem společnosti XXXXX, ale prostě v ní pracoval, zastupoval zájmy majoritního akcionáře. Vydané opatření distribuoval sekretariát a dostal ho každý, koho se týkalo. Ke správně o stavu společnosti XXXXX založené na č. l. 746 – 751 spisu obžalovaný uvedl, že není schopen uvést, jestli tuto zprávu podepsal, i když má za to, že je to věc, kterou sepisovali se členy představenstva. Není mu známo, kdo byl odpovědný za realizaci konkrétního případu při podpisu dílčích objednávek. Obžalovaný uvedl, že v průběhu roku 2004 měl čas od času přehled o skutečné spotřebě leteckých pohonných hmot do letadel, kdy například při kontrole v září 2004 se dělaly součty pro kalkulaci cen. Z Kunovic dostávali údaje, které studovali. Tyto informace měli z handlingu, kde seděl pan B. a S. a další pracovníci. XXXXX z počátku provozovala dvě letadla od roku 2004. Více letadel neprovozovala. Odebíralo se palivo zhruba na tyto dvě letadla.
11. **Obžalovaný R.V.** uvedl, že odmítá, co je mu obžalobou kladeno za vinu, kdy obžaloba ignoruje mechanismus aplikace spotřební daně. Pokud je mu kladeno za vinu, že měl zajišťovat financování nákupu leteckého paliva JET A1, pak to odmítá, protože od roku 2002 nebyl podnikatelem, s podnikáním skončil. Na firmu podnikal jeho syn. Neměl přístup k účtům a rozhodně popírá, že by prostřednictvím dvou společností zajišťoval nákupy leteckých pohonných hmot. Rozhodně popírá, že by měl skrytě kapitálově ovládat společnost XXXXX, řídit nákup předmětného leteckého paliva, zajišťovat jeho distribuci, dokonce z něj neoprávněně vyrábět pohonné hmoty, které byly prodávány v síti čerpacích stanic. Obžalovaného N. nezná, nikdy s ním nepřišel do styku a neví, jak by s ním mohl koordinovat odvoz leteckého petroleje z Kunovic. Nikdy mu nedával žádné pokyny. Rovněž kategoricky odmítá, že by řídil míchání leteckého petroleje s naftou pro jeho další využití. G. znal, byl to kdysi jeho soused, ale nikdy s ním nebyl zaměstnán ve stejné firmě. Obžalovaný V. dále uvedl, že pokud ze spisu vyplývá, že celkově bylo nakoupeno, dodáno 18 368 880 litrů leteckých pohonných hmot, pak z faktur takové množství nevyplývá a ze spisu se nedá zjistit, kde toto palivo skončilo. Pokud jsou ve spise nějaké dodací listy, tak ty osvědčují od společnosti dodání, včetně spotřební daně a spotřební daň na dodacích listech je přesně vypočítaná. Konstrukce Celního úřadu v Brně, pokud jde o spotřební daň, je dle něj založená na tom, že celní úřad použil znalecký posudek V., který spočítal, kolik leteckého paliva se spotřebovává v letadlech a rozdíl, který není přesný, tedy rozdíl mezi spotřebovaným množstvím v letadlech a skutečně dodanými litry doměřil. Obžalovaný V. má za to, že správce daně nemůže v daňovém řízení použít důkazy od policejního orgánu. Obžalovaný V. na svoji obhajobu uvedl, že společnost TOTAL postupovala v rozporu s platnými předpisy, kdy údajný petrolej, který se měl vozit na letiště Kunovice, deklaroval v rozporu se

zákonem, protože uváděla letecký petrolej na území cizího státu do volného oběhu, obžalovaný má za to, že povinnost přiznat a zaplatit daň byla na prvním místě u společnosti TOTAL. Pokud XXXXX letecký petrolej nakoupila a dále jej distribuovala v mezích zákona, pak mu žádná daňová povinnost nevznikla. Není totiž pravdou, že pokud se letecký petrolej použije pro jiné účely, okamžitě vzniká daňová povinnost. K dotazům obžalovaný V. uvedl, že obžalovaného V. zná, když ho viděl párkrát na letišti v Kunovicích, kam chodil za účetním panem B.. K dotazům obhájce uvedl, že obžalovaného V. potkal při příležitosti, kdy ho poslali do Kunovic, aby vyměřil něco na pozemku a na ten pozemek se musel dostat přes letiště. O obžalovaném V. si myslel, že je ředitel letiště. To byl jediný den, kdy obžalovaného V. viděl. Pana K. nezná. Věděl, že v areálu letiště Kunovice nebyl sklad pohonných hmot.

12. **D.G.** v procesním postavení obžalovaného uvedl, že vůbec neví, proč je trestně stíhán. Již jednou stíhán byl a to bylo zrušeno. Pokud je mu kladeno za vinu, že měl organizovat odvážení leteckého petroleje z Kunovic na stáčiště do Vlkoše, Kyjova a Napajedel, tak v té době, kdy se to mělo stát, spolupracoval s panem T., který byl zástupcem 1. ČESKOMORAVSKÉ RAFINÉRIE a tato v Kunovicích skladovala letecký petrolej a pan T. požádal obžalovaného o spolupráci, že pokud bude stáčiště plné, měl zajistit vyvezení. Má za to, že tuto činnost nevykonával od května, ale až v druhé polovině roku 2004, koncem srpna, září, do doby, než byl vzat do vazby. Pokud je mu obžalobou kladeno za vinu, že měl letecký petrolej míchat a pak dále distribuovat na čerpací stanice XXXXXU, tak to není pravda, neboť veškerý letecký petrolej si pan T. distribuoval do Čech. Uvedl, že nikdy nebyl zaměstnancem XXXXX a žádnou činnost pro ni nevykonával.
13. **Svědék J.B.** k věci uvedl, že firma XXXXX působila na jejich letišti. Svědek nastoupil dne 1. 4. 2004 do funkce pracovníka handlingu a na začátku října 2004 byl jmenován ředitelem letiště. Z firmy pak odešel na vlastní žádost v březnu 2005. Firma XXXXX působila na letišti Kunovice jako regionální přepravce. Měla pronajaty dvě letadla, jedno od německé firmy a druhé od anglické firmy. Oni jako pracovníci bývalé firmy LET Kunovice, posléze letecké závody, byli pronajati firmou XXXXX a zajišťovali chod letiště. V náplni práce bylo odbavování cestujících, nákladů a další provozní záležitosti letiště. Ředitelem byl svědek jmenován obžalovaným V., který byl generálním ředitelem XXXXX. Pokud jde o palivo, tak to mělo s jeho funkcí pramálo společného. V podstatě jako vedoucí handlingu a jeho podřízení byli povinni před každým letem vyžádat natankování letadla, kdy zavolali řidiči cisterny, ten přijel ve stanovenou dobu a za asistence hasičů se provedlo plnění. Po naplnění letounu se odevzdal na pracoviště svědka palivový list, který byl svědecktím o tom, že se plnění provedlo konkrétního dne, o kolik litrů se jednalo, a list uložil s dalšími dokumenty do příručního archivu. Úložiště pohonných hmot bylo v areálu podniku LET Kunovice, ke kterému se dalo dostat několika způsoby. Měla tři brány, jedna byla nákladová, jedna osobní a pak byla brána na letiště. Pak byla vybudována separátní brána u haly, která byla většinou zavřená. Pak zde byla ještě speciální brána vybudovaná s automatickými vraty, která sloužila pro příjezd cisteren. Ta byla vybudována před zahájením činnosti XXXXX. XXXXX ji zařídila či nechala vybudovat. Nebyla u ní žádná ostraha. Ovladače od brány neměl svědek a má za to, že toliko šoféři, kteří jezdili s cisternami. Svědek uvedl, že pokud jde o společnost XXXXX, je mu známo, že ředitelem společnosti byl obžalovaný V., dále znal obžalovaného N., který byl členem představenstva a dalšími členy byl J.R.. S obžalovaným V. se scházel relativně často, 1x týdně na poradách, kdy obžalovaný řídil celou společnost. Obžalovaný N. jako předseda představenstva občas přijel do letu Kunovice, ale svědek neví, čím

se zabýval. Pan R. měl na starosti obchodní činnost, pan Š. se staral o správu budov. Pokud jde o jméno D.G., to se dozvěděl svědek až z tisku. Obžalovaného V. zná, byl mu představen obžalovaným V. na letišti jako jeden z akcionářů či možných investorů. Obžalovaného V. pak svědek poznal v jednací síni. Svědek má za to, že XXXXX na tom finančně byla dobře, neboť letadla létala a všechno bylo v pořádku. Až když byl podán návrh na konkurzní řízení, začal mít problémy s financemi. Svědkovi není známo, jaké účty u jaké banky měla společnost XXXXX. Kreditní kartu měl generální ředitel, tedy obžalovaný V.. To ví z důvodu, že když potřebovali hradit nějaké letištní poplatky, obžalovaný přijel a z kreditní karty úhradu provedl.

14. V detailech byla čtena výpověď svědka, kterou učinil v přípravném řízení, kterou před soudem odsouhlasil s tím, že si na detaily již nepamatuje. Je pravdou, že ředitelem letiště byl jmenován 5. října. Vybavuje si jméno řidiče pana K.. S. S. byl jeho kolega. Pak byl jmenován ředitelem letového provozu. Měl na starosti spolupráci s piloty, kapitány letadel apod. K obžalovanému V. uvedl, že s ním do styku přišel několikrát, když mu předával finanční hotovost pro posádku. Pokud jde o úložiště pohonných hmot na letišti, svědek uvedl, že na úložišti samozřejmě byl, byly tam nějaké nádrže, měly přívodní potrubí, ale neví, kolik nádrží tam bylo a o jakém obsahu. Svědek upřesnil, že na palivovém lístku byl podpis řidiče, kapitána letounu nebo pověřeného člena posádky. V současné době neví, kde se palivové lístky nacházejí, neví, jestli je zajišťovala policie. Pokud jde o dokumenty s názvem LOAD SHEET a FLY REPORT, tak pokud jde o první dokument, ten stanoví rozložení centráže, váhy cestujících, aby byla správně nastavená centráž letounu a součástí je i umístění množství paliva v letounu, FLY REPORT je něco, co píše kapitán. Svědka řídil obžalovaný V., nikoliv obžalovaný N.. Ten se však někdy účastnil porad. Ty se konaly ve Zlíně na adrese sídla firmy XXXXX pod Svahy.
15. **Svědka F.B.** uvedl, že z obžalovaných zná G., který působil v nějaké společnosti v Kroměříži a patří do skupiny osob, se kterými diskutoval o obecných věcech. Svědek obžalovanému tyká a ten mu vyká. Zdůvodnil to věkem. V hlavním líčení svědek označil obžalovaného N. s tím, že ho určitě viděl někdy ve společnosti s obžalovaným V. před 4 – 5 lety v Kroměříži v sídle společnosti ATOL na Vejvanovského ulici. Svědek tam byl něco zařizovat a obžalovaný V. s N. seděli v místnosti naproti sobě a o něčem diskutovali. Obžalovaného V. zná svědek od roku 1991. Obžalovanému V. je zavázán, neboť poté, kdy svědek utrpěl pracovní úraz, byl převeden do částečného invalidního důchodu a hledal práci a obžalovaný V. mu nabídl práci pomocné síly v jeho závodě Ovocentrum. Pak svědek pracoval v různých společnostech na pozicích jednatelů, například v Letišti Kunovice, kde byl předseda představenstva. Tuto pozici mu nabídl právě obžalovaný V.. Svědek uvedl, že poté delší dobu působil v čerpací stanici XXXXX jako předseda představenstva. S touto společností měl obžalovaný V. pramálo společného. Ve společnosti Letiště Kunovice svědka obžalovaný V. řídil. Pokud jde o společnost XXXXX INDUSTRIES LIMITED, tak svědek uvedl, že šlo o anglickou společnost, která se zabývala nákupem, prodejem pohledávek a svědek pro tuto společnost zakládal v Brně účet, o což ho požádala jednatelka společnosti. Byla to cizinka, nevzpomíná si na její jméno. Ten založil u Komerční banky Brno. Dispoziční právo k účtu měl svědek V., nevkládal, chodily mu výpisy, podle něj pohyby na účtu byly chabé. Někdy výpisy chodily do Zlína, vyzvedával je a posílal do Anglie. Uvedl, že vše dělal zadarmo z dobré vůle. Pokud jde o společnost EURO OIL LIMITED, ta se zabývala nákupem, prodejem pohledávek.

16. Soud v hlavním líčení četl k rozporům výpověď svědka z přípravného řízení, kde uvedl, že o společnosti XXXXX nic neví, slyšel jen o jejím názvu z televize a od policie. Jméno V. slyšel také v televizi. Pokud jde o společnost XXXXX INDUSTRIES LIMITED, na základě plné moci měl dispoziční právo k účtu této společnosti a měl plnou moc, smlouvu k zastupování. Zastupoval i společnost XXXXX. Pokyny k úhradě byly dávány ze strany zadavatele elektronicky, úhradu prováděl také elektronicky. Nepamatuje si na jméno osoby, která jej oslovila, mluvila lámanou češtinou, a která ho požádala, že má odeslat všechny podklady k ovládnutí účtu a provádění transakcí do Anglie. K předání došlo v Kroměříži. Předávací protokol k tomu nebyl sepsán. V té souvislosti svědek uvedl, že může případně zablokovat účet, ovládá jej však někdo jiný než on. Ve spojitosti se jmenovanými společnostmi si svědek vybavil, že tyto patřily obžalovanému V..
17. K této výpovědi z přípravného řízení v hlavním líčení svědek uvedl, že pokud v přípravném řízení uváděl, že úhradu z účtu prováděl elektronicky a pokyny mu byly dávány také elektronicky, tak výpověď na policii byla pravděpodobně ovlivněna jeho zdravotním stavem. Trvá na tom, že nikdy žádné elektronické převody nedělal, neměl čím. Rozhodně však na policii záměrně nelhal. Mohl se splést, je to lidské. Svědek má za to, že byl doporučen obžalovaným V. panu G., což byl doktor, národnosti Ital, který ho oslovil, jak o něm vypovídal. Setkal se s ním v Brně před Komerční bankou. Pak šli do restaurace, kde prodiskutovali věc s tím, že svědek byl doporučen jako spolehlivá osoba a jeho úkol bude spočívat v založení účtu. Svědek účet založil, doklady okamžitě odeslal do Anglie. Pokud byl svědek dotázán, jak poznal před Komerční bankou pana G., uvedl, že byli informováni navzájem. Svědka informoval obžalovaný V., jak pan G. vypadá. Mluvili spolu česky. Doklady posílal do Anglie na adresu, která byla na plné moci od paní L., kterou však nikdy neviděl. Pokud v přípravném řízení uváděl, že k předání dokladů od založení účtu z Komerční banky došlo v Kroměříži a nyní uvádí, že jej posílal poštou, svědek uvedl, že se spletl, byl indisponován zdravotním stavem. Svědek uvedl, že si není vědom toho, že by jménem těchto firem uzavíral nějaké smlouvy. Rozhodně neuzavíral žádné smlouvy s XXXXX. K dotazu, zda viděl obžalovaného N. někdy před tím, než ho viděl v Kroměříži ve firmě ATOL, svědek uvedl, že ho viděl před 10 – 12 lety, když jeli společně do Prahy. Nevzpomíná si již, z jakého to bylo důvodu. Auto řídil obžalovaný N., nikdo jiný s nimi nejel. Pokud na policii uvedl, že jméno S.N. mu nic neříká, tak to je z důvodu jeho věku, je mu již 74 let a má od zranění ztrátu paměti. Nemá u sebe rozhodnutí o přiznání částečného invalidního důchodu, takže soudu nemůže sdělit svoji diagnózu.
18. **Svědka M.B.** uvedl k osobám obžalovaným, že po dlouhé době vidí obžalovaného N., který měl u něj v letech 1997 – 1998 pronajatý byt. Osobně zná obžalovaného V., kterého také správně označil. Dále svědek označil D. G. s tím, že tento se objevoval na nájemní smlouvě. Svědek je předsedou představenstva AGROPODNIKU a pronajímali obžalovanému V. asi 4 – 5 let věže pro skladování pohonných hmot, nafty. Obžalovaný V. si to pronajímal jako firma. Obžalovaného V. svědek nezná. Svědek dále uvedl v podstatě shodně jako v přípravném řízení, že je majoritním akcionářem společnosti AGROPODNIK Zlín se sídlem v Napajedlech a jejich společnost se zabývá zabezpečováním služeb pro 38 firem, které se nachází v areálu, kterým pronajímají prostory. Ke společnosti XXXXX a. s. svědek uvedl, že název mu nic neříká. Pokud jde o skladiště pohonných hmot v Napajedlech, svědek uvedl, že firma AGROPODNIK a. s. vlastní areál Napajedla, Kvítkovická, ve kterém jsou mimo jiné i sklady na kapalně látky, a to věže Ejpovice a věže VŽKG. Věže Ejpovice mají sestavu 18 nádob. Od 17. 9. 1999 si tyto věže včetně

zpevněných ploch a čerpací stanici na naftu pronajala firma XXXXX, za kterou jednal se svědkem vždy obžalovaný V.. Od 1. 1. 2003 do 31. 1. 2004 měla pronajato stáčiště 18 věží firma UNIVERZAL MORAVIA, za kterou jednal J.T., od 1. 2. 2004 do 15. 10. 2004 si stejné prostory pronajala firma COZENS zastoupená členem představenstva J.T.. Od 1. 1. 2003 do 15. 10. 2004 obsluhu čerpací stanice vykonával J.H. a paní H. z Napajedel. Od 16. 10. 2004 tam nastoupila firma AB PETROL, která měla pronajaty prostory do 30. 11. 2004, což je datum, kdy tam byla poslední nafta. Společnost XXXXX a WORLD SERVIS žádné prostory v areálu neměly pronajaty. Svědek uvedl, že nezná řidiče cisteren L.S. a L.P.. Uvedl, že navíc bylo zajímavé, že navážení a vyvážení probíhalo hlavně v noci, o sobotách a o nedělích, což se dozvěděl od vrátného. Svědkovi to vadilo z důvodu, že kdyby došlo k nějaké havárii, byla by ohrožena řeka Morava. To vytýkal panu W. a bylo mu řečeno, že svědkovi po tom nic není. Pokud jde o společnost XXXXX, svědek uvedl, že s ní měl jen osobní trable, neboť v srpnu 2005 byl navštíven nějakou dámou, redaktorkou z televize NOVA, která se zajímala o skladování nafty, o obžalovaného V.. Natočená reportáž se ho velmi dotkla a na televizi podal stížnost. Asi 14 dní po vysílání reportáže bylo provedeno vloupání do jejich kanceláří. Pokud byl svědek dotazován, zda v roce 2004 byla skladována v areálu arktická nafta, pak uvedl, že neví. Jednou mu hlásili, že u výdejního stojanu na stáčišti jsou úkapy. Okamžitě provedl kontrolu, když přišel na místo, už tam byl kbelík, ve kterém byla látka, a která určitě nebyla nafta. Byla čistá, průhledná jako voda. I podle čichu zjistil, že to nafta nebyla. Svědek je chemik, takže podle jeho názoru zjistil, že jde o nějaký ropný destilát. Vrátnici vedla bezpečnostní agentura MOBA Slušovice, která vedla evidenci cisteren přivážejících pohonné hmoty a ta ji v opisu na žádost předala při výsledku v roce 2005.

19. V hlavním líčení k dotazům svědek upřesnil, že konflikty s panem W. spočívaly v tom, že on absolutně nedodržel předpisy, které byly ve smlouvě. Pokud jde o oněch 18 věží, o kterých vypovídal, ty se mohly plnit tak do 60%, tak má dojem, že do jedné by se vešlo asi 15.000 litrů, což bylo oněch 60%. Má za to, že to bylo i smluvně ošetřeno. V roce 2004 na místě byli asi 3x celníci. Neví, jestli v roce 2004 došlo v objektu k nějakým krádežím. Naftu nikdo neodpumpovával. Jednou jim ukradli trezor s akciemi kolegyně svědka. Dokumenty o uložených pohonných hmotách tam určitě nebyly. Obžalovaného N. nedával do souvislosti s pohonnými hmotami. Nevěděl, co dělá.
20. **Svědék M.B.** vypověděl, že v areálu ve Vlkoši pracuje od roku 2001 jako správce areálu. Firmám se zde pronajímají zemědělská zařízení, budovy k výrobním, skladovacím účelům. Neříkají mu nic firmy XXXXX, WORLD SERVIS, AB PETROL. Je mu známo, že do areálu se dovážely pohonné hmoty, a to do nádrží, což mohlo fungovat asi 1,5 měsíce. Jezdila tam auta, která naskladňovaly a vyskladňovaly pohonné hmoty. Auta jezdila v podstatě každý den, někdy jedno, někdy dvě. To bylo v roce 2004. Svědek nikoho z těch, co tam jezdili, neznal. Prostě došlo auto, pracovník to stočil nebo zase naopak. Pokud stáčení prováděl pracovník jejich firmy, šlo o pana B.. Svědkovi bylo řečeno, že v cisternách se vozí motorová nafta, ale nikdy si neověřoval, zda je to pravdou. To nebylo jeho povinností. Údajná nafta byla skladována ve dvou nadzemních nádržích, kdy každá má objem 500 kubických metrů. Pokud by byla nějaká závada, od majitele dostal kontakt na pana G., se kterým několikrát mluvil, neboť zde byly problémy s hadicemi. Někdy mu pan G. volal, že přijede auto. Když auto došlo do areálu, zvažil ho pan B., prováděla se řádná evidence, kterou si pak v roce 2004 odvezla policie. Tímto způsobem se postupovalo i

při odvozu. V areálu byl noční vrátný od 18.00 hod. do 06.00 hod. Brána nebyla nijak zabezpečená, neboť součástí areálu byla i stanice pohonných hmot, která byla veřejná, a byl do ní běžný vjezd. Z toho důvodu je možné, že do areálu mohla vjet cisterna i bez vědomí svědka. Součástí evidence nebyly vážní listky, protože váha v tehdejší době tyto listky nevydávala.

21. **Svědék P.B.** uvedl, že byl zaměstnancem společnosti XXXXX od května 2004 do ledna 2005. Byl zde zaměstnán jako technik letounu a zabezpečoval organizaci a práci údržby. Počet letounů se pohyboval různě podle vytíženosti, ale má za to, že maximálně ve firmě byly tři současně. Není schopen popsat, jak se v areálu letiště nakládalo s leteckým petrolejem, neboť pro tento proces zajišťovali pouze organizaci přivolání cisterny. Co se dělo mimo letiště, mu není známo. Dodávky zajišťovala 1. ČESKOMORAVSKÁ. Měli kontaktní osobu, byl to snad pan K.. Na základě jednání s obžalovaným V. v rámci projednání chodu zabezpečení v této věci byl doporučen obžalovaný N., aby ho kontaktovali, že tento již zajistí pana K.. Do areálu byly původně dvě brány, pak se přidělala třetí. Brána byla ovládána elektronicky pomocí dálkového ovládání, kterých bylo na letišti asi osm různě mezi personálem. Svědek uvedl, že obžalovaného V. asi 2x potkal na letišti při nějakých návštěvách na budovách letiště, kdy sedával u pana S., který byl něco jako náčelník letiště.
22. V detailech byla čtena výpověď svědka z přípravného řízení, kde uvedl, že kontaktní osobou v případě problémů, včasným dojetím cisterny k letounu byl obžalovaný V. určen jako vztyčná osoba obžalovaný N., což bylo z důvodu, že obsluha cisterny pan K. nebyl až tak spolehlivý. Sklad bylo prakticky úložiště, a kdo měl úložiště na starosti, to svědkovi není známo. Kdo byl nadřízený K., to svědek neví. Pro ně to byl obžalovaný N., který zajišťoval organizační stránku věci, a kterého svědek kontaktoval vždycky, když byl nějaký problém.
23. K dotazům v hlavním líčení svědek doplnil, že obžalovaný N. byl pro něj kontaktní osobou v rámci zorganizování cisterny, nikdy neřekl, že by byl osobou odpovědnou za pohonné hmoty. Pokud jde o osobní zavážení pohonných hmot do letadla, svědek nebyl úkolován obžalovaným N., neboť tato povinnost vyplývá přímo z povinnosti svědka. Obžalovaný N. se na pár poradách účastnil, porady vedl obžalovaný V.. Obžalovanému N. mohl svědek volat tak 5x z důvodu, když nepřišla cisterna, že potřebují cisternu a obžalovaný N. na to reagoval slovy „ano, dobře, vím, zajistím“. Cisterna pak vždycky dojela.
24. **Svědčyně M.H.** uvedla, že ve firmě XXXXX pracovala tři měsíce jako osobní asistentka obžalovaného V.. Někdy v říjnu, listopadu dala výpověď. Náplní její práce bylo zajišťovat chod sekretariátu. Její kancelář byla vedle kanceláře obžalovaného V., oddělená dveřmi. 1x týdně se pravidelně konaly porady vedení. Účastnil se jich obžalovaný V., obžalovaný N., zbytek si nevybavuje. Snad 2x dělala zápisy, jestli někdo další, to už si nepamatuje. Z obžalovaných svědkyně v hlavním líčení označila obžalované V. a N.. K dotazu, zda zná obžalovaného V., svědkyně uvedla, že ho viděla 2x, když vezla dokumenty ze společnosti XXXXX do Kroměříže do účtárny. K objednávkám pohonných leteckých hmot svědkyně uvedla, že tyto byly objednávány 1x týdně, objednávky byly dvě stránky A4. Na prvním listu A4 byl objem paliva, kdy jí obžalovaný V. dal instrukce, jaký objem se má objednat, tak jen změnili číslo a na druhé stránce A4 byly podpisy jednatelů. Takže objednávky se každý týden nepodepisovaly. Na první A4 byl text, na druhé A4 byly podpisy, a ty se vždycky k první A4 k objednatelce připojily. Vytiskl se první

papír se změněným číslem objemu paliva a dala se k tomu druhá stránka. Svědkyně uvedla, že měla tento jeden vzor, kdy vytiskla první papír a z týdne na týden druhý papír přikládala. Není jí známo, kdo podepsal první podpisový vzor, je to už dlouhá doba. Instrukce jí vždy dával obžalovaný V.. Objednávky byly posílány na nějaké číslo, společnost si už nepamatuje. Pokud svědkyni byly předloženy k nahlédnutí závazné objednávky z č. l. 541, tyto si prohlédla a uvedla, že už je to dlouho, aby si vybavila každý papír, který faxovala.

25. V detailech byla čtena výpověď svědkyně z přípravného řízení, kde svoji činnost asistentky popisovala podrobněji, kdy mimo jiné uvedla, že část účetnictví byla řešena v Kroměříži a nějaké doklady převážela do Kroměříže obžalovanému V., kterému je předávala přímo. Neví, jaké doklady mu vozila, byly většinou zabalené. Není jí známo, kdo měl oprávnění k dispozičním účtům firmy. V přípravném řízení popsala shodně způsob objednání leteckých pohonných hmot, kdy si však ještě pamatovala, že na druhé A4 byly podpisy pana N. a Š.. Obžalovaným V. jim bylo řečeno, že podepsanou stránku A4 budou používat k dalším objednávkám z důvodu, aby nemuseli každý týden shánět pány k podpisu, že to je v rámci zefektivnění procesu. Svědkyně uvedla, že si není vědoma, že by zároveň posílala více objednávek, považovala to za standardní. V přípravném řízení po předložení objednávek shodných, které jí byly předloženy v hlavním líčení, uvedla, že jde o objednávky, o kterých vypovídala. Obžalovaného N. označila za šedou eminenci, která vždy jezdila odjinud, neví však, jakou měl funkci. Jednoznačně však šéfem společnosti byl obžalovaný V.. Obžalovaný N. ji nijak neúkoloval, měl volný přístup k faxům, ze kterých byly faxovány jí předložené objednávky. O objednávkách s obžalovaným N. nehovořila. První den vyhlášení konkurzu dala výpověď a už s nikým z firmy nic neřešila. Jen se snad ozvala o náhradu svojí mzdy, kterou nedostala. Do objednávek dopisovala množství litrů pohonných hmot, které jí řekl obžalovaný V.. K dotazu obžalovaného V. uvedla, že pokud měl být v září 2004 v Chorvatsku a nemohl jí dát tedy pokyny k odeslání objednávky, že si nevzpomíná, že by obžalovaný V. byl delší dobu v zahraničí a že by jí nemohl dát tedy tyto instrukce.
26. **Svědék M.H.** před soudem i po zákonném poučení opakovaně bezdůvodně odmítl svědčit, a to i poté, kdy mu byla uložena pořádková pokuta. Soud proto četl výpověď svědka z přípravného řízení, kde uvedl, že byl předsedou představenstva 1. ČESKOMORAVSKÉ RAFINÉRIE a. s. a rozjížděl provoz stáčíště na letišti v Kunovicích. Plnou noc k zastupování dal panu T.. Má za to, že 1. ČESKOMORAVSKÁ RAFINÉRIE zajišťovala pohonné hmoty pro XXXXX, se kterou mohl jednat pan T.. Viděl smlouvu o nakládání se zbožím ze dne 30. 4. 2004, ale nevzpomíná si, že by ji podepsal, byť je to možné. Nevzpomíná si, proč si jejich společnost pronajala sklad pohonných hmot v areálu LET Kunovice. Ukončení nájmu skladu měl v kompetenci pan T.. Pokud jde o velikost skladovacích prostor, má za to, že tam byly čtyři nádrže o objemu 50.000 litrů. Činnost svědka spočívala v převzetí stáčíště od projektantů. Za jeho působení se neodvážely letecké pohonné hmoty ze stáčíště mimo letiště. Svoji funkci svědek předal panu T. začátkem léta 2004. Svědek uvedl, že cisterny se stáčely, ale jaké množství a kolik, neměl v kompetenci počítat, měl na starosti jen zkušební provoz. Stáčíště obsluhovala obsluha. Nevzpomíná si, že by se na stáčíšti vyskytovali obžalovaní V. a G.. Jména řidičů, kteří zaváželi pohonné hmoty, si nevzpomíná.
27. V dokazování před vyhlášením prvního rozsudku soud dle § 211 odst. 2 písm. a) trestního řádu soud četl výpověď **svědka J. K.** z důvodu, že bylo zjištěno, že je dlouhodobě těžce nemocen, trpí

rakovinou, byla mu odstraněna jedna plíce a ve zbytku druhé má nádor, který se musí ozařovat, takže je trvale upoután na lůžko. Ve své omluvě z hlavního líčení odkázal na svoji výpověď z přípravného řízení. Onemocnění svědka bylo lékařsky potvrzeno Krajskou nemocnicí Tomáše Bati, a.s. z plicního oddělení s tím, že je léčen s onkologickou diagnózou. Vrchním soudem bylo uloženo, aby svědek K. byl osobně vyslechnut, neboť svědek je sice vážně nemocen, ale je pouze v dispenzarizaci plicní ambulance. Nelze tak dovodit, že by jeho zdravotní stav znemožňoval jeho výsledky před soudem. Soud měl snahu svědka předvolat. Bylo však zjištěno, že dne 6. 6. 2016 zemřel – úmrtní list č. 1. 4348. Soud proto jeho výpověď z přípravného řízení dle § 211 odst. 2 písm. a) tr. řádu v hlavním líčení přečetl.

28. V přípravném řízení svědek K. uvedl, že s odstupem času si již na všechno přesně nepamatuje. V roce 2004 byl bez práce a slyšel, že na letišti v Kunovicích potřebují někoho k cisternám. Protože podobnou práci dělal na vojně, ucházel se o ni a byl přijatý. Jeho nadřízeným byl pan J. T.. Svědek jezdil s cisternou ze skladu paliva na letiště a stácel letecký petrolej do letadel. Palivo také přijímal a vydával ze skladu. Byl tam uskladněný letecký petrolej a arktická nafta. Palivo přivážely cisterny Slovnaftu, ČMO a další. Odvoz zajišťovali řidiči P. a S.. Před svědkem tuto práci dělal pan S., pan Š.. Když vezl palivo do letadla, musel dát vzorek do lahvičky, kdy pro tyto vzorky si čas od času jezdil obžalovaný N. a vozil je do Ústavu paliv a maziv ke kontrole. Svědek neví, zda vystavoval nějaké doklady. Pokud jde o to, co měl na starosti obžalovaný N., tak s ním přišel do styku jen s těmito lahvičkami. S obžalovaným V. přišel do kontaktu na letišti, neví, co dělal. Do skladu chodily kontroly s panem T.. Pokud jde o společnost XXXXX, tu vlastnil obžalovaný V.. G. nezná. Možná jeho jména zaslechl od cisternářů S. P.. Jméno V. slyšel, ale osobně ho nezná. Může o něm uvést to samé, co G., možná, že o něm slyšel přes cisternáře. Jednou přišel pan S. a řekl, že je sebrali a že je konec. Pak se jednalo o předání skladu. Pan T. měl sklad předat správci, ale nedojel. Sklad se předával prázdný, neboť poté, co S. řekl, že končíme, muselo být palivo odvezeno. Sklad se předával na jaře 2005.
29. Pokud obhajoba obžalovaného N. požadovala přečíst omluvu svědka K. z účasti na hlavním líčení došlo soudu dne 15. 5. 2013, soud tak učinil, ale z jejího obsahu nevyvodil, s výjimkou omluvy, žádné další závěry, neboť tvrzení zde uvedená nebyla učiněna zákonným způsobem – před příslušným orgánem, po zákonném poučení svědka o povinnosti vypovídat pravdu. Mohl zde tedy uvést cokoli, aniž by se vystavoval postihu při případném křivém svědectví.
30. **Svědka M.M.** vypovídal před soudem shodně jako v přípravném řízení. Svědek uvedl, že konkurz na XXXXX byl prohlášen 14. 1. 2005, ten byl pak zrušen vrchním soudem a znovu prohlášen 26. 1. 2006. Řízení bylo ukončeno pro nedostatek majetku 10. 9. 2007. Svědek byl ustanoven správcem konkurzní podstaty, ale oficiálně mu nikdy nebyly předány žádné doklady, účetnictví společnosti bylo údajně odcizeno. Jednání vedl s obžalovaným V., který byl ve funkci generálního ředitele. Svědek uvedl, že žádné zásoby leteckého petroleje nepřebíral ani neviděl. V době, kdy společnost přebíral jako správce, tak už nefungovala, neměla žádná letadla. Pokud jde o údajně ztracené či odcizené účetnictví společnosti, svědek uvedl, že se mělo ztratit někde na cestě, když mu ho někdo vezl do Prahy, aniž by o tom však svědek věděl. S obžalovaným V. jednal z důvodu, že to byla zřejmě jediná osoba, na kterou se mu podařilo ze společnosti získat kontakt.

31. K výpovědi svědka se vyjádřil obžalovaný N. s tím, že od správce konkurzní podstaty dostal dopis, dle kterého mu má předat veškeré účetnictví, doklady. Místopředseda představenstva pan Š. ještě vyzval, aby udělal účetní uzávěrky a i tyto doklady předal správci. Obžalovaný N. proto navštívil svědkyni Ú. s příkazem, ať účetnictví zkompletuje a převezde do Prahy a ona ho tam vezla na jeho příkaz. O tom informoval obžalovaného V..
32. **Svědék M.M.** uvedl, že v LETU Kunovice projektovali úpravu skladu, dodávala se měřidla, repasovaly se čerpadla. Z obžalovaných svědek poznal obžalovaného N. s tím, že se na místě několikrát potkali. Obžalovaného V. viděl jednou a zná rovněž obžalované V. a G., ale mohlo to být i z jiných realizovaných akcí.
33. V detailech soud četl výpověď svědka z přípravného řízení, kde uvedl, že je zaměstnancem společnosti EDMING s.r.o. a skutečně prováděli úpravu a opravu stáčíště a skladu pohonných hmot v areálu LET Kunovice. Původně byl sklad uzpůsobený na letecký benzín a letecký petrolej. Najala si je společnost 1. ČESKOMORAVSKÁ RAFINÉRIE a.s., aby nepoužívaný sklad zprovoznili a upravili pro skladování jedné komodity, a to leteckého petroleje. Za společnost 1. ČESKOMORAVSKOU RAFINÉRII s nimi jednal J.T.. Obžalovaný V. zde byl jednou, když přivezli na letiště za zahraničí cisternu, překládal návod. Asi 5x se po dobu provádění oprav dostavil na místo obžalovaný N., který se ptal, kdy to bude hotové. Asi 2x se přišel podívat i obžalovaný V.. Svědek uvedl, že zná rovněž pana K., který zde byl zaměstnán jako obsluha stáčíště. Podle svědka obžalovaní V. a N. měli být z XXXXX, která měla petrolej odebírat do letadel, obžalovaný V. byl spíše za stranu 1. ČESKOMORAVSKÁ RAFINÉRIE. Svědkovi je známo, že do skladu v Kunovicích přivážely petrolej cisterny, jiné jej i odvážely, ale neví, kdo to tam řídí, byl tam pan K..
34. K této své výpovědi svědek v hlavním líčení uvedl, že na policii vypovídal pravdu.
35. **Svědkyně H.M.** uvedla, že pracovala ve společnosti XXXXX jako sekretářka, pak začala studovat, tak přešla na jinou práci. Do firmy mohla nastoupit v roce 2003 nebo 2004. Jejím nadřízeným byl obžalovaný V., který byl generálním ředitelem. K dalším obžalovaným svědkyně uvedla, že obžalovaný N. do firmy chodil, nosila mu kávu, chodil za obžalovaným V.. Obžalované G. a V. nezná. Svědkyně uvedla, že náplní její práce bylo přebírání pošty, její zapisování, faktury neúčtovala. Měla dispoziční právo u Raiffeisenbank, v případě, když dostala příkaz jít vyzvednout peníze ohledně cestovného. Pokud jde o objednávky pohonných hmot, svědkyně uvedla, že pohonné hmoty se objednávaly, s odstupem času si již detaily nevybavila. Objednávky faxovaly s kolegyní se S., pak tam přišly další tři sekretářky, objednávky posílaly všechny. Pokud svědkyně byla na sekretariátu, byla tam vždy s někým dalším, nejdříve se S. Š., pak s E.. Objednávky poslaly faxem, měly být podepsané, ale je to již 10 let, tak si detaily nevybavuje.
36. Soud proto čet výpověď svědkyně z přípravného řízení, kde uvedla, že v XXXXX byli zaměstnání dále pánové R., který měl na starosti marketing a pan Š., který se staral o chod budovy, a byli podřízeni obžalovaného V.. Ve firmě byla dvě auta, která měl k dispozici obžalovaný V. pro cesty do Kroměříže. Ten jezdil k obžalovanému V. a zavírali se v jeho kanceláři. Za obžalovaným V. jezdil i V. mladší, obžalovaný G. a Z. K.. Pokud svědkyni byly

předloženy faxové objednávky pohonných hmot zasílaných ze společnosti XXXXX společnosti TOTAL ČESKÁ REPUBLIKA s.r.o., svědkyně uvedla, že objednávky zná, tyto faxovala, když pracovala na sekretariátu. Uvedla, že vzor objednávky byl v počítači a tisknul se pořád dokola. Někdy přišel obžalovaný V. a minimálně jednou jí donesl na lístku nějaký stav množství paliva, litry, ona to přepsala do objednávky, on jí řekl datum, od kdy do kdy, svědkyně to vyplnila podle jeho pokynů. Objednávalo se vždy v pátek na další týden. Svědkyně pak objednávku vytiskla, zanesla panu Š., R., aby to podepsali. Nejdříve to podepisoval obžalovaný V., pak objednávku orazítkovala, odeslala faxem, potom objednávku založila do složky, která byla na sekretariátu. Pokud byl pan Š. na dovolené, objednávku podepsal obžalovaný N.. Objednávky posílala buď ona nebo kolegy E.Š. a dříve S.Š.. Svědkyně uvedla, že objednávku posílala vždy na pokyn obžalovaného V.. Ve Zlíně byl určitě jeden fax, protože všichni chodili faxovat na sekretariát. Nejdříve se sekretariát nezamykal, později ano. K objednávkám svědkyně dále uvedla, že v počítači byl vzor, a pokud obžalovaný V. neřekl nic jiného, opsala údaje z minulého týdne a změnila jen datum. Pokud jde o daňová přiznání společnosti, ta se dělala v Kroměříži. Do Kroměříže se vozily doklady, předávaly se paní Ú. nebo panu V.. Svědkyni je známo, že obžalovaní V., V., N. a pan K. spolu telefonovali. Byl mezi nimi kamarádský vztah.

37. K této své výpovědi z přípravného řízení svědkyně před soudem uvedla, že na policii si rozhodně nic nevymyslela, vypovídala pravdu, ale s odstupem času si to nepamatuje.
38. **Svědék J.N.** uvedl, že pracoval u TOTAL a asi před 9 lety společnost XXXXX prodávali letecký petrolej po dobu asi půl roku. Prodeje měla firma TOTAL podložené kupní smlouvou, prodávali palivo, které vozili na letiště do Kunovic, platby probíhaly bankovními převody, palivo bylo průběžně objednáváno. K osobám obžalovaných svědek uvedl, že obžalovaného V. zná právě z doby, kdy prodávali společnosti XXXXX, zná i obžalované V. a G., poměrně dlouho, v rámci obchodů za firmu TOTAL. G. pracoval ve firmě obžalovaného V.. Ten pak dělal obchody s jinými firmami. Firmě XXXXX dodávali letecký petrolej JET A1 podle ujednání, které bylo standardní. Pokud jde o spotřební daň, od té je osvobozen prodej letecké pohonné hmoty, pokud se používá pro dopravu cestujících nebo zboží. V momentě, kdy se používá pro rekreační létání, je zdaněna. Objednávky na dodávky leteckého paliva od společnosti XXXXX chodily dle svědka faxem, vždy zde bylo uvedeno objednané množství. Na základě objednávky byla vystavena zálohová faktura, která byla uhrazena bankovním převodem, a poté zboží bylo dodáno. Spolupráce se společností XXXXX dopadla tak, že firma přestala palivo objednávat, odebírat asi 14 dní před Vánocemi. Pokud jde o množství dodaného zboží, svědek v hlavním líčení uvedl, že mohlo jít o 16.000.000 litrů nebo 16.000.000 tun. Ke smlouvě doplnil, že dodavatel není nikdy schopen vědět dopředu, na co zákazník palivo použije, a je povinností zákazníka postarat se o to, aby s palivem naložil podle zákona. Samozřejmě se zákazníka ptali, na co bude užito, ale na jejich daňovou povinnost to nemá vliv. Dodavatel nemá možnost ani instrument si nechat od zákazníka doložit využití dodaného zboží. Svědek uvedl, že byl několikrát na letišti v Kunovicích. Po firmě XXXXX ho provázela obžalovaný V., který tam byl ředitelem. Svědek se byl podívat i na sklad paliva na letišti, byli u toho obžalovaní V. a V.. Svědek uvedl, že společnost TOTAL měla vždy potvrzené, že dodávka leteckého petroleje byla předána v Kunovicích, neboť řidič dovezl dodací papíry, které měl potvrzené a ještě si nechávali jako TOTAL 1x za měsíc dělat statistiku, vyjeli si seznam cisteren dodaných v minulém kalendářním měsíci a to si ještě nechali navíc potvrdit od firmy XXXXX.

39. V detailech byly čteny výpovědi svědka z přípravného řízení, který uvedl, že to by on, který dojednával s obžalovaným V. obchodní podmínky, smlouvu podepsali statutární zástupci XXXXX a na základě této začali dodávat na letiště v Kunovicích v dřívější většině svými autocisternami dojednaný letecký petrolej. Objednávky chodily 1x nebo 2x týdně, chodily vždy na jejich oddělení faxem. V přípravném řízení svědek uvedl, že v době, kdy zásobovali XXXXX, s obžalovaným V. dojednávali některé věci, bavili se o dodávkách leteckého petroleje a o investičních projektech na letištích v Kunovicích a Ostravě. Svědek tomu rozuměl tak, že obžalovaný V. připravoval technické řešení pro plnění XXXXX v Kunovicích a Ostravě, neví však, za jakou společnost obžalovaný V. vystupoval. G. svědek znal jako zástupce společnosti XXXXX. a XXXXX, za které vyřizoval objednávku. Ke konkrétním odběrům svědek uvedl, že objednávky a odběry začaly na jedné autocisterně denně a postupně se v průběhu několika málo měsíců vystoupaly až na pravidelně opakující se odběry maximálně čtyř cisteren denně. Z počátku byl TOTAL schopen uspokojit dodávky ze svého jediného tuzemského skladu na letišti v Karlových Varech, další narůstající objem řešil dodávkami ze Slovenska a Rakouska. V další výpovědi upřesnil, že pro XXXXX dodávali měsíčně cca 1.000.000. – 3.000.0000 litrů. Letadla, které měli v XXXXX, kterými se létalo, mohla mít spotřeba 2.000 – 3.000 litrů za hodinu. Jedna autocisterna měla objem cca 30.000 litrů. Místem dodání bylo jen letiště Kunovice. Nedodávali na úložiště v Kyjově, Vlkoši, Napajedlech nebo Hořovicích.
40. K těmto výpovědím z přípravného řízení svědek před soudem uvedl, že má za to, že všechno sedí, vypovídal pravdu.
41. **Svědkyň S.P.** uvedla, že pracovala v XXXXX v roce 2004, byla obchodní manažerkou. Jejím nadřízeným byl obžalovaný V. jako generální ředitel a jejím úkolem bylo kontaktovat společnosti v regionu, aby využívaly leteckou společnost. Členem představenstva byl obžalovaný N., stejně jako pan R. a pan Š.. Při své práci mohla zaslechnout jména G., V., ale nikdy se s nimi nesetkala. Kancelář měla ve Zlíně na Pasekách. Možná 2 měsíce byla na sekretariátu. V době, kdy tam byla, objednávky pohonných hmot nezasílala, měla na starosti jinou agendu. Pokud by chtěla něco faxovat, šla by faxovat na sekretariát. Nikdy by nefaxovala odjinud. K faxům měli přístup v podstatě všichni, co něco potřebovali, kdo se zdržoval v budově, místnost nebyla zamčená.
42. **Svědka J.R.** uvedl, že do firmy XXXXX se dostal koncem roku 2003 nebo 2004. Měl velet cestovní kanceláři jako člen představenstva a měl na starosti spolupráci s cestovními kancelářemi. Nevzpomíná si, že by podepisoval smlouvy s dodavateli pohonných hmot. Zpočátku podepsal nějaké objednávky pohonných hmot, mohlo jít maximálně o pět objednávek, více ne. Obžalovaného N. zná, viděl ho 1x nebo 2x na nějaké poradě a byl mu představen obžalovaným V. jako člen představenstva. Svědek uvedl, že obžalovaný N. měl na starosti technický úsek v Kunovicích. Pracovně nepřišli do styku. V XXXXX nejdříve měli jedno letadlo, pak dvě, plánovali další 3 – 4 stroje, ale to se neuskutečnilo. Svědkovi není nic známo o účtech společnosti XXXXX, neměl k nim podpisové ani dispoziční právo, neví nic o skladování pohonných hmot, účetní doklady zpracovávala paní Ú. v Kroměříži. Neví, jestli se účetní doklady dostaly ke správci konkurzní podstaty. Svědek uvedl, že sám vyzval paní Ú., aby účetní doklady předala konkurznímu správci, ale okolnosti převozu mu nejsou známy.

43. V detailech byla čtena výpověď svědka z přípravného řízení, kde vypovídal obdobně a mimo jiné uvedl, že na jaře 2004 jim obžalovaný V. oznámil, že společnost XXXXX se rozrostla o dalšího majoritního akcionáře společnost XXXXX obžalovaného V.. Představenstvo se pak rozrostlo o pana N., pana Š.. Obžalovaný V. sdělil svědkovi, že obžalovaný N. je zástupce majoritního akcionáře a Š. je zástupcem obžalovaného V.. Pokud svědkovi byly v přípravném řízení předloženy objednávky leteckého paliva zasílané společností XXXXX společností TOTAL ČESKÁ REPUBLIKA, pak uvedl, že na některých může být jeho podpis, např. pokud jde o objednávku ze dne 26. 5. 2004, ale na většině jeho podpis není, mnohé podpisy vypadají nakopírované. Pokud byl dotazován, jak po skončení firmy dopadlo účetnictví firmy XXXXX, pak uvedl, že na jaře 2005 jim obžalovaný N. sdělil, že sám dal pokyn k převozu účetnictví do Prahy a při této cestě bylo účetnictví odcizeno. Obžalovaný N. po nich chtěl, aby podepsali příkaz k převozu účetnictví, ale svědek odmítl dokument podepsat, že ex post nebude nic podepisovat. Má za to, že pan Š. tento příkaz k převozu ex post podepsal, až pak si uvědomil, že to byla chyba.
44. **Svědék S. S.** uvedl, že v XXXXX byla letecká společnost založena v roce 2004, měla zajistit létání mezi Kunovicemi a Prahou, sídlo měla ve Zlíně. Svědek zde pracoval jako pilot a ředitel leteckého provozu od 1. 4. 2004. Společnost řídil obžalovaný V., společnost mohla mít 40 – 50 zaměstnanců. Svědek uvedl, že zná všechny obžalované a to z letiště z Kunovic, kde obžalovaný V. jim představil obžalovaného V. a N.. Svědkovi je známo, že obžalovaný N. měl na starosti palivové hospodářství. Svědek následně popsal proces plnění letadel pohonnými hmotami. K počtu letadel uvedl, že se střídaly maximálně, ale byly provozovány dvě.
45. V přípravném řízení svědek mimo jiné uvedl, že na letišti se scházeli na krátkodobé porady všichni obžalovaní, tedy V., V., N. a G., což potvrdil v hlavním líčení. K podzemnímu úložišti uvedl, že bylo majetkem leteckých závodů, že šlo o tři nádrže o celkovém obsahu asi 250.000 litrů, úpravu úložiště organizoval obžalovaný V. a kontroly prováděných prací se účastnili obžalovaní V., V., N.. Má za to, že nadřízeným obsluhy skladu a cisterny byl obžalovaný N..
46. **Svědék M.S.** vypovídal shodně jako v přípravném řízení, kdy uvedl, že 30. 4. 2004 byl prohlášen konkurz na společnost Letecké závody, a.s. a byl jmenován správcem konkurzní podstaty. V době, kdy do společnosti přišel, bylo letiště i sklad pohonných hmot pronajatý jiným subjektům, konkrétně letiště společnosti XXXXX a sklad společnosti 1. ČESKOMORAVSKÁ RAFINÉRIE. Svědek uvedl, že smlouvy o nájmu byly nevýhodné, proto měl zájem upravit smluvní podmínky. Jednal s obžalovaným V., dohodli se na dodatcích nájemních smluv. Praktické problémy s fungováním letiště řešil s panem S., ředitelem letiště. V roce 2005 byl na XXXXX prohlášen konkurz. Obžalovaný V. byl jednou v Kunovicích při jednání na vyšší úrovni s obžalovaným V., ale svědek neví, koho zastupoval, jméno G. mu nic neříká, jméno N. někde zaslechl, ale nedovede to blíže určit.
47. **Svědék L.S.** uvedl, že ve společnosti XXXXX jezdil s cisternou. Nejdřív vozil kerosin, který se potom vozíval z letiště do Napajedel. Kromě svědka tam jezdili i další šoféři z celé republiky, jezdili každý den, někdy 1x za týden, někdy obden. Co je potřeba, svědkovi říkal G., někdy tam byl pan W.. Podle svědka byl G. zástupcem šéfa, šéfem byl obžalovaný V.. Svědek upřesnil, že poprvé jel trasu z Letu Kunovice na letiště, jezdil 1x i 3x denně, na letiště to vozil do letadla. Pak

jezdil na stáčírnu do Napajedel, podle potřeby 1x i 10x. Na věci se mu zdálo něco podezřelého, ptal se, jestli se může míchat kerosin s naftou, bylo mu sděleno, že se to přidávalo do směsi, aby nafta nezamrzala. Prý se to ředilo v Napajedlech v kontejnerech v nádržích, říkali to chlapi, na místě měl známé hasiče a těm bylo vše jasné. Všichni věděli, že je tam jenom jedno letadlo a jezdí tam tolik cisteren a dokonce se svědka ptali, jestli to není blbé na jedno letadlo tolik cisteren. Svědek odpovídal, že se mu to zdálo divné, ale byl rád, že měl práci. Podle svědka každý věděl, že se to „plantalo“ s naftou. Věděli to i všichni řidiči, on však jako příkaz dostal příkaz dovézt to tam, tak příkaz provedl. Z obžalovaných zná ještě obžalovaného V., a to z letiště. Pokud mluvil s obžalovaným N., tak ten mu říkal, kam se má dávat kerosin. Svědek uvedl, že zná rovněž G., který byl podle něj po šéfovi druhý nejvyšší a dával mu práci. Dával mu instrukce, kde se má rozvážet benzín, nafta, neboť svědek jezdil ještě u nich ve Slušovicích. Na benzínku vozil benzín i naftu, bylo to ze Střelic u Brna nebo z Loukova. Pokud byl svědek dotázán, zda se někdy stalo, že by mu někdo volal, ať někam nejezdí, že je tam kontrola, tak uvedl, že si myslí, že ne, že možná se to říkalo mezi řidiči. Pokud mu byla předestřena část telefonního hovoru, kdy mu volal G., ať nejezdí do Vlkoše do areálu, že je tam kontrola, svědek připustil, že je to možné, je to devět roků, už si nepamatuje, nemůže si pamatovat každý telefonát. Následně svědek doplnil, že pár lidí skončilo i zastřelených, takže se mu nikdo nemůže divit, že všechno nemá v paměti.

48. V detailech byla čtena výpověď svědka z přípravného řízení, kde uvedl, že během roku 2004 byl bez práce a zavolal mu G., zavolal ho do Kroměříže do XXXXXU a dohodli se, že svědek nastoupí jako obsluha skladu pohonných hmot v areálu LET Kunovice. Svědek měl na starosti vozit palivo ze skladu na letiště, tankovat do letadla. To dělal krátce 14 dní, pak dostal za úkol jezdit s cisternou. Všechno, co má dělat, mu říkal pan G., ačkoliv oficiálně jeho zaměstnavatelem byl pan C.. Od G. dostal za úkol, když byly plné nádrže, načerpat letecké palivo do cisterny, odvézt ho do Napajedel a stočit do nádrže. V Napajedlech vše řídil pan W.. Palivo bylo dováženo z Polska nebo z Německa, to se dozvěděl od řidičů, kteří ho tam dováželi. Do Napajedel palivo odvážel někdy 2x za den, někdy i 5x, bylo mu to podezřelé, neboť tam bylo jenom jedno letadlo a vozilo se tam třeba 20 cisteren. Je mu známo, že do Napajedel vozili jak letecký petrolej, tak naftu z ČEPRA. Svědek vozil kerosin, protože to měl do Kunovic z domu kousek, to mohl dělat asi tak půl roku, asi do Mikuláše 2004. Jednou přišel do práce, ale cisterna byla zaplombovaná a s prací skončil. Je mu známo, že 1. ČESKOMORAVSKÁ RAFINÉRIE převážela kerosin do LETU Kunovice, vše jezdilo pro XXXXX, XXXXX, XXXXX. Svědkovi to bylo jedno, dostali papíry, tam bylo uvedeno WORLD SERVIS, šlo o doklady o převozu paliva k přepravě kerosinu. Znovu zopakoval, že G. úkoloval jak jeho, tak i další řidiče, co mají dělat. Pokud byl svědkovi přehrán záznam telefonního hovoru ze dne 29. 10. 2009, pak uvedl, že obsahem hovoru je to, kterou branou se má vjet do areálu, neboť bylo určeno, že mají jezdit zadní branou. Nejdříve jim otvírali hasiči, ale pak od brány dostali klíče. K telefonnímu hovoru ze dne 8. 11. 2004 svědek uvedl, že zde hovoří on s panem W. baví se o Napajedlech. Doplnil, že pan W. i pan G., když mu dávali pokyny, že mají z LETU odvážet, určitě věděli, že to je kerosin.
49. K této své výpovědi z přípravného řízení svědek uvedl, že vše souhlasí. Pokud mluvil v hovorech o Stáňovi, tak tím mínil obžalovaného N.. Cisterna, kterou jezdil, měla obsah 36.000 litrů. Cisternou zavážel úložiště ve Vlkoši, Kyjově, tak 1x do týdne, na období už si přesně nevzpomíná. Pan W. zastupoval firmu XXXXX-Oil a vybavoval řidiče přepravními doklady.

50. **Svědék K.S.** uvedl, že si již nepamatuje, k čemu má svědčit, neboť se to stalo před delší dobou. Z jeho postoje bylo patrné, že nemá snahu ve věci vypovídat a až po důrazném upozornění a připomenutí povinnosti svědka k věci uvedl, že jeho výpověď na policii se týkala práce u firmy C. a převozu pohonných hmot, když u firmy C. byl zaměstnán od roku 2002 do roku 2008 a náplní jeho práce byl převoz pohonných hmot ČEPRO Loukov, ČEPRO Střelnice na pumpy XXXXX. Vždy po telefonu dostal SMS zprávu, jel naložit do Střelíc nebo do Loukova, zavézt to do Brna nebo do Hodějovic, odevzdal výkazy práce nebo put'ovky. Vozil benzín a naftu. Zná další řidiče, S. P.. Pokud jde o W., byl skladníkem v Napajedlech, párkrát přišli do styku. H. byl skladník ve Slušovicích. Ze Slušovic se vozil benzín. Jméno G. mu něco říká, ale neví, jestli s tím má něco společného. Pokud na policii uváděl, že ho úkolovali H., W. a G., pak uvedl, že G. mu nic nepsal, úkolovali ho H. a W. osobně.
51. Soud četl výpověď svědka z přípravného řízení, kde uvedl, že v roce 2004 pracoval u firmy C. jako řidič a vozil pohonné hmoty ze skladu v Napajedlech na čerpací stanice XXXXX. Je mu známo, že do Napajedel bylo dováženo letecké palivo z Kunovic, kam ho vozili S. a P. a bylo uskladňováno v nádržích. On odvázel z Napajedel výhradně motorovou naftu, měl to vždy uvedeno v dokladech, nevozil ji jinak než na čerpací stanice XXXXX. V Napajedlech měl všechno na starosti B. W., co má dělat, kam má jezdit, mu říkal G. nebo H., případně W.. Jak skončil dovoz z Kunovic, ví přesně, protože nějaké ráno přišli do Napajedel celníci s policií, svědek tam byl s cisternou, oni si opsali jeho údaje, odkud a kam jede, pak se chvíli čekalo na W., který řekl svědkovi, že má odstavit cisternu a jet domů.
52. K této své výpovědi z přípravného řízení v hlavním líčení svědek uvedl, že pokud na policii uváděl, že bylo voženo letecké palivo, tak to nemohl vědět. Pokud to uvedl na policii, tak z důvodu, že se ho na to ptal vyšetřovatel. Nebyl schopen vysvětlit, z jakého důvodu na policii v přípravném řízení neuvedl, že vozil benzín nebo naftu.
53. **Svědék Z. Š.** vypověděl, že je švagrem obžalovaného V.. Do společnosti XXXXX nastoupil koncem října 2003 na pozici technika správy objektu. Asi v červnu 2004 se stal místopředsdou představenstva. Společnost provozovala cestovní kancelář. Svědek měl na starosti vybavení poboček. V lednu 2005 byl na společnost vyhlášen konkurz. Ve společnosti XXXXX byl generálním ředitelem obžalovaný V., obžalovaný N. byl předseda představenstva. Obžalovaného V. osobně nezná, ale byl informován obžalovaným V., že obžalovaný V. se stal majoritním vlastníkem společnosti XXXXX. Svědkovi je známo, že společnost XXXXX uzavřela smlouvu se společností TOTAL ČESKÁ REPUBLIKA na dodávky leteckého benzínu, ale pokud jde o skladovou evidenci, to probíhalo ve spolupráci obžalovaného N. s účetní paní Ú.. Společnost provozovala dvě letadla. Svědek nemá představu o spotřebě pohonných hmot. Uvedl, že podepisoval nějaké objednávky s kolegou R., mohlo to být pět nebo šest kusů, neevidoval si to. Předkládala mu je k podpisu sekretářka generálního ředitele, mohlo to být 1x za 2 - 3 týdny. Mohl to objednávat i někdo jiný, když byl svědek pracovně mimo. Podepsat objednávku mohli všichni členové představenstva.
54. Svědkovi byly předloženy fotokopie závazných objednávek z č.l. 541 a násl., které si prohlédl a uvedl k č.l. 549, že to by mohl být jeho podpis, jde však o kopii. Mohl podepsat i č.l. 553. Znění objednávky si četl, jde tam o stovky tisíc litrů leteckého palivo JET A1 bez spotřební daně. Věděl,

že palivo se spotřebovává do letadel, proto nepodléhá spotřební dani. Nějaké množství mohlo být nakoupeno do zásoby, neboť XXXXX chtěla přibrat další dvě letadla, ale to se nezdařilo. Je to však pouze jeho dedukce. Účetnictví vedla paní Ú., která měla kancelář v Kroměříži v budově společnosti JVT Company v sídle společnosti obžalovaného V.. Svědek neměl k účtům XXXXX dispoziční právo. Pokud byl svědek dotázán k tomu, jak dopadlo účetnictví společnosti XXXXX, pak uvedl, že předseda představenstva, tj. obžalovaný N. nařídil paní Ú., aby veškerou dokumentaci naložila do automobilu, odvezla správci konkurzní podstaty JUDr. Marešovi do Prahy. Dodatečně se dozvěděl, že někde v Praze na odstavném parkovišti, když šli na oběd, jim bylo odcizeno vozidlo i s účetnictvím. Svědek prohlásil i poté, co mu byly předloženy k nahlédnutí smlouvy mezi XXXXX a TOTAL ČESKÁ REPUBLIKA, že je podepsal, stejně tak jako na dodatku.

55. K rozporům byla čtena výpověď svědka z přípravného řízení, kde mimo jiné uvedl, že na poradě obžalovaný V. sdělil, že je přáním majoritního akcionáře obžalovaného V., aby účetní agentu zpracovávala externí firma paní Ú., které měla k ruce další tři osoby. Svědkovi je známo, že na řízení společnosti XXXXX se obžalovaný V. podílel hlavně finančně. Obžalovaný V. měl dispoziční právo k účtům XXXXX. K odcizení účetnictví v přípravném řízení uvedl, že o převozu rozhodl obžalovaný N., nevyloučil, že na poradě bylo prezentováno, že obžalovaný N. je odpovědný za skladování evidence pohonných hmot. V další výpovědi svědek uvedl, že má za to, že obžalovaný N. byl v představenstvu zástupcem majoritního vlastníka obžalovaného V. a měl obžalovanému V. na společnost XXXXX jakoby dohlížet a zastupovat jeho zájmy.
56. Tyto výpovědi svědek označil v hlavním líčení jako pravdivé a pokud to neuvedl před soudem tak detailně, je to z důvodu času, který uplynul.
57. **Svědék M.Š.** uvedl, že ve společnosti XXXXX působil od srpna 2004 až do krachu firmy. Zná obžalovaného G. z jednání z XXXXXU, kde se stýkali, obžalovaného V. zná, neboť byl jeho nadřízeným v XXXXX jako generální ředitel. Obžalovaného V. zná osobně od roku 1977. V XXXXX svědek pracoval na pozici marketingového ředitele. Každý týden se dělaly porady, kterých se svědek účastnil jako dalších 12 – 15 lidí z vedení firmy. J.R. měl na starosti tvorbu katalogů a cestovní kancelář, pan Š. byl správce majetku. Pokud jde o pohonné hmoty, svědkovi o tom není nic známo. Měl na starosti faktury, objednávky, marketing.
58. **Svědčyně J. Ú.** vypovídala shodně jako v přípravném řízení. Svědkyně uvedla, že dříve pracovala ve společnosti OB PRODUKT. Pracovala ve skladu pohonných hmot v Kyjově od února 2002 a náplní její práce byla správa areálu a vedení dokumentů. Například výdej nákladových listů pro řidiče, evidence železničních cisteren apod. Nikdy však nešlo o účetní doklady. Nepamatuje si, kdo měl v roce 2004 v areálu pronajaty prostory. Společnost WORLD SERVIS měla 15 podzemních nádrží. V provozu bylo 13. Zná řidiče jménem L. S., J. P., neboť k nim často jezdili. Neví nic o tom, že by se z areálu LET Kunovice do Vlkoše u Kyjova dovážely pohonné hmoty. Zná jména obžalovaných V., G., jméno W., přišla s nimi do styku telefonicky nebo osobně, nic bližšího si nevybavila. Uvedla, že v Kyjově se nenacházela žádná centrální evidence, majitelé zboží si vedli svoji účetní evidenci. Pokud jde o R.Ú., to je účetní z Kroměříže, nejsou nějak v příbuzenském poměru.

59. V hlavním líčení doplnila, že z rozhovoru s obžalovaným G. usoudila, že je dispečer, neboť se bavili o cisternách, řešili dopravu. Pokud ho upozornila například na vadnou cisternu, obžalovaný G. na to reagoval, že všechno řidič bude mít v pořádku.
60. **Svědék B. W.** před soudem odmítl vypovídat z důvodu, že pokud by vypovídal pravdu, hrozilo by mu trestní stíhání.
61. **Svědék J.D.** uvedl, že v rozhodné době byl finančním ředitelem společnosti, která na základě smlouvy dodávala letecké pohonné hmoty XXXXX. Za obchod byl odpovědný N.. Za společnost XXXXX smlouvu podepsali pánové N. a R.. Dodávky probíhaly poměrně často, pak měli kontrolu z celního úřadu a poskytli jim veškeré dokumenty a z jejich hlediska nebylo zjištěno žádné pochybení. Pokud jde o obžalované, svědek se setkal jak s obžalovaným V., tak obžalovaným V., kdy měli schůzku ohledně platebních podmínek za letecké pohonné hmoty. Svědek byl i na letišti v Kunovicích, ale bez nějakého konkrétního důvodu. Upřesnil, že dodávali letecké pohonné hmoty, konkrétně JET A1, který pokud je používán pro mezinárodní přepravu osob, tak je osvobozen od daně. V dodatku chtěli prohlášení formou dopisu, že XXXXX takovou činnost provozuje a že je to v souladu se zákonem o spotřební dani. V té době měli více zákazníků a není v lidských silách, aby kontrolovali všechny zákazníky, jestli odebrané pohonné hmoty skutečně nalili do letadla. Svědek upřesnil, že ještě dodatečně zjišťovali u generálního ředitelství cel povinnost osvobození od daně.
62. V detailech byla čtena výpověď svědka z přípravného řízení, kde uvedl, že objednávky od XXXXX chodily faxem, byly zasílány do kanceláře N., což bylo mimo kompetenci svědka. Žádné problémy během obchodu nenastaly, XXXXX řádně platila. Svědek uvedl, že obžalovaného V. za TOTAL opakovaně upozorňoval na nutnost použít zboží v souladu se zákonem o spotřebních daních, což jim bylo následně přislíbeno dopisem firmy XXXXX, který podepsali tři lidé, určitě obžalovaný V. a další dva. XXXXX zdůvodňoval nárůst odběru pohonných hmot tím, že plánuje rozvoj obchodních aktivit.
63. K tomu svědek před soudem uvedl, že s touto výpovědí souhlasí. Firma TOTAL nebyla oprávněna k provozování leteckých prací nebo letecké dopravy. Zboží mohli nakupovat i v Německu, pokud se dopravovalo, to už bylo po vstupu do EU, takže bylo bez spotřební daně.
64. **Svědčyně R.H.,** dříve **Ú.** uvedla, že zná všechny obžalované. Obžalovaného V. z administrativní budovy v Kroměříži, Vejvanovského 453, obžalovaného V. jako generálního ředitele společnosti XXXXX, obžalovaného N. jako jednoho z členů představenstva XXXXX a G. zná od vidění z administrativní budovy Vejvanovského 453. Tato budova patřila společnosti TRITON INVEST, která ji pak pronajímala různým subjektům. Svědkyně byla zaměstnaná u společnosti XXXXX-Oil na pozici účetní a zpracovávala účetnictví společnosti XXXXX na základě smlouvy, kterou s ní sjednal obžalovaný V.. Jejím nadřízeným ve společnosti XXXXX-Oil byl pan T.. Účetní doklady v XXXXX si přebírala z počátku ve Zlíně u obžalovaného V. nebo u jeho sekretářek a později doklady vozili pan Š. nebo pan R., někdy chodily doklady i poštou. S obžalovaným N. nikde než ve společnosti XXXXX do styku nepřišla. Obžalovaného N. každé tři měsíce žádala o podepsání daňového přiznání k DPH. Na společnost XXXXX byl v lednu 2005 navržen konkurz. Svědkyni kontaktoval JUDr. Mareš z konkurzní podstaty. Bylo třeba

sestavit účetní závěrku za rok 2004 a předběžnou účetní závěrku k lednu 2005. Svědkyně uvedla, že určitě jednala s obžalovaným V., pány Š., R.. Svědkyně uvedla, že se nemohla s nikým z XXXXX dohodnout, kdo si přebere účetnictví. Požádal ji obžalovaný N., aby veškeré doklady předala JUDr. Marešovi. Počátkem března 2005 připravili předávací protokoly na pobočce v Kroměříži. Dne 2. 3. 2005 za přítomnosti obžalovaného N. a účetní byly účetní doklady naloženy do dodávky, vše převážela najatá společnost REGIA SERVIS, svědkyně jela s panem V. předat doklady správci konkurzní podstaty do Prahy. Zastavili se cestou na jídlo, vozidlo včetně dokladů bylo odcizeno. Hned volali policii, na služebně sepsali protokol a trestní oznámení. Ke společnosti XXXXX doplnila, že tato měla účty v Raiffeisenbank a v Komerční bance devizové i korunové. Výpisy z bank měla k dispozici v tištěné podobě. V rámci účetnictví účtovala doklady i o spotřebovaném materiálu, tedy zásoby. Pokud byl svědkyni předložen k nahlédnutí kontrolní sestava DPH z č.l. 1398 – návrh na odpočet daně, tuto si prohlédla a uvedla, že ji podepsal obžalovaný N. a svědek Š.. Svědkyně uvedla, že nikdy nevystavovala fakturu tuzemské či zahraniční společnosti za palivo, tj. společnost XXXXX netankovala letecké pohonné hmoty do cizích letadel. Uvedla, že ve vydaných fakturách neexistovala žádná faktura na prodej pohonných látek ani nafty ani benzínu. Nikdy na faktuře neviděla – prodej pohonné hmoty. Pokud to bylo zahrnuto v rámci nějaké faktury za prodej letu v ceně faktury, tak má za to, že faktura byla v řádech statisíc Kč. Nikdy nevystavovala za společnost XXXXX fakturu na prodej samostatného paliva JET A1 někomu jinému a taková faktura nikdy nebyla součástí přílohy faktur k přiznání k DPH.

65. **Svědék V.Š.** uvedl, že pracoval v areálu LET Kunovice, kde sekal tak před 5 lety trávu. Nikdo ho nevyplácel, v podstatě to dělal zadarmo. Z Holešova zná obžalovaného V. a G., v Holešově se potkávali a zdravili. V uvedeném areálu možná byly nějaké nádrže, moc si to nepamatuje, jezdila tam auta, neví, kdo obsluhoval stáčíště, neměl telefonní číslo na žádného z obžalovaných. Nevzpomíná si, že by s obžalovanými telefonoval.
66. K rozporům soud četl výpověď svědka Š. z přípravného řízení, kde uvedl, že aby jako námezdní síla v areálu LET Kunovice sekal trávu, ho požádal pan K.. Občas panu K. pomáhal, když přijela nějaká cisterna, tak napojoval hadici, aby se obsah stočil do nádrží. Nezajímal se o to, komu nádrže patřily. Obžalovaného V. zahlédl 1x nebo 2x, když tam přijel autem, ale nepřišel s ním do styku. Zná obžalovaného V. a G., jsou to jeho kamarádi. V souvislosti s LET Kunovice s nimi nepřišel do styku, nezná H. ani T.. Následně byl svědkovi přehrán záznam telefonického hovoru ze dne 4. 11. 2004, ke kterému uvedl, že jde o rozhovor mezi ním a obžalovaným V., kde mluví o autodopravě P., která měla dovést cisterny do Kunovic, neboť když tam nebyl pan K., tak svědkovi svěřil obsluhu stáčíště. K. svědkovi řekl, že má volat obžalovanému V. a dal mu číslo na obžalovaného V.. K. svědkovi řekl, že když to bude plné, že se má jet do Napajedel, proto svědek v odposlechu říkal, že má autodoprava P. jet do Napajedel, asi tam byl také nějaký sklad.
67. Pokud byl svědkovi přehrán záznam telefonického hovoru ze 4. 11. 2004, který se uskutečnil pár minut po prvním rozhovoru, pak k němu uvedl, že je to rozhovor mezi ním a opět obžalovaným V., kde se baví o autodopravě P. o tom, že L. odvezl jednu do Napajedel. L. byl řidič. Pokud byl svědek dotázán, z jakého důvodu uváděl ve své výpovědi, že obžalovaný V. neměl s provozem v areálu LET Kunovice nic společného, ačkoliv z přehraných rozhovorů vyplývá něco jiného, nebyl to schopen vysvětlit, odpověděl jen nepřesvědčivě, že neví, že si nevzpomíná.

68. K této výpovědi z přípravného řízení svědek v hlavním líčení uvedl, že na policii vypovídal po pravdě. Když mu na policii přehrávali odposlechy, poznal svůj hlas.
69. Soud dále četl **výpověď svědka F.C.** v souladu s ustanovením § 211 odst. 2 písm. a) trestního řádu, neboť ze zprávy Nemocnice Hradec Králové bylo zjištěno, že svědek se zde již šestým rokem léčí pro zhoubný mozkový nádor a v posledních měsících došlo k progresi onemocnění, pacient je nesoběstačný, s omezením komunikační schopnosti, s velmi zpomaleným psychomotorickým tempem a není schopen účastnit se soudního přelíčení. Je hospitalizován na onkologické klinice.
70. V přípravném řízení svědek F.C. vypověděl, že v rozhodné době podnikal v autodopravě a se zákazníky uzavíral rámcové smlouvy o výkonu dopravy. Byl kontaktován obžalovaným V. z firmy XXXXX, domluvili si schůzku, která proběhla v Praze, svědek měl připraven návrh smlouvy o přepravě. Zde se seznámil s požadavky zákazníka, zapracoval je do návrhu rámcové smlouvy, pak už se s obžalovaným V. neviděl. Smlouvu poslal do firmy XXXXX, která byla zákazníkem přijata, podepsána a svědkovi vrácena. Pokud svědkovi byla předložena smlouva na č. l. 471 (470), pak k této uvedl, že je to smlouva, kterou předložil firmě XXXXX a tato byla přijata osobou obžalovaného N., který podepsal smlouvu za XXXXX, nikdy neviděl. Předmětem smlouvy byla přeprava leteckého paliva, petroleje JET A1, v tu dobu měl svědek okolo 12 autocisteren. Vzpomíná si na řidiče P., S., na jména dalších nikoliv. Smlouvy byla podepsána před započítím přeprav, ke kterým mohlo dojít po dni 1. 6. 2004, přesně si to nevybavuje. Přepravy byly prováděny dle telefonických objednávek, které přijímal buď svědek, nebo řidiči. Svědek se přeprav osobně neúčastnil. Svědek uvedl, že si nepamatuje na smlouvu, kterou uzavřel dne 7. 4. 2004 se společností WORLD SERVIS, která byla zastoupená G.AB PETROL zastoupenou J.T. a 1. ČESKOMORAVSKOU RAFINÉRIÍ zastoupenou J.T. a nevzpomíná si, že by uzavření této smlouvy bylo podmínkou pro uzavření smlouvy s XXXXX ze dne 1. 6. 2004. Písemnosti z firmy mu byly kdysi ukradeny, takže neví, jaké doklady z tohoto obchodního případu má k dispozici.
71. **Svědka Z.P.** vypovídal shodně jako v přípravném řízení. Svědek uvedl, že na podzim 2005 se stal jediným jednatelem obchodní firmy AB PETROL. Tuto firmu na sebe nechal převést. Následně mu z finančního úřadu přišla upomínka k úhradě DPH, řádově šlo o statisíce. Účetnictví AB PETROL nikdy neviděl. Neví, že by měla nějaké zaměstnance. Pokud svědkovi byly předloženy účetní doklady, a to rozvahy obchodní firmy AB PETROL, výkaz zisků a ztrát, pak uvedl, že si není jistý, že na těchto dokladech jsou jeho podpisy. Pokud něco podepisoval jako jednatel firmy AB PETROL, tak to muselo být jediné v den, kdy přebíral firmu u D.. Firmu XXXXX-Oil nezná, obžalované nezná rovněž.
72. **Svědka R. P.** vypovídal shodně jako v přípravném řízení, kdy uvedl, že o firmě XXXXX se dozvěděl od obžalovaného V., který ho oslovil s tím, jestli nezná spolehlivého investora. Svědek se rozhodl, že osloví firmu ze Švýcarska, kterou zná. Oslovil obžalovaného N., kterého navrhl do funkce člena představenstva. Pak se dozvěděl, že XXXXX dluží za letištní poplatky, proto investor odstoupil od projektu. Svědek uvedl, že mu je známo, že XXXXX provozovala leteckou přepravu, měla pronajaté jedno letadlo od nějaké anglické firmy. Není mu známo, jak byly nastaveny leasingové smlouvy, neví, kde se nakupovaly pohonné hmoty. Obžalovaného V. zná

z doby, kdy tento měl firmu OVOCENTRUM. Dostával od něj pracovní příkazy, avšak nikoliv této věci. G. zná jako obchodníka. Pokud byl dotázán, z jakého důvodu navrhl a oslovil obžalovaného N., pak uvedl, že věděl, že obžalovaný N. je ze Zlína a ten ho oslovil, jestli by pro něj neměl nějakou práci. Obžalovaný N. si měl najmout právníky, auditory, měl se seznámit s firmou, předat ji švýcarskému investorovi. Jeho funkce měla být dočasná na 2 – 3 měsíce. Svědek měl od švýcarského investora smlouvu na provizi a část této provize měl dostat obžalovaný N..

73. Soud dále v hlavním líčení vyslechl **soudní znalce**, a to Ing. Petra Šmída, který v hlavním líčení stvrdil znalecký posudek, který zpracoval v přípravném řízení se spoluzpracovatelem znalcem Ing. Ivo Šulcem, který rovněž stvrdil závěry zpracovaného znaleckého posudku. Znalci shodně uvedli, že zpracovali znalecký posudek na základě žádosti advokátní kanceláře Sokol a spol. a předmětem znaleckého posudku bylo konstatování, jaké povinnosti musely mít obchodní firmy ve vztahu k daňovým zákonům, jaká jsou nutná povolení opravňující nakládání s nezdaněnými leteckými palivy na území ČR a další související se spotřební daní u leteckých paliv. Obsahem znaleckého posudku je odkaz na daňové předpisy se závěrem, pokud obě firmy manipulují s vybranými výrobky s minerálními oleji, musí v jakémkoliv okamžiku prokázat stav těchto minerálních olejů co do jejich zdanění spotřební daní. Pokud jde o osvobozené minerální oleje, musí vlastnit doklad, kterým prokáží ono osvobození. Protože ani jedna ze společností nevlastní oprávnění k provozování leteckých prací nebo letecké dopravy, tak by měly vlastnit odpovídající zvláštní povolení. Pokud tomu tak není, pak dodavatel společnost TOTAL nebyla oprávněna pořizovat a dále prodávat nezdaněné minerální oleje obchodní firmě XXXXX Osvobozené vybrané výrobky od spotřební daně lze přijímat a užívat pouze na základě zvláštního povolení na přijímání a užívání vybraných výrobků osvobozených od daně. V případě přijímání a užívání minerálních olejů, které budou používány jako pohonná hmota pro leteckou dopravu a letecké práce, s výjimkou minerálních olejů používaných pro soukromé rekreační létání, se zvláštní povolení nevyžaduje. Povolení se vyžaduje, pokud se budou tyto minerální oleje přijímat a dále prodávat. Daňová povinnost ke spotřební dani v případech obchodní spolupráce mezi obchodní firmou XXXXX a společností TOTAL vznikla již dříve a to před samotným naplněním kupní smlouvy. Vznik této daňové povinnosti nezakládá žádnou povinnost spotřební daň přiznat, neboť podle dostupných listinných důkazů ve spise založených, byly minerální oleje po vzniku daňové povinnosti ještě přepravovány po území Německa v režimu podmíněného osvobození od spotřební daně. Podle zpracovatele znaleckého posudku a dle listin, které měli k dispozici, vznikla povinnost přiznat a zaplatit spotřební daň podle českých předpisů společností TOTAL okamžikem uvedení předmětných minerálních olejů do volného daňového oběhu. Dodavatel TOTAL ČR s.r.o. se nejprve měl sám ubezpečit, že ustanovení smlouvy je možné nejen ze své strany, ale i ze strany odběratele splnit, zejména zda se prodávají oprávněně osvobozené letecké pohonné hmoty pro vlastní podnikatelskou činnost odběratelů spojenou s leteckou přepravou. Pokud TOTAL ČR věděl, že on sám nemá oprávnění prodávat osvobozené letecké pohonné hmoty a že obchodní firma XXXXX neměla osvědčení leteckého dopravce a leteckou dopravu zajišťovala pomocí externích smluvních partnerů, pak jí mělo být zřejmé, že toto ustanovení smlouvy je neplatné. Pokud by zpracovatelé znaleckého posudku připustili, že dodavatel měl oprávnění prodávat osvobozené letecké pohonné hmoty, pak měl obdobné zvláštní povolení požadovat od obchodní firmy XXXXX před samotným uskutečněním dodávek leteckých pohonných hmot. Byly-li letecké pohonné hmoty prodávány společností TOTAL jako

osvobozené od daně obchodní firmě XXXXX, u které nárok na osvobození nevznikl z důvodu nedodržení zákonných podmínek, vzniká společnosti TOTAL povinnost daň přiznat a zaplatit.

74. **Znalec Ing. Milan Vyhnálek**, znalec z oboru technické obory různé se zvláštní specializací letectví, v hlavním líčení stvrdil závěry znaleckého posudku, který zpracoval v přípravném řízení. Znalec se měl na základě předložených letových deníků tzn. journey logs a flyght line vyjádřit, jaké množství leteckého paliva JET A1 natankovala na mezinárodním letišti Kunovice v roce 2004, 2005 letadla společnosti XXXXX, a zda množství paliva tankovaného na letišti Kunovice odpovídalo délce, charakteru letu dle letového deníku. Znalec na základě dostupných materiálů uvedených ve znaleckém posudku uvedl, že v době od 1.6.2004 do 15.1.2005 bylo do letadel natankováno letecké palivo pro potřeby letecké společnosti XXXXX v celkovém množství 2.571.265 litrů. Z předložených dokladů nelze dohledat, že natankované palivo bylo vždy typu JET A1, tento nedostatek nemá žádný vliv na celkové množství palivo natankovaného do letadel na letišti Kunovice pro společnost XXXXX. Množství paliva natankovaného na letišti Kunovice do jednotlivých letadel pro všechny lety dle znalce odpovídalo ve většině případů délce a charakteru letů, jen ve výjimečných případech, které konstatuje v tabulce na č.l. 1045, byla spotřeba paliva vyšší oproti hodinové spotřebě. Znalec v hlavním líčení doplnil, že tabulky, které vytvořil pro jednotlivá letadla, neřešily pouze natankování paliva na těchto letadel, ale současně tabulkami odpověděl na ostatní otázky, které mu byly položeny, zejména se zabýval spotřebou během konkrétních letů, evidencí letů apod. Odhaduje, že z 99% byly listy dodány vlastníkem společnosti FLIGHT LINE LIMITED Policii ČR. Úplně kompletní nebyly, neboť datumově lety nenavazovaly. Tyto rozpory ve znaleckém posudku vysvětlil. Pokud nebyly zaznamenány některé lety, relevantní pro něj vždy byly záznamy v journey log, kde byl přehled natankovaného paliva, takže z těchto záznamů rozhodně nevyplývá, že by mohlo být natankováno více.
75. Se souhlasem stran soud četl **znalecký posudek znalce z oboru chemie, obor patenty a vynálezy se specializací petrochemie, chemie paliv a maziv**, který se vyjádřil k vzorkům pohonných hmot, které při kontrolách odebraly a následně zpracovali odborné vyjádření celně technické laboratoře v Olomouci a v Praze a to konkrétně ke vzorkům pohonných hmot odebraných při prohlídce jiných prostor a pozemků dne 7. 12. 2004 na stáčíšti Napajedla, dále Vlkoš u Kyjova, vzorku odebraného z automobilové cisterny u letiště Kunovice a vzorkům odebraných u čerpací stanice XXXXX OIL dne 29. 9. 2004. Znalec se úvodem obecně věnuje nelegální praxe nastavování motorové nafty určitým objemem jiného materiálu, a to zpravidla leteckým petrolejem JET A1, který je jediným motorovým palivem, které není zatíženo spotřební daní. Odběratelům s povolením leteckého provozu se spotřební daň 9,95 Kč za litr neúčtuje, takže každý litr leteckého petroleje přidáný do komerční motorové nafty mohou takto falšovatelé „zhodnotit“ o cca 11 Kč. Pokud jde o faktický odborný posudek, znalec k jednotlivým vzorkům uvedl, že vzorky odebrané v areálu Vlkoše u Kyjova destilačním rozmezím a hustotou odpovídají civilnímu leteckému petroleji JET A1. Obsahují nekvalitní motorovou naftu, nevyhovují normám. Vzorky označené OL tj. odebrány v AGROPODNIKU Napajedla a z autocisterny u letiště Kunovice byly falšovány technikou nastavování, tj. ke komerční motorové naftě byla přidána lehčí petrolejová frakce. Z rozboru znalec zjistil, že vzorky z Napajedel, z Kunovic z autocisterny a z Vlkoše u Kyjova byly s jistou odborností nastaveny petrolejem tak, že jejich vlastnosti většinou vyhovovaly normě pro zimní motorovou naftu, popřípadě normě pro arktické klima. Jako materiálový zdroj pro uvedené nastavování přichází v úvahu buď petrolejová frakce

z rafinérií nebo komerční letecký petrolej, např. JET A1. Pokud jde o látku nacházející se v cisterně u letiště Kunovice, dle znalce se jedná bezpochyby o letecký petrolej. Z provedených rozborů nemůže znalec prokázat, zda k nastavení byla použita právě uvedená šarže leteckého petroleje, která se nacházela v cisterně. Jedno je však dle znalce jisté, materiál použití k nastavení motorové nafty u vzorku z areálu AGROPODNIK Napajedla a v areálu firmy A + S Vlkoš u Kyjova se vlastnostmi podobá leteckému petroleji více než kterémukoli jinému ropnému produktu.

76. Se souhlasem stran soud četl znalecký posudek z oboru kriminalistika, odvětví zkoumání ručního písma, jehož předmětem bylo objasnit, zda podpisy „S.N.“ na kopii kupní smlouvy ze dne 6. 5. 2004 a na dodatku k této kupní smlouvě jsou skutečnými podpisy obžalovaného N.. Znaleckým zkoumáním bylo zjištěno, že na dodatku ke kupní smlouvě ze dne 6. 5. 2004 je pravý podpis osoby obžalovaného S.N.a pokud jde o podpis na kupní smlouvě, pak nelze vyloučit, že je pravým podpisem obžalovaného N..
77. Soud v hlavním líčení dále provedl **důkazy listinné**. Soud provedl důkaz situačním plánkem a barevnými fotodokumentacemi skladu leteckých pohonných hmot v Kunovicích, dále zápisem z jednání o předání a převzetí montážních prací v uvedeném skladu ze dne 8. 6. 2004, kdy za provozovatele byl přítomen svědek K. a za zhotovitele mimo jiné svědek M., který důkazy ke spisu přiložil. Soud provedl důkaz předávacím protokolem mezi Leteckými závody a. s. zastoupeným odpovědnými osobami J.G.F.Ř. a 1. ČESKOMORAVSKOU RAFINÉRIÍ a.s. zastoupenou J.T. ze dne 22. 3. 2005, ze kterého se podává, že předávající navrácí přebírajícímu průmyslové objekty, stáčiště leteckých pohonných hmot a úložiště leteckých pohonných hmot, které měl pronajaty na základě nájemní smlouvy a nájemní vztah skončil 8. 11. 2004 na základě odstoupení od smlouvy. Z téhož dne je zápis ze schůzky svolané na základě dohody za účelem předání, převzetí uvedených prostor. Soud měl k dispozici organizační řád obchodní společnosti a cestovní kanceláře XXXXX. Mezi důkazy listinné provedené v hlavním líčení patří i protokol o ohledání ze dne 15. 11. 2007, kdy místem ohledání byl areál společnosti AIR CRAFT INDUSTRIES a.s., dříve LET Kunovice, ve kterém jsou popsány objekty nesoucí označení A36 – stáčiště pohonných hmot a A37. V uvedeném protokolu jsou popsány nádrže N1, N2 a N3, kdy první je na 50.000 litrů paliva a další každá na 100.000 litrů paliva. Protokol je doplněn situačním plánkem a přehlednou barevnou fotodokumentací. Celní úřad Uherské Hradiště zaslal Policii ČR výsledky místního šetření u Leteckých závodů a.s., které byly provedeny 29. 12. 2004 na celním pracovišti v Břeclavi, jejichž součástí je protokol o ústním jednání z 3. 1. 2005 z Kunovic, kdy se k věci vyjádřil ing. F.Ř. s tím, že objekty A36 a A37 jsou pronajaty firmě 1. ČESKOMORAVSKÉ RAFINÉRIE a pohyb minerálních olejů zajišťoval nájemce bez součinnosti pronajímatele. Pohyb vozidel byl dokladován evidenčními knihami na vrátnici, které zajistil celní úřad. Součástí tohoto protokolu je rozhodnutí o zajištění věci, fotokopie smlouvy o nájmu nemovitosti ze dne 22. 12. 2003 mezi leteckými závody a.s. zastoupenými předsedou představenstva S. a nájemcem 1. ČESKOMORAVSKOU RAFINÉRIÍ a.s. zastoupenou M.H.s tím, že smlouva byla uzavřena na dobu určitou na 4 roky ode dne podpisu. Dodatek č. 1 ke smlouvě je datován 16. 4. 2004 a doplňuje dobu nájmu a platební podmínky stejně jako dodatek č. 2 z 2. 8. 2004. Jak konstatuje celní orgán, byl postoupen orgánům Policii ČR seznam vozidel z XXXXX, které jezdily na stáčiště a úložiště leteckých pohonných hmot v areálu LET Kunovice, kdy mezi řidiči vozidel jsou mimo jiné svědkové P., S., K.. Celní úřad

v Uherském Hradišti 4. 1. 2005 provedl místní šetření u řidiče autocisterny L.S., řidiče firmy C., cisterna byla naložená 33.000 litry leteckého petroleje JET A1, ke kterému řidič nebyl schopen předložit doklady. Bylo proto rozhodnuto o odebrání vzorku celním úřadem.

78. Soud provedl důkaz oznámením o odstoupení od nájemní smlouvy ze dne 22. 12. 2003 ze strany správce konkurzní podstaty Leteckých závodů a.s. M.S., které je adresováno 1. ČESKOMORAVSKÉ RAFINÉRIE a.s., kdy důvodem odstoupení je neodstranění závad na jeho stavu. Správce konkurzní podstaty rovněž vyzval k vyklizení, předání nemovitosti do 15. 12. 2004. Obsahem spisu je dodatek č. 1 k nájemní smlouvě ze dne 20. 12. 2003 mezi smluvními stranami Letecké závody a.s. zastoupené S. a společností XXXXX zastoupené R. V. jako generálním ředitelem, kdy tímto dodatkem se mění nájemní smlouva z 20. 12. 2003. Z uvedené písemnosti bylo zjištěno, že předmětem nájmu jsou nemovitosti v katastrálním území Kunovice, průmyslové objekty zde popsané, objekt dopravy a další. Účelem nájmu je zajištění provozu letiště, údržba, servis letadel a dalších činností s tím souvisejících za měsíční paušální částku 150.000 Kč měsíčně, kdy nájem je sjednán na dobu neurčitou. Správce konkurzní podstaty tuto smlouvu vypověděl XXXXX 4. 11. 2004 z důvodu neuhrazení nájmu s tím, že nebyly uhrazeny faktury za nájem a služby v celkové výši 1.273.589 Kč od 27. 2. 2004 do 5. 10. 2004. Soud provedl důkaz smlouvou o nakládání se zbožím, přepravou, skladováním a stáčení pohonných hmot mezi odběratelem XXXXX zastoupeným členem představenstva J.R. a dodavatelem 1. ČESKOMORAVSKÁ RAFINÉRIE, a.s. zastoupená členem představenstva M.H., která byla uzavřena na dobu neurčitou s účinností od 1. 5. 2004. Obsahem spisu je smlouva o skladování mezi 1. ČESKOMORAVSKOU RAFINÉRIÍ a.s. a XXXXX zastoupenou obžalovaným V. o skladování leteckého paliva JET A1 na úložišti leteckých pohonných hmot v areálu leteckých závodů a.s. na adrese Kunovice 1177 ze dne 11. 5. 2004.
79. Smlouvu o spolupráci uzavřel C., WORLD SERVIS spol., s.r.o., AB PETROL s.r.o. a 1. ČESKOMORAVSKÉ RAFINÉRIE a.s., kdy za WORLD smlouvu podepsal D. G., za AT PETROL J. T. a za 1. ČESKOMORAVSKOU RAFINÉRIÍ J. T., kdy předmětem smlouvy je dohoda, že WORLD SERVIS bude vyhotovovat plány jízd a udělovat dopravní dispozice řidičům firmy C., konkrétně panu P., S., M., S. při dodávkách pohonných hmot, účastníkům této smlouvy a jejich zákazníkům. WORLD SERVIS bude při této činnosti respektovat pokyny účastníků smlouvy a jejich zákazníků a dbát na maximální možné využití dopravy firmy C.. Smlouvy je zde 7. dubna 2004. F. C. a jeho firma jako dopravce uzavřela dne 1. června 2004 smlouvu s XXXXX zastoupenou S.N., kdy jde o smlouvu o přepravě věci, konkrétně pohonných hmot leteckého benzínu JET A1. K této smlouvě náleží dodatek z 12. listopadu 2004. Tyto smlouvy neobsahují podpis obžalovaného N., jak se podává z jiných písemností obsažených ve spise, ale podpis koresponduje s podpisem Z.Š.. Bylo doloženo, že M.H., člen představenstva 1. ČESKOMORAVSKÉ RAFINÉRIE udělil generální plnou moc J.T. dne 29. 3. 2004.
80. Soud provedl důkaz kupní smlouvou mezi TOTAL ČESKÁ REPUBLIKA s.r.o. a XXXXX, ze dne 6. 5. 2004, kterou za XXXXX podepsali členové představenstva S.N., Z.Š. a J.R., kdy předmětem smlouvy je prodej a koupě ropných výrobků, které jsou specifikovány jako letecký petrolej. Z ujednání smlouvy plyne, že kupující prohlašuje, že letecké pohonné hmoty nakupuje pro vlastní podnikatelskou činnost spojenou s leteckou dopravou. Kupující požaduje nákup leteckých pohonných hmot bez spotřební daně, tuto skutečnost uvede na objednávku a

prodávající bude kupujícímu prodávat letecké pohonné hmoty bez spotřební daně dle § 53 zákona č. 353/2003 Sb. ve znění zákona č. 237/2004 Sb., kupující nebude vyžadovat od prodávajícího zvláštní povolení. Spotřebuje-li kupující letecké pohonné hmoty za jiným účelem, než na který se vztahuje osvobození od spotřební daně, uvede tuto skutečnost ve svém přiznání spotřební daně a spotřební daň odvede. Stejně osoby podepsaly dodatek ke kupní smlouvě ze 6. 5. 2004. Společnost TOTAL ČESKÁ REPUBLIKA spol. s r.o. orgánům činným v přípravném řízení trestním poskytla součet údajů z objednávek a faktur týkající se zejména společnosti XXXXX, ze kterých byl zjištěn celkový objem prodaného leteckého paliva JET A1 společnosti XXXXX od společnosti TOTAL ČR, dodaný na letiště Kunovice bez spotřební daně v období od května do prosince 2004, přičemž jsou zde uvedena konkrétní čísla faktur, kdy dodání došlo, jakož i množství litrů leteckého paliva JET A1 dodaného za sjednanou cenu. XXXXX v dopise adresovaném TOTAL ČESKÁ REPUBLIKA s.r.o. dne 30. srpna 2004 s podpisy Josefa R., R.V., Z. Š. deklaruje mimo jiné, že na letišti Kunovice bylo zrekonstruováno úložiště leteckých pohonných hmot a společnost provádí zásobování sama bez jakýchkoliv dalších mezičlánků s tím, že v současné době se potřeby společnosti pohybují v rozmezí od 1 450 000 litrů až 2 235 000 litrů měsíčně a společnost v prvních měsících operací v ČR vytváří skladové rezervy pro každé letiště v úrovni cca 350 000 – 650 000 litrů. Výhledově plánují nárůst na úroveň 85 – 100 milionů litrů ročně. Připojen je soubor objednávek odeslaných z XXXXX od 17. 5. 2004 do 3. 12. 2004, které byly faxovány v počátečním období do 2. 7. 2004 z faxu označený FOX AZ a.s. a následně od XXXXX. Soud měl k dispozici fotokopie těchto závazných objednávek, které faxovala XXXXX společnosti TOTAL ČESKÁ REPUBLIKA s.r.o., kdy jednotlivé objednávky jsou od uvedeného období května 2004 do prosince 2004, vyplývá z nich, že jsou objednávana různá množství JET A1 od 160 000 litrů do 768 000 litrů, kdy osobou odpovědnou za provoz úložiště a odběr leteckých pohonných hmot je označen obžalovaný N.. Tyto podstatné skutečnosti jsou obsaženy na první straně objednávky formátu A4, na druhém formátu A4 je toliko žádost o potvrzení objednávky obratem, razítko a podpisy svědků Š. a R.. Na všech objednávkách je shodně uvedeno, že předmětem zboží je JET A1 a tento je účtován bez spotřební daně.

81. Uvedené objednávky byly předloženy k odbornému vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví kriminalistická technická expertíza dokladů a písemností, kdy z tohoto odborného vyjádření vyplývá, že obrazy podpisů a obraz otisku firemního razítka z hlediska jeho umístění a polohy na kopii druhé strany objednávky označené číslo 2/3427-09 nevykazují shodu s podpisy a obrazy otisku razítka na žádné jiné kopii druhé strany objednávky označené č. 3 – 42/3427-09. Na kopiích druhé strany objednávek označené č. 3-45 byla zjištěna shoda v grafickém provedení podpisů na lince podpisové doložky „Z.Š.“, umístění a poloze obrazů otisku firemního razítka. Obrazy podpisů na lince podpisové doložky J.R. vykazují vzájemně, ale i ve vztahu k obrazům podpisu na ostatních kopiích objednávek označených 6 – 42 rozdíly. Z uvedeného je tak zřejmé, že druhé strany kopií objednávek označené čísla 3, 4, 5 byly vyhotoveny z jedné předlohy, na které byl podpis, který má znít na jméno Š. a otisk firemního razítka. Podpisy, které mají znít na jméno R., byly pak jednotlivě nejméně na dvě tyto předlohy před kopírováním, tj. faxováním, dopsány. Předloha kopie druhé strany objednávky označené č. 6 byla stejná jako v případě kopií objednávek č. 3, 4, 5, na tu však byl dopsán podpis, který má znít na jméno R.. Druhá strana objednávky označená č. 6 již s podpisem, který má znít na jméno R., pak byla zřejmě předlohou kopií druhých stran objednávek označených č. 7 a 8. Grafické provedení obrazu podpisů na

kopíích objednávek č. 9 a 10 nevykazují shodu vzájemně, ale ani s jinými předloženými kopiemi druhých stran objednávek. Na kopíích druhých stran objednávek č. 11, 13 – 30, 41, 42, byla zjištěna vzájemná shoda v grafickém provedení a umístění v obrazu obou podpisů i umístění obrazu otisku firemního razítka. Na kopii objednávky označené č. 12 pak byla tato shoda zjištěna v grafickém provedení a umístění obou podpisů, chybí zde však obraz otisku firemního razítka. Z uvedeného se tak vyvozuje, že předloha druhé strany některé z objednávek č. 11, 13 – 30, 41, 42 byla stejná jako předloha kopie druhé strany objednávky č. 12, avšak byla před faxováním opatřena otiskem firemního razítka. Tato pak byla dále předlohou kopíí faxových zpráv ostatních druhých stran objednávek z této skupiny. Kopie druhých stran objednávek označených č. 31 – 40 byly vyhotoveny z jedné předlohy obsahující oba podpisy, avšak bez otisku firemního razítka. Soud provedl důkaz daňovými doklady – fakturami dodavatele TOTAL ČESKÁ REPUBLIKA s.r.o., odběratele XXXXX (č. l. 624 – 716).

82. **Generální ředitelství cel** vydalo stanovisko k uplatnění nároku na osvobození od daně dne 27. 8. 2007, ve kterém konstatuje, že z ustanovení zákona č. 353/2003 Sb. o spotřebních daních vyplývá, že uživatel je povinen nárok na osvobození vybraných výrobků uplatnit nejpozději přede dnem jejich vydání u plátce nebo uživatele, to znamená, že pokud je v kupní smlouvě, objednávce pohonných hmot apod. uvedeno, že se jedná o pohonné hmoty, k jejich přijímání a užívání pro stanovený účel zákon nevyžaduje zvláštní povolení, pak uživatel nárok na osvobození od daně uplatnil. Zákon o spotřebních daních v § 12 odst. 1 výslovně stanoví, že součástí uplatnění nároku musí být odkaz na příslušné ustanovení zákona o spotřebních daních, podle něhož je nárok uplatňován. V konkrétním případě § 49 odst. 8. Dle § 4 odst. 1 písm. b) bod 2 zákona o spotřebních daních je plátcem právnická nebo fyzická osoba, již vznikla povinnost daň přiznat a zaplatit v případě použití vybraných výrobků osvobozených od daně pro jiné účely, než na které se osvobození od daně vztahuje (§ 9 odst. 3 písm. b/). Pokud tedy uživatel v souladu se zákonem o spotřebních daních uplatnil nárok na osvobození od daně, avšak vybrané výrobky použil pro jiný účel, než na který se osvobození od daně vztahuje, stal se plátcem dle § 4 odst. 1 písm. b), bod 2 zákona o spotřebních daních a má povinnost daň z těchto vybraných výrobků přiznat a zaplatit. Byly-li vybrané výrobky prodány držitelem zvláštního povolení jako osvobozené od daně někomu, komu nárok na osvobození od daně nevznikl, vzniká prodejci povinnost daň přiznat a zaplatit dle § 46 písm. a) zákona o spotřebních daních, a to i v případě, kdy by vybrané výrobky byly použity pro účel použití, který zákon o spotřebních daních uznává jako osvobozený. Povinnost daň přiznat a zaplatit zde vzniká z toho důvodu, že nedodržením podmínek § 12 odst. 1 zákona o spotřebních daních nárok na osvobození od daně nevznikl a vybrané výrobky tak měly být prodány za cenu včetně spotřební daně.
83. Z pokynu odvolacího soudu soud neopatřil toliko komplexní stanovisko Generálního ředitelství cel, ale odborné vyjádření Generálního ředitelství cel, které se vyjádřilo k dotazům, které byly soudem položeny pod body 1 – 7. K formulaci zadaných dotazů soud konstatuje, že byly převzaty z usnesení odvolacího soudu, potažmo z odvolání obžalovaného V.. Generální ředitelství cel se v tak podaném odborném vyjádření detailně a přesvědčivě vyjádřilo k námitkám obhajoby obžalovaného V., případně spoluobžalovaných.
84. Za Generální ředitelství cel se soudu vyjádřila ředitelka odboru 23 Daní N.K., kdy sdělila, že uvedené odborné vyjádření č. j. 2931-2/2018-900000-231 ze dne 12. 2. 2018, které bylo

zpracováno ke sp. zn. 53 T 5/2010 vyjadřuje názor celého Generálního ředitelství cel a za závěry v něm uvedenými si plně stojí. Ač bylo odborné vyjádření vypracováno J.B., bylo před expedicí s ohledem na svůj význam a závažnost řízení, k němuž bylo vyžadováno, podrobena zkoumání a připomínkování dalších pracovníků Generálního ředitelství cel, a to jak pracovníků jí řízeného odboru 23 Daní GŘC, který je dané problematice věcně příslušný, tak i pracovníků samostatného oddělení 032 právních služeb, sekce 04 právní GŘC, co by útvaru znalého oblasti zpracování odborných vyjádření a zastupování před soudy. Výsledné odborné vyjádření pak bylo prostřednictvím příslušné aplikace spisové služby připodepsáno L.K., ředitelem sekce 04 právní GŘC.

85. Za účelem ztvrzení zpracovaného odborného vyjádření soud v procesním postavení svědka vyslechl J.B., který uvedl, že první dotaz zněl, zda společnost XXXXX, disponovala oprávněním dle § 13 o spotřebních daních, či oprávněním leteckého přepravce (AOC) a mohla tak pořídit vybrané výrobky ve smyslu § 6 ZSpD a mohla je tedy společnost XXXXX, použít jako osvobozené pro jiné účely, než na které se osvobození vztahuje. V odborném vyjádření se konstatuje, že společnost XXXXX, nebyla v předmětném období, před ním, ani po něm, držitelem příslušného povolení. To však ve smyslu ZSpD není důležité, protože jistá skupina uživatelů, kteří deklarují, že budou konečným uživatelem, který to použije pro daný účel osvobození, není ze ZSpD povinen být držitelem povolení, ba pokud by šli do důsledku, pak ani není oprávněn to povolení získat. Ve smyslu ZSpD je držení, či nedoručení tohoto povolení irelevantní, není rozhodující pro vznik nároku a pro možnost jeho uplatnění. Společnost XXXXX tedy mohla nabýt osvobozené vybrané výrobky a jako taková je mohla použít jak k účelu, pro který byly osvobozeny, tak k účelu jinému. Pochopitelně v případě pokud by je použila k jinému účelu, pak je to s příslušnými důsledky, které zákon předvídá. Právě další prodej je totiž jedinou příčinou, proč by uživatel minerálních olejů s osvobozením dle § 49 odst. 8 ZSpD musel být držitelem zvláštního povolení a musel jej předkládat dodavateli. Pokud by XXXXX použila minerální oleje, které přijala osvobozené, k jinému účelu, nežli k účelu, k němuž byly osvobozeny, stala by se plátcem daně dle ustanovení § 4 odst. 1 písm. b) bod 2 ZSpD a vznikla by jí povinnost daň přiznat a zaplatit dle ustanovení § 9 odst. 3 písm. b) ZSpD. Tuto povinnost by pak plnila způsobem dle ustanovení § 18 ZSpD.
86. Ke druhému dotazu, zda společnost TOTAL Česká republika, s. r. o., byla v rozhodném období od 19. 5. 2004 do 8. 12. 2004 či do ledna 2005 držitelem povolení k pořízení, nakládání a dodávání minerálních olejů nebo nakládání s leteckými pohonnými hmotami bez daně, tedy v režimu podmíněného osvobození od spotřební daně, se v odborném vyjádření ve shodě s výpovědí svědka B. konstatuje, že rok 2004 byl skartačním rokem, tedy nebylo možné některá z povolení fyzicky dohledat, byla dohledána z roku 2005, ovšem toto povolení z roku 2005 zmiňuje existenci povolení z roku 2004, neboť hovoří o tom, že je novým povolením nahrazováno. Z registru daňových subjektů zjistili konkrétní data - povolení bylo vydáno 28. 4. 2004 pod č. j. 5880/4-22 s účinností od 1. 5. 2004, následně došlo k převedení na novou strukturu SEED ID k 1. 1. 2005. Povolení bylo vydáno společnosti TOTAL Česká republika, s. r. o., číslo plátce daně CZ41189671, a to Celním ředitelstvím Praha, místně příslušným správcem daně Celní úřad Praha 4, číslo útvaru 176400. Současným právním nástupcem po modernizaci z roku 2013 je Celní úřad Praha. Z detailu povolení se podává, že je v něm uvedena položka, respektive vybraný výrobek s názvem střední oleje, těžké plynové oleje a těžké oleje -

§ 45/1/b, což je tedy předmět spotřební daně tak, jak je uveden v ZSpD v § 45 odst. 1 písm. b). Dále je zde uveden Evropský kód E430, kterým jsou zmíněné minerální oleje identifikovány v současné době v systému EMCS čili aplikaci, v které jsou propojeny všechny členské země a v kterých probíhá doprava. Součástí tohoto předmětu daně jsou i letecké pohonné hmoty typu JET A1. Povolení je do současné doby platné. V rozhodném období byl TOTAL držitelem povolení SEED ID CZ0041189671Z1764012 č. j. 5880/04-22/01 ze dne 17. 5. 2004, které opravňovalo TOTAL k přijímání, užívání a prodeji vybraných výrobků osvobozených od daně z jiných členských zemí Evropské unie. Právě toto povolení bylo, společně s povolením oprávněného příjemce, tím rozhodujícím. V odborném vyjádření se podává shodně jako z výpovědi svědka B., že TOTAL byl držitelem povolení dle § 13, tehdy zvaného zvláštní povolení, které jej opravňovalo k tomu, aby vybrané výrobky, které přijal v režimu podmíněného osvobození na základě povolení oprávněného příjemce, propustil do volného daňového oběhu s přiznáním k osvobození. Svědek v hlavním líčení shrnul, že společnost TOTAL byla vybavena dvěma povoleními oprávněného příjemce a zvláštním povolením nezbytnými proto, aby byla oprávněna přijmout z jiné členské země letecké pohonné hmoty a tyto následně s přiznáním k osvobození propustit do volného daňového objemu. Společnost TOTAL je tedy mohla prodat jak dalšímu držiteli povolení, tak i jinému uživateli, který je mohl dle příslušných ustanovení zákona přijmout bez toho, aniž by byl držitelem povolení.

87. K položenému dotazu 3, za v případě, že by společnost TOTAL Česká republika, s. r. o., nebyla držitelem těchto povolení a dál prodávala nabyté pohonné hmoty bez příslušných povolení, zda by jí vznikla prodejem leteckých pohonných hmot společnosti XXXXX povinnost prodávat minerální oleje podle § 5 ZSpD, případně, zda jí nevznikla již dříve, a to ukončením režimu a situací spojených s podmíněným osvobozením od spotřební daně, naskladněním těchto leteckých pohonných hmot při jejich pořízení na příkaz titulu oprávněného příjemce, pokud by oprávněným příjemcem byla, se podává z odborného vyjádření ve shodě s výpovědí svědka B., že jak již bylo zodpovězeno v předchozím dotazu, společnost TOTAL Česká republika, s. r. o., byla oprávněným příjemcem a byla držitelem zvláštního povolení. Svědek přitom zmínil, že § 5 neřeší režim prodeje nebo režim nabytí, řeší toliko doklady, které se vystaví v příslušných případech, tj. daňový doklad při propouštění do volného daňového oběhu, doklad při prodeji výrobků, na které nebyl uplatněn režim osvobození již uvedených do volného daňového oběhu, popřípadě doklad o dopravě, který je používán při dopravě vlastních výrobků, popřípadě z centrálního skladu na jednotlivé pobočky. Na položenou otázku bylo zodpovězeno, že pokud by TOTAL Česká republika, s. r. o., přijal vybrané výrobky z jiných členských zemí v režimu podmíněného osvobození od daně a tyto propustil do volného daňového oběhu bez osvobození od daně, vznikla by TOTALU Česká republika, s. r. o., povinnost daň přiznat a zaplatit. Ovšem Generální ředitelství cel nezjistil informace o tom, že by tato skutečnost nastala, přičemž vycházel z jejich vedených aplikací a shromážděných a archivovaných dat. Z nich je zřejmé, že společnost TOTAL Česká republika, s. r. o., dopravovala z jiných členských zemí vybrané výrobky v režimu podmíněného osvobození od daně na základě průvodních dokladů v AAD, které jsou tedy doposud archivovány a mohou být doloženy (v dalším hlavním líčení doložila svědkyně K.) a s ohledem na to, že společnost TOTAL Česká republika, s. r. o., byla držitelem zvláštního povolení dle § 13, pak soudí, že pokud se chovala jako racionální hospodář, pak tyto letecké pohonné hmoty, u nichž byla oprávněna uplatnit režim osvobození, přijala v podmíněném osvobození a následně je propustila do volného daňového oběhu s uplatněním osvobození.

V tomto případě tak společnosti TOTAL Česká republika, s. r. o., daňová povinnost nevznikla. Pokud by TOTAL Česká republika, s. r. o., vybrané výrobky přijala v režimu podmíněného osvobození od daně z jiné členské země, tyto propustila do volného daňového objemu s osvobozením na základě toho, že by byla držitelem příslušných povolení a prodala by je jinému uživateli, pak pokud by tento uživatel neužil vybrané výrobky ke stanovenému účelu, k němuž je odebral, pak by daňová povinnost vznikla tomuto uživateli, který by změnil účel použití. Na konkrétním případě to znamená, že na základě informací, které má Generální ředitelství cel k dispozici, nevznikla povinnost daň přiznat a zaplatit společnosti TOTAL Česká republika, s. r. o., nýbrž společnosti XXXXX, jak bylo zmíněno výše. Konstatuje se opakovaně, že společnost TOTAL potřebným povolením dle zákona o spotřebních daních disponovala a nebylo by tedy logické a racionální, že by toto povolení nevyužil. Tomu rovněž nenasvědčují informace, které má Generální ředitelství cel k dispozici, zejména pak skutečnost, že v datovém skladu Celní správy jsou archivována data jednotlivých průvodních dokladů AAD, na jejichž základě TOTAL Česká republika, s. r. o., přijal vybrané výrobky v režimu podmíněného osvobození od daně z jiných členských zemí.

88. Pokud se týká okamžiku propuštění vybraných výrobků do volného daňového oběhu, je nutno konstatovat, že tento okamžik nenastal přechodem vybraných výrobků přepravovaných v režimu podmíněného osvobození od daně z jiné členské země přes státní hranici ČR, tedy vstupem na daňové území ČR, nýbrž až okamžikem, kdy příjemce vybrané výrobky přijmul a tuto skutečnost vyznačil na průvodní doklad AAD. Ačkoliv s ohledem na skartační lhůtu 10 let byly originály důlů AAD celním úřadem skartovány, data z nich jsou přepsána do evidence EVV a jsou dosud k dispozici a z nich odborné vyjádření vychází. V datovém skladu bylo za období od 19. 5. 2004 do 31. 1. 2005 nalezeno celkem 640 přeprav vybraných kódů nomenklatury 2710 19 21 v množství cca 20 000 000 litrů při 15°C (ukončených TOTALEM). Generální ředitelství cel pak konstatuje, že závěr vyslovený v otázce číslo 4 při znalosti informací výše uvedených „*že následný pohyb leteckých pohonných hmot měl být již pohybem zdaněných leteckých pohonných hmot ve volném daňovém oběhu okamžikem přejezdu autocisterny z území jiného členského státu na území ČR ve smyslu režimu dovozu*“ není správný, neboť vše svědčí tomu, že TOTAL využil udělené povolení, přepravil vybrané výrobky z jiných členských zemí v režimu podmíněného osvobození od daně a tyto přepravy řádně ukončil. Za předpokladu, že TOTAL využil jako řádný hospodář udělené zvláštní povolení a uplatnil na vybrané výrobky při jejich přijetí a propuštění do volného daňového oběhu osvobození od daně, mohl tyto na daňovém území ČR skladovat a dopravovat s dokladem dle § 6 ZSpD. Rovněž tak je mohl dále prodat osvobozené od daně dalšímu uživateli, který řádně uplatnil nárok na osvobození.
89. Svědek k otázce č. 4 v hlavním líčení doplnil, že dle průvodních dokladů i dle svých osobních zkušeností, neboť v rozhodné době byl po jistý čas správcem daně u společnosti TOTAL, soudí, že společnost TOTAL vybrané výrobky standardně přijala v režimu podmíněného osvobození, ukončila tento režim a vybrané výrobky propustila do volného daňového oběhu. Dle povolení mohou zjistit, že v některých případech se tak dělo, takže společnost vybrané výrobky uskladnila například na Letišti Benešov, Karlovy Vary, v některých případech společnost dodávala vybrané výrobky způsobem, že v podmíněném osvobození jely až do místa odběratele a teprve v onom místě, které určil odběratel vybraných výrobků, bylo podmíněné osvobození ukončeno a výrobky byly propuštěny do volného oběhu s osvobozením. Čili v těchto případech ani nedocházelo na

daňovém území ČR k dopravě osvobozených vybraných výrobků, ale výrobků v podmíněném osvobození. Osvobozené byly až následně skladovány a užívány. Z dokladů, které má Generální ředitelství cel k dispozici, nelze dovodit, že společnost TOTAL dopravovala vybrané výrobky z jiné členské země v režimu volného daňového objemu a že tedy status oprávněného příjemce neměla a nevyužila.

90. Dle svědka je zcela podružné, jaký název má doklad užitý pro dopravu předmětného zboží, neboť ZSpD definuje všechny doklady jejich obsahem. Pokud jde o 4 doklady (zkoumané znaleckým posudkem Pražská znalecká kancelář č. l. 1222, 1250, 1255, 1261), které měl možnost zkoumat v rámci zpracování odborného vyjádření, tyto neobsahují některé z obsahových náležitostí, které jsou stanoveny pro doklad o dopravě, jak opakovaně judikoval Nejvyšší správní soud. V uvedených dokladech absentují povinné náležitosti a to daňové identifikační číslo odesílatele, místo určení, přičemž toto místo musí být natolik konkrétní, aby bylo možné je zcela jednoznačně ztotožnit. V předmětném případě bylo v dokladu uvedeno pouze Kunovice, přičemž z tohoto údaje nelze v podstatě dovodit, že se jedná o Letiště Kunovice, neboť toto částečně leží v katastrálním území jiné obce a navíc je ve Zlínském kraji ještě jedna obec s totožným názvem, takže z označení Kunovice tohoto jediného slova se nedá přesně dovodit místo určení. Nejsou v dokladech uvedeny ani jiné alternativní možnosti, například GPS adresa, která by jednoznačně místo ztotožňovala. V některých dokladech chybí výše spotřební daně celkem, která je u tří ze čtyř listin prázdná nebo je v této kolonce označena výše spotřební daně jiným údajem, než adekvátním údajem. Nejvyšší správní soud judikoval, že jestliže doklady o dopravě nemají tyto náležitosti, nejedná se o doklad, z čehož se dovozuje, že ačkoliv doklady jsou označeny jako doklad o dopravě, tímto dokladem ve smyslu zákona o spotřebních daních nejsou. Jakýkoli doklad, který všechny předepsané náležitosti dle § 5 odst. 4, § 51 odst. 1 ZSpD neobsahuje, nemůže být pokládán za doklad o dopravě dle § 5 odst. 4 ZSpD a to i přesto, že je tak nazván. Následně se odborné vyjádření a slyšený svědek velmi podrobně vyjadřují ke čtyřem dokladům o dopravě shora upřesněným. Pokud jde o doklad, který je označen jako doklad o dopravě ze dne 26. 5. 2004 č. l. 1222, odpovídá průvodnímu dokladu AAD s datem odeslání 26. 5. 2004 a datem převzetí 28. 5. 2004, kdy odesílajícím byl daňový sklad TOTAL Raffinerie Mitteldeutschland Abt. Versand, LRN 4068015 množství litrů 31 941, kterému byl Celním úřadem Praha 2 přidělen ARC kód 04CZ1764601012582912393, pak tento doklad o dopravě lze ztotožnit s AAD prostřednictvím data odeslání a množstvím vybraných výrobků, byť na tomto dokladu o dopravě jsou ty litry při 15°C, které jsou uvedeny v průvodním dokladu AAD v jiné kolonce. Lze však dovodit, že se skutečně jedná o množství litrů. V tomto případě byla kvalita dokumentu taková, že číslo LRN nemohli ztotožnit, neboť v onom místě je doklad začerněn. Pak mohou říci, že doklad o dopravě ze dne 24. 5. 2004 odpovídá AAD s datem odeslání 24. 5. 2004, datem převzetí 28. 5. 2004, kdy odesílajícím daňovým skladem je TOTAL Raffinerie Mitteldeutschland Abt. Versand, LRN 4068015, množství 23 232 litrů, které mu byl Celním úřadem pro Prahu 2 přidělen ARC kód 04CZ1764603010221123350 a tento doklad o dopravě lze s AAD ztotožnit prostřednictvím data odeslání, množství vybraných výrobků a LRN na tomto dokladu o dopravě lze najít ve formátu, který je k onomu číslu 467931-01. Svědek se dále vyjádřil k dokladu o dopravě ze dne 21. 5. 2004, který odpovídá AAD s datem odeslání 21. 5. 2004, datem převzetí 28. 5. 2004, odesílajícím daňovým skladem TOTAL Raffinerie Mitteldeutschland Abt. Versand, LRN 4068015, 04CZ1764603090593048060 a tento doklad o dopravě lze s AAD ztotožnit prostřednictvím data odeslání množstvím vybraných výrobků a

LRN. V tomto případě tedy k množství vybraných výrobků lze dojít přepočtem na litry z čisté hmotnosti, neboť zde došlo k onomu zmiňovanému překlepu při přepisu AAD do počítače. Pokud se vezme do úvahy údaj o čisté hmotnosti v AAD, tj. 25 205 kg a vynásobíme jej koeficientem hustoty 0,79 uvedený v AD, pak dojdeme k číslu 31 095 litrů. Čtvrtý doklad, který byl součástí posudku, který měli k dispozici, byl doklad o dopravě ze dne 19. 5. 2004, který odpovídá AAD s datem odeslání 19. 5. 2009, datem převzetí 28. 5. 2004, odesílajícím daňovým skladem TOTAL Raffinerie Mitteldeutschland Abt. Versand, LRN 4068015, množství 31 942 litrů, které mu byl Celním úřadem Praha 2 přidělen ARC kód 04CZ17646030905236966. Tento doklad o dopravě lze s AAD ztotožnit prostřednictvím data odeslání, množstvím vybraných výrobků a LRN. Opět LRN na tomto dokladu o dopravě je uvedeno s doplňkem-01, čili je tam označeno jako 4067836-01. Z uvedených dokladů se podává, že nebyly dopravovány v režimu volného oběhu, ale byly dopravovány v režimu podmíněného osvobození. Generální ředitelství cel tak na položenou otázku odpovídá, že z dokladů hodnocených znaleckým posudkem Pražská znalecká kancelář nelze dovodit, že byly daňové výrobky zdaněné v okamžiku jejich předání společnosti XXXXX nebo dokonce již dříve. Naopak komparcí dokladů o dopravě lze dovodit, že vybrané výrobky minimálně v těchto čtyřech případech předmětných doprav byly oprávněným příjemcem TOTAL na daňové území ČR dopraveny v režimu podmíněného osvobození od daně, přičemž dopravy byly řádně ukončeny a průvodní doklady AAD byly předloženy místně příslušnému Celnímu úřadu Praha 2.

91. Následně k otázce pod bodem 6., tedy zda měla společnost TOTAL Česká republika, s. r. o., povinnost požadovat po společnosti XXXXX, a. s., předložení zvláštního povolení k přijímání a k prodeji minerálních olejů osvobozených od daně a pokud tak neučinila, zda to mělo podstatný význam pro řešení otázky, který ze subjektu je plátcem daně, Generální ředitelství cel v odborném vyjádření konstatovalo, že se k tomu už vyjádřilo podrobně v odpovědích na dotaz pod body 2. – 3. Uzavírá, že TOTAL tuto povinnost neměla za předpokladu, že XXXXX nedeklaroval (lhostejno, zda ve smlouvách, či v jednotlivých objednávkách, či jinou prokazatelnou formou), že zamýšlí vybrané výrobky dále prodávat. Za předpokladu, že XXXXX další prodej nedeklaroval, neměla skutečnost, že TOTAL nepožadoval předložení zvláštního povolení (a rovněž nebylo třeba ani AOC) vliv na řešení otázky, který ze subjektů je plátcem daně, neboť za těchto podmínek zákon o spotřebních daních předložení zvláštního povolení, jakož to podmínky nezbytné pro vydání osvobození vybraných výrobků, nestanovil a nestanoví. Z dostupných informací, které má Generální ředitelství cel k dispozici a to zejména zmíněné průvodní doklady AAD a protokol o místním šetření č. j. 9962/06-1764-24 ze dne 25. 7. 2006, lze dovodit, že TOTAL vybrané výrobky dodávané XXXXX propouštěl do volného daňového oběhu až v místě jejich dodání XXXXX. V tomto případě by nedocházelo k dopravě osvobozených výrobků dle § 50 ZSpD, nýbrž mohlo docházet k dopravě vybraných výrobků v režimu podmíněného osvobození od daně do místa uvedeného v objednávce či smlouvě (zřejmě Kunovice uvedené v listinách označených jako doklad o dopravě), v tomto místě mohly být TOTALEM propuštěny do volného daňového oběhu s osvobozením, k čemuž byl TOTAL, coby držitel zvláštního povolení oprávněn, a mohly být dodány na stejném místě, jako byl ukončen režim podmíněného osvobození od daně XXXXX, coby uživateli osvobozených vybraných výrobků. Na soudem položenou otázku Generální ředitelství cel odpovědělo, že s ohledem na odpovědi na předešlé otázky a výše uvedené informace lze dovodit s pravděpodobností blížící se jistotě, že minimálně dodávky vybraných výrobků realizované na

základě průvodních dokladů AAD, které byly ztotožněny s inkriminovanými doklady o dopravě, byly provedeny v režimu podmíněného osvobození od daně, byly TOTALEM přijaty na základě vydaného povolení oprávněného příjemce dle § 22 ZSpD, TOTAL byl oprávněn na ně uplatnit osvobození od daně a TOTAL byl oprávněn je s osvobozením od daně i dále prodat dalším uživatelům.

92. Odborné vyjádření se k žádosti soudu vyjádřilo rovněž k závěrečným výrokům pod body 1. – 5. znaleckého posudku Pražské znalecké kanceláře s tím, že se neztotožňuje s výrokem pod bodem 1. znaleckého posudku Pražské znalecké kanceláře, neboť z listin, které jsou označeny jako doklady o dopravě a které jsou přílohami znaleckého posudku, nelze dovodit, že byly předmětné minerální oleje zdaněny spotřební daní v okamžiku jejich dodání XXXXX natož pak dříve. Odkazuje přitom na odpověď 5. svého odborného vyjádření. Generální ředitelství cel se rovněž neztotožňuje se závěrem pod bodem 2. znaleckého posudku Pražské znalecké kanceláře, neboť doklady o dopravě neprokazují, že by k uvedení vybraných výrobků došlo již na daňovém území jiného členského státu, zde SRN, neboť existují záznamy o vystavení a řádném ukončení průvodních dokladů AAD, což svědčí pro předpoklad, že vybrané výrobky byly na daňové území ČR dopraveny v režimu podmíněného osvobození od daně. Generální ředitelství cel se tak neztotožňuje se závěrem znaleckého posudku, že vybrané výrobky v jiné členské zemi z režimu podmíněného osvobození od daně vyňal TOTAL, neboť i za předpokladu, že by k vynětí z režimu podmíněného osvobození od daně došlo v jiné členské zemi, s čímž se Generální ředitelství cel neztotožňuje, byl by plátcem daně TOTAL pouze tehdy, pokud by je vyňal z režimu podmíněného osvobození od daně při přepravě. A i v tomto případě by byl pouze sekundárním plátcem daně, neboť dle principů harmonizované zprávy spotřebních daní, byl primárním plátcem daně, kterému vznikla povinnost daň přiznat a zaplatit, provozovatel odesílajícího daňového skladu. TOTALU mohla vzniknout povinnost daň přiznat a zaplatit pouze v případě, že by vybrané výrobky uvedené do volného daňového oběhu v jiné členské zemi dopravil na daňové území ČR a i v tomto případě by mu však povinnost daň přiznat a zaplatit vznikla až poté, co by vybrané výrobky překročila hranici daňového území ČR, nikoliv na daňovém území jiné členské země. S ohledem na důkazy o existenci průvodních dokladů AAD a splněných podmínek režimu podmíněného osvobození od daně, je však Generální ředitelství cel dle dostupných údajů přesvědčeno, že TOTALU povinnost daň přiznat a zaplatit z titulu dopravy vybraných výrobků uvedených do volného daňového oběhu v jiné členské zemi nevznikla. Generální ředitelství cel se rovněž neztotožňuje se závěrečným výrokem 3 znaleckého posudku Pražské znalecké kanceláře, neboť k tomu se již vyjádřila k odpovědi na první dotaz soudu s tím, že existence zvláštního povolení, které by opravňovalo XXXXX k přijímání a užívání osvobozených leteckých pohonných hmot nebyla podmínkou k tomu, aby mohl z osvobozené letecké pohonné hmoty odebrat. Zákon tuto podmínku nestanovil a nestanoví a to s výjimkou dalšího prodeje osvobozených leteckých pohonných hmot, kde bylo a je naopak zvláštní povolení zákonem vyžadováno. Generální ředitelství cel konstatuje, že smluvní ujednání nemá vyšší právní sílu nežli zákon, ale v daném případě je nutné konstatovat, že smlouva mohla obsahovat smluvní ujednání o uplatnění nároku na osvobození od daně dle § 12 odst. 1 ZSpD. Pokud XXXXX u TOTALU řádně uplatnil nárok na osvobození leteckých pohonných hmot, což mohlo být ujednáno i smluvně, bylo další nakládání s těmito leteckými pohonnými hmotami včetně odpovědnosti za jejich případné užití k jiným než osvobozeným účelům na zodpovědnosti XXXXX. Ostatně i zákon o spotřebních daních v § 9 odst. 3 písm. b) ve znění účinném

v předmětném období stanovil, že povinnost daň přiznat a zaplatit vzniká také u vybraných výrobků osvobozených od daně okamžikem jejich použití pro jiné účely, než na které se osvobození od daně vztahuje, přičemž plátcem je bezesporu subjekt, který s nimi v tomto okamžiku nakládá, nikoliv jeho dodavatel, či jiný subjekt. Generální ředitelství cel znovu opakuje, že TOTAL byl v předmětném období a je doposud držitelem povolení oprávněného příjemce dle § 22 ZSpD a zvláštního povolení dle § 13 ZSpD. Generální ředitelství cel se neztotožňuje s výrokem pod bodem 5. znaleckého posudku Pražské znalecké kanceláře, kdy zpracovatel znaleckého posudku v zásadě uvádí argument racionálního hospodáře, který by v případě, že by měl příslušné povolení, nepostupoval v rozporu se svými hospodářskými zájmy a dozajista by příslušné povolení využíval. Jak je zřejmé z obsahu odborného vyjádření Generálního ředitelství cel zejména z odpovědi na dotaz 2. soudu, TOTAL byl držitelem příslušného povolení a dle dostupných důkazů letecké pohonné hmoty a nejen je, dopravoval z jiných členských zemí EU v režimu podmíněného osvobození od daně na základě průvodních dokladů AAD, které řádně ukončoval. Zpracovatel znaleckého posudku doklady o dopravě interpretuje tak, že TOTAL letecké pohonné hmoty po daňovém území ČR dopravoval jako zdaněné, kdy s touto interpretací Generální ředitelství cel nesouhlasí, neboť jak je uvedeno výše zejména v odpovědi na 5 otázku soudu lze dovodit, že TOTAL letecké pohonné hmoty dopravoval coby oprávněný příjemce z jiné členské země EU v režimu podmíněného osvobození od daně na základě průvodních dokladů AAD, přičemž byl držitelem zvláštního povolení, které jej opravňovalo letecké pohonné hmoty osvobodit od daně a takto osvobozené je i dále prodávat.

93. Závěrem v odborném vyjádření Generálního ředitelství cel konstatuje, že při nakládání s vybranými výrobky nemusí dojít ke vzniku povinnosti daň přiznat a zaplatit pouze z titulu ustanovení § 9 odst. 3 písm. d) ZSpD, tedy z důvodu jejich použití pro jiné, než osvobozené účely. Toto ustanovení totiž postihuje pouze situaci, kdy jsou osvobozené vybrané výrobky užity bez změny k účelu, kterému ZSpD nepřiznává nárok na osvobození. Pokud by však došlo k situaci, která je popsána na straně 3 usnesení 1 To 52/2016-4614, tj. docházelo by k míchání minerálních olejů doposud označovaných jako letecké pohonné hmoty, případně letecký petrolej nebo JET 1A-1 s jiným minerálním olejem, naftou, případně k prostému přejmenování z letecké pohonné hmoty na motorovou naftu, došlo by bezesporu k výrobě vybraných výrobků a tedy ke vzniku daňové povinnosti dle § 3 písm. k) ZSpD ve znění k 1. 5. 2004 a tím ke vzniku povinnosti daň přiznat a zaplatit dle § 9 odst. 1 ZSpD ve znění k 1. 5. 2004 a to i v případě, že by k této výrobě docházelo ze zdaněných vybraných výrobků. Tento závěr Generálního ředitelství cel dovozuje z nálezu Ústavního soudu II. ÚS 157/97 z 27. 6. 2000, kde se konstatuje, že dikce definice výroby svědčí širšímu významu, kdy dle Ústavního soudu nejde jen o samotný technologický proces vzniku výroby, při němž dochází ke změně jeho vnitřních vlastností, ale též o postup, kdy finální produkt je odlišný od produktu původního jen v důsledku své vnější úpravy a změny. Vnější úpravou výrobku nepochybně může být i jeho nové pojmenování, jež signalizuje jeho nové určení při uspokojování určité potřeby, jež je rozdílné od určení výrobku původního, přičemž přejmenování letecké pohonné hmoty na naftu či jiný obdobný název a jeho použití jako paliva pro vznětové motory vozidel na místo paliva pro tryskové motory letadel odpovídá Ústavním soudem předložené definici výroby.
94. K dotazům svědek B. uvedl, že celní sklad je institut, který se využívá při dovozu zboží z mimounijních států a do celního skladu je toto zboží umístěno před podáním na propuštění do

volného oběhu z celního hlediska. Pokud tedy obhajoba má na mysli daňový sklad institut dle § 20 ZSpD, tak společnost TOTAL v dané době daňový sklad neměla a ani ho mít nemusela, protože povolení oprávněného příjemce v zásadě umožňuje téměř to samé, tedy přijmout vybrané výrobky z jiného členského státu. Pokud svědkovi byla předložena k nahlédnutí kupní smlouva mezi společnostmi XXXXX na straně kupujícího a společností TOTAL Česká republika na straně prodávajícího, pak uvedl, že obsah smlouvy nemění nic na závěrech podaného odborného vyjádření. K dotazu zda další doklady zmíněné obhajobou například CMR, jsou relevantní pro správu spotřebních daní, pak uvedl, že z hlediska českého právního řádu nebo komunitárního práva, tj. příslušných směrnic a nařízení, význam nemají. Zmíněný CMR doklad je pouze doklad, který slouží pro pojištění onoho zboží při dopravě. Uvedl, že Generální ředitelství cel má informace o všech dopravách v režimu podmíněného osvobození od daně. V listinné podobě byly přepsány od samého počátku, od vstupu do Unie byly přepsány v aplikaci EVV, posléze po nahrazení aplikace EVV jsou data zasílána prostřednictvím aplikace EMCS. Archivovány mají veškeré data od samého počátku.

95. Vzhledem k tomu, že v rámci své výpovědi provedené v hlavním líčení svědek B. mimoděk sdělil, že byť po velmi krátkou dobu, přesto jako pracovník Celního úřadu pro Prahu 2 byl správcem daně společnosti TOTAL Česká republika s. r. o., mohly by vzniknout pochybnosti o jeho eventuálním vztahu k věci. Byť tato skutečnost z jeho ryze odborných závěrů podložených doklady, které má Generální ředitelství cel k dispozici, nevyplývá, soud přesto požádal Generální ředitelství cel, aby k soudu vyslalo jiného odpovědného zaměstnance, který by se mohl vyjádřit ke zpracovanému odbornému vyjádření. Generální ředitelství cel mimo jiné k uvedenému sdělilo tak, jak bylo konstatováno, že odborné vyjádření vyjadřuje názor celého Generálního ředitelství a bylo probíráno s pracovníky různých oddělení a nikoliv pouze B., který byl v konečném závěru jeho zpracovatelem. K soudu se dostavila svědkyně **B.K.**, která uvedla, že je ve služebním poměru u celní správy od roku 1998, od září 2003 pracuje na odboru 23 spotřebních daní a je specialista na problematiku spotřební daně z minerálních olejů, biopaliv a problematiky související. Od ledna 2017 pracuje jako vedoucí oddělení daňových kontrol se zaměřením na veškerou problematiku spotřebních a ekologických daní. I tato svědkyně stvrdila závěry zpracovaného odborného vyjádření v podstatě ještě podrobněji z hlediska své fundovanosti a odbornosti. Zkonstatovala, že hlavním problémem bylo zjištění, jaká povolení měla společnost TOTAL a společnost XXXXX a jakým způsobem se dostaly pohonné hmoty na daňové území ČR, kdo s nimi nakládal, komu vznikla povinnost daň přiznat a zaplatit z takto nabytých pohonných hmot. Svědkyně uvedla, že do roku 2004 byla správa spotřebních daní upravována starým zákonem, od 1. ledna to byl zákon 353/2003 Sb., a dalším stěžejním datem byl 1. 5. 2004, kdy Česká republika vstoupila do Evropské unie a byla součástí jednoho celního území. Jak 1. leden 2004, tak 1. květen 2004 jsou stěžejní data, pokud se týká vydaných povolení, jejich používání. Do 1. května veškeré pohonné hmoty, které byly pořízeny ze zahraničí, byly z hlediska celního zákona a zákona o spotřebních daních dovezeny a teprve potom, co proběhlo celní řízení, na tyto pohonné hmoty dopadal zákon o spotřebních daních. Naproti tomu od 1. května 2004 se situace změnila, protože zákon o spotřebních daních rozlišoval, zda pohonné hmoty byly pořízeny z některého členského státu, nebo zda byly pořízeny ze třetí země. V daném případě byly pořizovány pohonné hmoty z Německa. Společnosti TOTAL, která s nimi dále nakládala, pro tyto účely zažádala o vydání příslušných povolení. První povolení je povolení oprávněného příjemce, které společnosti umožňuje, aby využívala tzv. režim podmíněného osvobození od

daně, což znamená, že dochází k oddálení povinnosti daň přiznat a zaplatit do určitého data. K tomuto povolení společnost TOTAL ještě požádala o vydání povolení uživatele, tzn. že uplatňovala možnost na daňovém území nabývat nebo nakládat s pohonnými hmotami pak osvobozenými od spotřební daně tak, že primárně využila povolení oprávněného příjemce, pohonné hmoty dopravila na daňové území na ta místa, jak měla povolena v daňovém povolení, ukončením dopravy byly tyto pohonné hmoty uvedeny do volného daňového oběhu, a protože TOTAL disponovala navazujícím povolením uživatele, byla oprávněna tyto pohonné hmoty do tohoto volného daňového oběhu uvést osvobozením, tudíž nevznikla jí povinnost daň přiznat a zaplatit. Společnost TOTAL měla povolení uživatele k tomu, aby mohla přijímat, užívat a dále prodávat tyto pohonné hmoty osvobozené od daně, takto měla nastavené povolení. Pohonné hmoty osvobozené od daně pro daný účel, když jde konkrétně o letecké pohonné hmoty, které se osvobozují, pokud jsou použity, užívány pro letecké právě a leteckou dopravu, přepravu osob, zboží a pošty, tak je mohla dále takto osvobozené prodávat buď dalšímu uživateli, který je pro tento účel nabýval a dále prodával a musel by být tedy držitelem povolení, anebo osobě, která je přijímala, a rovnou je pro tento účel spotřebovávala, tzn. typicky letecká společnost. V tomto případě zákon říká, že ten, kdo přijímá a používá, nemusí mít povolení. Ten, kdo by přijímal, ale dále prodával, povolení mít musí. Tzn. pokud byly dodrženy podmínky, tzn. byla existence daného povolení, byly splněny podmínky dopravy, dopravy byly ukončovány tam, kde měly být a pokud byly pohonné hmoty vydány tomu, kdo řádně uplatnil nárok na osvobození, nárok na osvobození obecně upravuje § 12 zákona č. 356/2003 Sb., pak bylo dodrženo osvobození od spotřební daně, a tudíž nevznikla povinnost daň přiznat a zaplatit, takže společnost TOTAL přes oprávněného příjemce a povolení uživatele uvedla do volného daňového oběhu pohonné hmoty osvobozené od daně a předala nebo prodala je dalšímu uživateli. Pokud tento uživatel deklaroval, že tyto pohonné hmoty přijímá a sám spotřebovává, tzn. typický uživatel, pak mu je mohla vydat bez toho, aniž by subjekt předložil povolení, protože zákon to nevyžadoval. Ten, kdo pohonné hmoty nakupoval, ale musel písemně před nabytím těchto pohonných hmot nárok uplatnit, že chce nakoupit pohonné hmoty pro konkrétní účel, který lze osvobodit. Pokud společnost TOTAL měla prohlášení společnosti XXXXX, že bude pouze přijímat a užívat, pak od XXXXX nemusela vyžadovat povolení a vydala pohonné hmoty osvobozené od spotřební daně a u ní to skončilo a jí povinnost daň přiznat a zaplatit nevznikla. Pokud společnost XXXXX deklarovala, že pouze přijímá a užívá, tak oprávněně přijímala osvobozené od daně. Pak je rozhodné, jak s těmito pohonnými hmotami dále nakládala. Pokud nedošlo ke spotřebě těchto pohonných hmot pro letecké práce a leteckou dopravu, ale XXXXX je použila pro jiný účel, nebo pokud tyto pohonné hmoty pro stejný účel prodala, ale nebyla držitelem příslušného povolení dle § 13, pak jí vznikla povinnost daň přiznat a zaplatit podle § 9 citovaného zákona o spotřební dani. Následně k dotazům soudu svědkyně zopakovala závěry Generálního ředitelství cel stran dotazů položených a zodpovězených v odborném vyjádření.

96. Svědkyně dále soudu předložila 4 archy A3, kdy na prvním z nich jsou žlutou barvou vyznačeny 4 průvodní doklady, které byly ztotožněny se 4 doklady znaleckého posudku První znalecké kanceláře, ke kterým se vyjadřoval rovněž svědek B.. Obžalovanému N. bylo umožněno, aby do nich nahlédl, což učinil a neměl k nim žádné připomínky. K uvedeným dokladům svědkyně uvedla, že dohledala dokonce všechny doklady dle identifikačních údajů nákladních listů, má tedy k dispozici víceméně sestavu všech průvodních dokladů i s barevným vyznačením těch

konkrétnějších 4 doprav, které byly dohledány, k těmto čtyřem dokladům, které jsou zmiňovány ve znaleckém posudku.

97. Svědkyně se v rámci své výpovědi rovněž shodně vyjádřila k závěrům odborného vyjádření ke znaleckému posudku Pražské znalecké kanceláře s tím, že se k celému odbornému vyjádření, tak i ke znaleckému posudku Pražské znalecké kanceláře vyjadřovali, jejich odbor 23 je připravoval a s těmito závěry odborného vyjádření Generálního ředitelství cel se plně ztotožňuje, dále podávají svá vyjádření ke znaleckému posudku Pražské znalecké kanceláře tak, jak je uvedeno v odborném vyjádření, jak svědkyně zopakovala v hlavním líčení. Svědkyně uvedla, že společnost TOTAL neměla povinnost využít zvláštní povolení, mohla využít i druhé možnosti a dopravit pohonné hmoty ve volném daňovém oběhu, ale i tato doprava je sledována a společnost by musela tuto dopravu oznámit správci daně předem, zajistit a doprava by byla doprovázena zjednodušeným průvodním dokladem. Ale vzhledem k tomu, že společnost TOTAL byla držitelem uvedeného povolení, svědkyně nevidí důvod, proč by dopravoval TOTAL ve volném daňovém oběhu to za prvé, a za druhé její obchodní partner by jí tyto pohonné hmoty ani do volného daňového oběhu neuvedl, protože preferoval právě použití povolení v režimu podmíněného osvobození od daně, což znamená, že i kdyby zmíněné pohonné hmoty byly do volného daňového oběhu, věděly by celní úřady o tom, ale zase TOTAL by nemohl tyto pohonné hmoty uvést osvobozením, protože by nešlo překlomit pohonné hmoty dopravované ve volném daňovém oběhu do volného daňového osvobození, tudíž TOTAL využívala povolení oprávněného příjemce. Pokud by TOTAL uvedená povolení nepoužívala, rozhodně by to podle svědkyně pro ni nebylo výhodné a právě proto si uvedená povolení vyžádala a využívala. K dotazu obhajoby upřesnila, že pokud TOTAL u XXXXX vyžádal a získal všechny informace, které stanoví zákon, že si má zjistit a zajistit, a splnil veškeré povinnosti s nakládáním, pak veškeré povinnosti s nakládáním přecházející na kupujícího, tzn. přejímacího uživatele a TOTAL je tzv. z obliga. Upřesnila, že posuzovali a prověřovali všechny doklady pohonných hmot mezi TOTALEM a XXXXX, všechny dopravy pohonných hmot od TOTALU z Německa, kdy se jedná o průvodní doklady, protože dopravy byly realizovány v režimu podmíněného osvobození od daně. Tyto doklady všechny zkoumali, ověřovali, co bylo jejich předmětem, a své závěry promítli do odborného vyjádření. Místo dokončení dopravy bylo tam, kde si stanovil oprávněný příjemce, kde to bylo i z povahy technicky vhodné. Protože TOTAL sám o sobě byl oprávněný příjemce, tzn. že nemohl dopravu ukončit v daňovém skladu ani u jiného oprávněného příjemce, protože to zákon nepřipouštěl, tzn. že nebyla potřeba daňového skladu.
98. Soud vyslechl za Pražskou znaleckou kancelář s. r. o. znalce **Ing. Ivo Šulce**, který byl přítomen výslechu svědka B.. Uvedl, že s jejich znaleckým posudkem jsou všichni seznámeni, proto ho nebude číst a závěry jejich znaleckého posudku byly rekapitulovány i předřečníkem (B.). Uvedl, že v roce 2004 v květnu vzešel do platnosti nový zákon o spotřebních daních a v podstatě všichni se jej učili, takže se nelze divit, že vlastně někteří potenciální obchodníci s minerálními oleji dělali takové divoké konstrukce, jak se našli v projednávaném trestním spise. Jejich úkolem bylo skutečně zpracovat posouzení těch 4 listin, které byly diskutovány, nebylo jim známo nic o nějakých dalších dokladech, například dokladech o osvobození. Vycházeli při zadání znaleckého posudku pouze z těchto 4 dokladů o dopravě, které jim byly předloženy. Pokud jde o odborné vyjádření Generálního ředitelství cel, nemůže je relevantním způsobem hodnotit. V odpovědi typu XXXXX mohl pořídit, TOTAL mohl pořídit za předkladu, že XXXXX uplatnil tento

Shodu s prvopisem potvrzuje Ester Svobodová

postup, vše dle znalce svědčí tomu, že to vlastně neznamená, že tomu tak ve skutečnosti bylo, zejména pokud důkazy listinné ve spise vypovídají něco jiného. Přirovnal to k tomu, že pokud bychom měli permanentku do ZOO a všichni tvrdíme, že ji budeme využívat, a ona přitom využita nebyla. Takže odborné vyjádření dle znalce vůbec nereflektuje na opačnou stranu mince, že se případ mohl stát i jinak. Odborné vyjádření Generálního ředitelství cel dle znalce jiný postup a pohyb předmětných minerálních olejů nepředpokládá, a proto ho ani nekomentuje. Nekomentuje případ, že by společnost XXXXX ve skutečnosti nepořídila osvobozené předmětné minerální oleje od spotřební daně, co by bylo v případě, že by společnost TOTAL a stejně tak i společnost XXXXX neuplatnily postup, který předpokládá a předvídá autor odborného vyjádření z Generálního ředitelství cel. Blíže se znalec k odbornému vyjádření Generálního ředitelství cel nevyjádřil.

99. Znalec znovu zopakoval, že z jejich strany Pražské znalecké kanceláře s. r. o. byly posuzovány pouze 4 předložené doklady. Pokud je v rámci odborného vyjádření Generálního ředitelství cel „rozcupovalo“ jako doklady o dopravě, že jsou pro danou věc irrelevantní, znalec uvedl, že je potřeba doklady posuzovat ze dvou pohledů. V prvním případě může jít o situaci, že jsou výrobky dopravovány, a druhý případ ex post, kdy jimi daňový subjekt něco prokazuje. Rozsudek Nejvyššího správního soudu 5 Afs 94/2008 ze dne 15. 10. 2009 hodnotí dle znalce relevantnost těchto dokladů a jejich obsahovou náležitost a říká skutečně to, co tvrdí v odborném vyjádření Generální ředitelství cel, že by tyto doklady měly mít všechny náležitosti a náležitosti správné. Dle znalce Nejvyšší správní soud konstatuje, že nesprávné nebo chybějící náležitosti je možné prokázat jiným vhodným způsobem. Právě na základě uvedeného dospěly ke svým závěrům ve svém znaleckém posudku s tím, že pokud předtištěný doklad, který mají u sebe řidiči po cestě, aby nezmatkovali, a bylo to v době, kdy se to všichni učili, a společnost TOTAL si neuvědomila, že nemůže vystavit doklady s uživatelem v jiném členském státě, tak mohlo dojít ke zjištěným pochybením. Nicméně znalec setrvává na závěru, že i tyto doklady o dopravě prokazují, že výrobky putovaly po území ČR zdaněné spotřební daní. Dle znalce to v praxi vypadalo tak, že oprávněný příjemce pořídil vybrané výrobky třeba v Německu, dopravil je na území ČR do Rozvadova v režimu podmíněného osvobození od daně a měl pokyn, že když ho chytí celníci před Rozvadovem, sáhne le. rukou, vytáhne obálku, tam bude průvodní doklad, tzn. režim podmíněného osvobození od daně, ale když přejede ceduli Rozvadov, sáhne pravou rukou do nějaké přihrádky, vytáhne jinou obálku, tam bude mít doklad o dopravě, tzn. že skutečně ty doklady byly vystavovány dříve a byly vystavovány proto, aby řidič dovezl zboží z bodu A do bodu B v nějakou dobu. Znalec uvedl, že si neumí představit, že by v roce 2004 po tom celní úřady tak šly.
100. K dotazu obhajoby, zda se znalec ztotožňuje se závěrem odborného vyjádření Generálního ředitelství cel, že společnost TOTAL nemusela od společnosti XXXXX požadovat prokázání, jak s předmětnými minerálními oleji nakládá, zda je používá pro letecké práce nebo pro dopravu, pak znalec uvedl, že tato povinnost tam skutečně nebyla. Je daňovým poradcem a dovede si představit, že by v roce 2004 do toho správci daně do toho nešli, protože nevěděli, o čem to bylo, neboť docházelo k tomu, že bylo vystavováno několik dokladů, které nebyly správné a úplné.
101. Pokud měl možnost nahlížet do trestního spisu, nenašel zde žádný z důvodů, respektive doklady prokazující osvobození podle § 6 ZSPD. Samozřejmě kromě 4 zmiňovaných dokladů na č. 1.

1149 – 1277 spisu. Pokud byl znalec soudem dokazován, s jakými částmi spisu pracoval, pak uvedl, že s jinými částmi spisu nepracoval, neboť i pouze z těchto částí spisu si uměl ztotožnit od zahraniční přepravy přes plnění předmětných minerálních olejů jako přes plnicí lístky až řekneme přes camráky až po ty doklady o dopravě apod. Měl sice možnost nahlédnout do celého trestního spisu, ale samozřejmě ho celý neprocházel. V té části, ve které si ho prošel, nenašel listinu prokazující osvobození. V případě zmíněných čtyřech dokladů, které zmiňují ve svém znaleckém posudku, tyto zapadají datumově, tak množstvím pohonných hmot do celého systému, navazují na sebe. Z předmětných dokladů o dopravě by byl schopen vystopovat pohyb předmětných minerálních olejů minimálně ve třech případech z předložených čtyřech dokladů. Pokud byl dotázán, zda například obhájce se může dopátrat toho, zda společnost TOTAL v roce 2004 měla oprávnění oprávněného příjemce pro disponování s vybranými výrobky, znalec uvedl, že by to bylo možné zjistit v excelové tabulce na stránkách celní správy. Znalec uvedl, že pokud by zpracovával odborné vyjádření, mohl by vycházet z premis, ale jako znalec vychází z konkrétních důkazů. Podle jeho zkušeností Generální ředitelství cel nemá informace o všech dopravách, protože dopravy, které jsou striktně evidovány a povolovány celními úřady před zahájením jejich dopravy, ale také dopravy, které probíhají skutečně ve volném daňovém oběhu, kdy naráží na § 29 a násl. ZSpD, by měly být dopředu celním úřadům známy, ale pokud jemu je známo, tak existuje i řada doprav, kdy tyto podmínky splněny nejsou a celníci o nich neví. A tyto firmy to přiznávají, pokud jim vznikne daňová povinnost přiznat a zaplatit na území České republiky. Podle něj tedy Celní správa ČR nemá informaci o všech dopravách z jiného území členského státu. Před tím, než slyšel svědka B., tak mu nebylo známo, jak v roce 2004 Generální ředitelství cel archivovala data jednotlivých průvodních dokladů, ovšem potom, co vyslechl od svědka B., tak už mu je to známo. Na základě listiny na č.l. 1261, která je součástí jejich posudku, lze dovodit, že vybrané výrobky JET A1 byly zdaněné českou spotřební daní, byť se tyto výrobky dopravovaly podle tohoto dokladu už z Německa, což by odpovídalo tomu, že vlastně v Německu nějakým způsobem byly uvedeny do volného daňového oběhu a TOTAL Česká republika s nimi rychle přejela hranice České republiky. Na základě tohoto dokladu by prokazovala, že už jsou tedy ve volném daňovém oběhu a jsou zdaněné spotřební daní. Jestli byly přiznány a odvedeny, to z uvedeného dokladu není dle znalce zřejmé. Nesouhlasí s odborným vyjádřením a svědkem B., že v situaci, kdy není již definitivně ukončena doprava, tak doklady o dopravě mají nulovou důkazní hodnotu.

102. K dotazu státního zástupce, z čeho usuzuje na závěr posudku, že „zjistitelné bylo, že případné letecké práce nemusely být provedeny“, znalec uvedl, že to bylo z toho, že společnost XXXXX neměla žádné povolení a neprováděla letecké práce. Neumí si představit, že by správce daně jen tak přešel, že by nějaký dodavatel leteckých pohonných hmot dodával letecké pohonné hmoty jen na základě nějakého čestného slova, že budou použity pro letecké práce.
103. Pokud byl státním zástupce dotázán, z čeho usuzuje, že řidič měl nějaké dvě obálky, jednu po levé straně ruky, druhou po pravé, a až přejel hranici, měl si vytáhnout jinou obálku, znalec uvedl, že to uváděl pouze jako příklad, abychom si uvědomili, za jakých podmínek se vystavovaly doklady o dopravě. K dotazu státního zástupce, proč neuvedl, že se jednalo o příklad, respektive pouze jeho domněnku, znalec uvedl, že ho to mrzí, že popsal druh činnosti, který probíhal v roce 2004, kdy se to učili v závěru roku. Je to vidět z těch dokladů a ví, že takto skutečně někteří přepravci postupovali. Je si vědom významu znaleckého posudku, své výpovědi a případné

sankce za podání křivého znaleckého posudku. Pokud byl státním zástupcem znalec dotázán, zda dokáže rozlišit, co jsou znalecká zjištění, a co jsou domněnky znalce, pak uvedl, že je schopen to rozlišit, že jen naznačil, že je pro hodnocení důkazů, taky to jednou vzpomenu pro znalecké posouzení. K dotazu, zda zjistil ze spisového materiálu, respektive z jiných pramenů, které měl k dispozici při znaleckém zkoumání, nějaký doklad či důkaz o tom, že předmětný petrolej byl na území České republiky zdaněn spotřební daní, znalec uvedl, že kromě čtyř posuzovaných dokladů žádný jiný doklad neměl.

104. K uvedené výpovědi znalce se vyjádřil svědek Ing. Boháč s tím, že pokud se týká určitého mírného časového nesouladu mezi vypravením a ukončením, je nutno podotknout, když se podíval na data z průvodních dokladů AAD, že praxe byla taková, že doklad AAD jel se zbožím až na místo určení, poté byly zasílány minimálně v případě společnosti TOTAL na centrálu, kde teprve na centrále nějaký administrativní pracovník doklady vzal a vyznačil na ně datum přijetí. Dle těchto dostupných informací je vždy jedno datum přijetí na několika desítkách dokladů, čili toto datum přijetí vyznačené v dokladu nemusí být datum, kdy zboží došlo na místo určení, což může vysvětlovat určitý časový rozptyl. Svědek Ing. Boháč se vyjádřil k závěrům znalce, že vybrané výrobky jezdily už zdaněné z jiné členské země s tím, že už to řekl v rámci své výpovědi, ale znovu zdůrazňuje, že v tomto případě by to znamenalo, pokud by vybrané výrobky byly propuštěny do volného daňového oběhu, nikoliv v České republice, ale v jiné členské zemi, například v Německu, že by daňová povinnost vznikla dodavateli v této jiné členské zemi. Pak by nebyla naplněna směrnice 9212 v článku 22 odst. 2, který říká, za jakých podmínek vzniká nárok na vrácení, pak by tento dodavatel byl bez nároku na vrácení, což by neměnilo nic na vzniku daňové povinnosti opět v České republice, ale poukazuje to i na značnou nelogičnost myšlenky, že by zahraniční dodavatel bral na sebe nemalé břemeno finanční a umožnil by dopravovat něco způsobem, které by na něj mohlo mít až likvidační dopad.
105. K dotazu státního zástupce na znalce, zda zažil za svou bohatou praxi daňového poradce situaci, že by tuzemský subjekt nakoupil komoditu, vybraný výrobek zatížený spotřební daní se spotřební daní v jiném členském státě a tady tentýž výrobek prodával osvobozený od daně, tedy že by tento subjekt ze svého majetku financoval vlastní daň, pak znalec uvedl, že nikdy takového klienta neměl.
106. Ústav státu a práva Akademie věd České republiky podal ve věci orgánům Policie ČR dne 29. ledna 2008 právní výklad některých ustanovení zákona o spotřebních daních č. 353/2003 Sb. obecně bez znalosti konkrétních společností. V původním řízení soud stanovisko ústavu četl jako důkaz listinný. Vrchním soudem bylo ve zrušovacím usnesení uloženo vyslechnout zpracovatele stanoviska. Soud proto zpracovatele JUDr. Jana Bártu, CSc. v hlavním líčení vyslechl poté, kdy jej přibral jako znalce, byť jmenovaný namítal, že nemůže být ve věci slyšen jako znalec, neboť právní otázky nemohou být předmětem dokazování. V podstatě jen odkázal na své závěry s tím, že se k soudu nepřipravoval, protože měl za to, že jako znalec být slyšen nemůže. K dotazu obhajoby uvedl, že pokud by mu vyšetřovatel předložil spis, kde se píše konkrétně, co se stalo, pak vždy jako ústav odpovídají, že nejsou od toho, aby posuzovali, jestli se něco stalo nebo nestalo, zda šlo o trestný čin a odmítají to. Vyjadřují se jen k abstraktně položeným otázkám z hlediska právního. Pokud by byli zavaleni nějakými fakturami, odmítli by vyjádření zpracovat. Z uvedeného důvodu se proto znalec v hlavním líčení nevyjadřoval k dotazům obhajoby, které již

obsahovaly konkrétní data s tím, že na závěrech trvá, nemůže je rozvést. V písemném vyjádření se konstatuje, že každá konkrétní objednávka byla uplatněním nároku na dodání bez spotřební daně. Společnosti označené jako D.T. a.s. následně vznikla daňová povinnost podle toho, jak s odebraným palivem skutečně naložila. Prodávající byl při každém dodání povinen vystavit doklad o osvobození od daně a tím byla povinnost uložená zákonem o spotřebních daních splněna. Nabyvatel, v daném případě společnost D.T. a.s., ve svém postavení daňového subjektu bez povinnosti se registrovat, měla od tohoto okamžiku možnost: a) odebrané zboží palivo JET A1 použít v souladu s osvobozením podle § 49 odst. 8, případně k jinému osvobozenému účelu, pokud u tohoto paliva přichází technicky v úvahu, nebo za b) daň přiznat a zaplatit po okamžitém použití pro jiné účely, než na které se osvobození od daně vztahuje. § 9 odst. 3 písm. b) zákona konstatuje, že daňovou povinnost a odpovědnost má ten subjekt, který nezdaněným výrobkem v daný okamžik disponuje. Společnost T. s.r.o. byla oprávněna za daných okolností vydat letecké palivo bez spotřební daně, nic z hlediska zákona o spotřebních daních neporušila. Konstatuje se, že povinnost přiznat a zaplatit spotřební daň z odebraného leteckého petroleje vznikla kupujícímu, tedy společnosti D. T. a.s. v jejím postavení daňového subjektu bez povinnosti se registrovat, a to okamžikem použití pro jiné účely, než na které se osvobození od daně vztahuje - § 9 odst. 3 písm. b) zákona.

107. Soud dále provedl důkaz výpisy z účtu XXXXX respektive odchozích plateb z tohoto účtu pro TOTAL ČESKÁ REPUBLIKA s.r.o. za rozhodné období tj. od května 2004 do 1. poloviny prosince 2004. Komerční banka a.s. na základě výzvy zaslala požadované informace týkající se účtů, které byly založeny obžalovaným V.. Ke společnosti XXXXX byl proveden důkaz základními údaji o společnosti s tím, že byla zapsána 19. února 2003, předsedou představenstva byl od 4. 5. 2004 obžalovaný N. a od téhož data místopředsedou představenstva svědek Š. a členem představenstva od 9. října 2003 J.R., členy dozorčí rady R. P. a E.V., generálním ředitelem pak R.V.. Soud měl k dispozici veškeré materiály týkající se fungování společnosti XXXXX, které dodala asistentka obžalovaného V. dne 20. 4. 2009 a předávací protokol těchto dokumentů podepsal 20. dubna 2009 obžalovaný V., přičemž se jedná zejména o korespondenci mezi XXXXX a J.T., případně B. o provedení inventury, opatření generálního ředitele ze 14. září 2009 týkající se mimořádné kontroly a inventury na letišti Kunovice a souhrnný materiál o účetním stavu společnosti WORLD SERVIS s.r.o. zpracovaný za účelem poskytnutí garancí na leasing na letouny. Česká inspekce životního prostředí 24. 10. 2007 sdělila, že v období od května 2004 do ledna 2005 nebyla hlášena havárie na letišti v Kunovicích, při které by mělo dojít k vážnému úniku pohonných hmot. Havárie nebyla hlášena ani v předchozím ani v následném období. Úřad pro civilní letectví sdělil, že subjekty A + S s.r.o., OB PRODUCT a.s., XXXXX, CCF INVEST, AGROPODNIK a.s., COZENS s.r.o., AB PETROL s.r.o., 1. ČESKOMORAVSKÁ RAFINÉRIE a.s. nebyly držiteli osvědčení leteckého dopravce a neměly souhlas k provozování letiště k civilnímu leteckému provozu.
108. Obsahem spisu jsou dále zprávy od společností zabývajících se leteckou dopravou, které shodně sdělily, že od společnosti XXXXX v rozhodném období neodebraly žádné letecké pohonné hmoty.
109. Finanční úřad Brno orgánům činným v trestním řízení poskytl doklady týkající se společnosti XXXXX a to ověřené kopie daňových přiznání k DPH za období květen, červen 2004 – květen

Shodu s prvopisem potvrzuje Ester Svobodová

2005 včetně vytýkácího řízení a odvolání a s tím související protokoly a výzvy. Dne 15. 7. 2006 byla daňovému subjektu zrušena registrace plátce DPH.

110. Celní úřad Praha podal zprávu o výsledku daňové kontroly u společnosti TOTAL ČESKÁ REPUBLIKA, kdy zjistil prodej vybraného výrobku leteckého petroleje JET A1 společnosti XXXXX bez spotřební daně. Ve zprávě se uvádí, že společnost XXXXX deklarovala opakovaně prodávajícímu TOTAL účel použití minerálních olejů pro vlastní podnikatelskou činnost spojenou s leteckou dopravou. Společnost TOTAL v roce 2004 konzultovala prodej minerálních olejů s generálním ředitelstvím cel, které uvedlo, že minerální oleje osvobozené od daně podle § 49 odst. 8 se mohou přijímat bez zvláštního povolení podle § 13. Zákon nevyžaduje ani jiné doklady a dle tohoto dokladu a v souladu se zákonem TOTAL postupovala. Celní úřad Praha 2 na základě provedené daňové kontroly u společnosti TOTAL ČESKÁ REPUBLIKA nezjistil porušení zákona č. 353/2003 Sb. o spotřebních daních, neboť v případě prodeje minerálních olejů společnosti XXXXX došlo věrohodně k uplatnění nároku na osvobození vybraných výrobků od daně v kupní smlouvě, tj. přede dnem jejich vydání. Soud doplnil dokazování o vyjádření Celního úřadu pro hlavní město Prahu, které bylo vydáno dne 30. 3. 2016, ve kterém se konstatuje, že daňový subjekt TOTAL ČESKÁ REPUBLIKA s.r.o. byl v době od 19. 5. 2004 do 18. 12. 2004 držitelem povolení pro opakované přijímání vybraných výrobků v režimu podmíněného osvobození od daně. Uvedené bylo zjištěno z elektronické evidence správce daně, neboť daňový spis byl dle skartačního řádu v roce 2015 skartován. Celní úřad Brno realizoval daňové řízení se společností XXXXX jako daňovým subjektem a o svých zjištěních provedl záznam pod č.j. 17705/08-016200-024 14.11.2008. Ze zjištění vyplývá, že daňový subjekt v měsíci květen – prosinec 2004 nakoupil minerální oleje osvobozené od spotřební daně od společnosti TOTAL ČESKÁ REPUBLIKA na základě kupní smlouvy ze dne 6. 5. 2004. Tato smlouva obsahuje ujednání, že obě smluvní strany k plnění svých závazků mají příslušné oprávnění. Kupující prohlašuje, že letecké pohonné hmoty nakupuje pro vlastní podnikatelskou činnost spojenou s leteckou dopravou. Kupující požaduje nákup leteckých pohonných hmot bez spotřební daně. S ohledem na zjištěné skutečnosti byla XXXXX zaslána výzva k podání daňových přiznání ke spotřební dani z minerálních olejů za období leden 2004 a násl., kdy tato výzva byla doručena správci konkurzní podstaty JUDr. Marešovi, který odpověděl, že nemůže výzvě vyhovět z důvodu nepředání účetnictví úpadcem. Závěrem celní úřad konstatuje, že společnost XXXXX v období květen – prosinec 2004 nakoupila od společnosti TOTAL ČESKÁ REPUBLIKA množství leteckého paliva JET A1, které bylo osvobozeno od spotřební daně a tyto měly být použity v souladu s podmínkami osvobození na provozování letecké přepravy z letiště v Kunovicích, uvedené palivo JET A1 však následně bylo využíváno společností XXXXX i k jiným účelům v rozporu s ustanovením § 49 odst. 8 zákona o spotřebních daních, proto bylo zahájeno daňové řízení, neboť XXXXX nepodal daňové přiznání, ačkoliv tak měl učinit.
111. Česká obchodní inspekce poskytla informace o kontrolách provedených u XXXXX na provozovnách Tlustice, Malín a Průběžná v Praze, kdy podle inspekční zprávy Ústavu paliv a maziv, a.s., vzorek ze 6. 10. 2004 nevyhověl limitním hodnotám stejně jako vzorek z 8. 10. 2004. Společnosti byly uloženy pokuty. Ze stejných důvodů rozhodla Česká obchodní inspekce o uložení pokuty podle zákona o ochraně spotřebitele společnosti XXXXX z důvodu, že vzorky

pohonných hmot odebrané 18. 10. 2004 v obci Býšť nevyhověly limitním hodnotám ČSN v 6 z 12 sledovaných ukazatelů.

112. Soud provedl důkaz soupisem jízd řidiče svědka P., které realizoval od 25. 5. 2004 do 3. 12. 2004 z Kunovic do Napajedel, Vlkoše či Kyjova, kdy zpravidla nakládal palivo JET, které bylo fakturováno 1. ČESKOMORAVSKÉ RAFINÉRII případně XXXXX nebo bez alonge. Obsáhlejší je soupis jízd, které realizoval řidič S. s cisternou o obsahu 28 tun v rozhodném období z Kunovic do Napajedel pro XXXXX, kdy převážel pohonné hmoty označené JET. Obsahem je rovněž soupis jízd o převozu motorové nafty z Plešovce do Napajedel těmito řidiči a následně sdělení, kam byla převážena motorová nafta z Napajedel, přičemž jízdy jsou fakturovány zpravidla XXXXX OIL či WORLD SERVIS. Motorová nafta byla vyvážena uvedenými řidiči rovněž z Vlkoše či Kyjova a fakturováno bylo opět těmito firmám. Soud provedl důkazy listinné, které jsou obsažené v přílohách, a které obsahují seznam letů z letiště Kunovice, doklady vydané společností TOTAL ČESKÁ REPUBLIKA, dodací nákladní listy, doklady o přepravě a protokoly o provedení prohlídek jiných prostor a pozemků.
113. Soud dále provedl důkaz osobními materiály obžalovaných, když z místa bydliště k jejich osobám bylo zjištěno, že nebyli projednávání pro přestupky a nebyly k nim zjištěny žádné negativní poznatky. Obžalovaný N. předložil darovací smlouvy, ze kterých se podává, že ve dvou případech podpořil útulek pro opuštěná zvířata a dále vyjádření TRI- MAX sport team, že aktivně spolupracuje s touto organizací. Soud dále provedl důkazy opisy z evidence z rejstříku trestů obžalovaných, kdy bylo zjištěno, že pouze obžalovaný N. v něm nemá záznam, tj. nebyl soudně trestán.
114. Obžalovaný R.V. byl uznán vinným rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 29. 5. 2013, č. j. 30T 7/2011-15149 ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci ze dne 22. dubna 2014, č. j. 4 To 69/2013-16412, zvláště závažným zločinem zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby dle § 240 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku ve spolupachatelství za použití § 23 trestního zákoníku, který spáchal ve prospěch organizované zločinecké skupiny dle § 107 odst. 1 trestního zákoníku, a zvláště závažným zločinem účasti na organizované zločinecké skupině ve spolupachatelství podle § 361 odst. 1 alinea druhá trestního zákoníku za použití § 23 trestního zákoníku, za což byl obžalovanému V. uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání 13 let, pro jehož výkon byl zařazen do věznice se zvýšenou ostrahou, dále trest propadnutí věci nebo jiné majetkové hodnoty a to finanční hotovosti ve výši 1.435.800 Kč a trest zákazu činnosti na dobu 10 let.
115. Jak se podává z opisu z evidence rejstříku trestů fyzických osob, obžalovaný R.V. byl odsouzen rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 29. 7. 2008 č. j. 10T 8/2004-17232 pro trestný čin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby dle § 148 odst. 1, odst. 4 trestního zákona, za což mu byl uložen trest odnětí svobody v trvání 7 let a 6 měsíců, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou. Dále mu byl uložen trest zákazu činnosti v trvání 5 let a peněžitý trest ve výměře 2.000.000 Kč s náhradním trestem odnětí svobody v trvání 1 roku. Z výkonu trestu byl obžalovaný V. podmíněně propuštěn rozhodnutím Okresního soudu v Liberci ze dne 11. 7. 2012 sp. zn. 6Pp 72/20012 a byla mu stanovena zkušební doba v trvání 5 let. Z opisu z evidence rejstříku trestů fyzických osob bylo zjištěno, že obžalovaný V. byl dále odsouzen rozsudkem

Městského soudu v Brně ze dne 26. 11. 2011, sp. zn. 10 T 221/2011, ve spojení s usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 17. 6. 2015, sp. zn. 3 To 91/2015, pro přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání dle § 337 odst. 1 písm. e) trestního zákoníku, za což mu byl uložen trest odnětí svobody v trvání 10 měsíců se zařazením do věznice s ostrahou.

116. Soud dotazem u Obvodního soudu pro Prahu 1 objasnil nejasnosti v datech podání návrhu Městského státního zastupitelství v Praze sp. zn. 1 KZn 1420/2004 Městskému soudu v Praze sp. zn. 43 Nt 7230/2004. Předsedkyně senátu JUDr. Dana Šindelářová sdělila, že v návrhu státního zástupce došlo k písařské chybě, pokud je zde uvedeno datum podání 19. 9. 2004, což byla neděle. Návrh byl skutečně soudu doručen dle správného zápisu v systému ISAS i evidenční knihy dne 16. 9. 2004 ve čtvrtek a o návrhu rozhodla JUDr. Šindelářová následujícího dne v pátek 17. 9. 2004. Pokud by návrh státního zástupce měl dojít 19. 9. 2004, pak by o něm ani nerozhodovala JUDr. Šindelářová, která byla k rozhodnutí příslušná v pracovní dny, ale soudce vykonávající pohotovost ve dnech pracovního klidu. V tyto dny nejsou návrhy zapisovány do systému ISAS, ale jsou zapisovány nejbližší pracovní den. Námitka obhajoby stran zápisu v ISAS týkající se data odtajnění věci nemá žádný význam z hlediska sdělení JUDr. Šindelářové, zejména pokud jde o rozvrh práce a skutečnost, že tato soudkyně rozhodovala o úkonech přípravného řízení jen v pracovních dnech. Pokud by tedy obhajoba setrvala na svém tvrzení, že návrh státního zástupce byl doručen soudu až 19. 9. 2004, rozhodoval by o něm jiný soudce, než JUDr. Šindelářová. Tvrzení obhajoby, že soudce rozhodl před doručením návrhu státního zástupce, tak bylo hodnověrným a jasným způsobem objasněno.
117. Odvolací soud ve zrušujícím usnesení konstatuje, že soud v rozsudku na straně jedné sice objasnil nejasnost v datech podání návrhu státního zástupce městského státního zastupitelství sp. zn. 1 KZN 1420/2002 ze dne 19. 9. 2004 na povolení odposlechu a příkazu k odposlechu vydaného soudkyní Obvodního soudu pro Prahu 1 dne 17. 9. 2004 pod sp. zn. 43 Nt 7230/2004, na druhé straně však nezaujal žádné stanovisko, zda příkazy k odposlechům vydaných soudem ve věci sp. zn. 43 Nt 7230/2004 a sp. zn. 43 Nt 7286/2004 jsou zákonným předpokladem pro prováděné odposlechy v předmětné věci, ani nezaujal stanovisko k námitkám odvolatelů k těmto odposlechům, ačkoliv hodnocení významu těchto námitek bylo jeho úkolem.
118. K uvedenému soud konstatuje, že ve věci vycházel z ustálené judikatury zejména Nejvyššího soudu ČR. Je třeba zmínit zejména jedno z posledních rozhodnutí Nejvyššího soudu č. j. 6 Tz 3/2017-693 ze dne 7. 6. 2017, ze kterého se podává, že k naplnění náležitostí a dostatečnosti odůvodnění příkazu k odposlechu vydaného soudcem je podstatné, zda byl vydán v mezích zákona a jeho odůvodnění, kdy je dostatečné a z formálně-materiálního hlediska splňuje všechny náležitosti vymezené v § 88 odst. 1, 2 trestního řádu. Nejvyšší soud akcentuje, že k závěru o materiální důvodnosti nařízení odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu a zákonnosti tohoto úkonu lze dospět o to výrazněji po přezkoumání věcně a v zásadě i formálně dostatečně odůvodněného návrhu státního zástupce na vydání příkazu k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu a spisového materiálu, když tyto dokumenty obsahují podrobnější popis zjištěných skutkových okolností prověřované trestné činnosti a materiálně odůvodňují nařízení odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu, jakož i pasáže, které ve smyslu testu účinnosti trojí kontroly formálně i věcně doplňují odůvodnění jednotlivých náležitostí příkazu vydaného soudcem. V daném případě jsou v příkazech vydaných soudkyní Obvodního soudu pro

Prahu 1 sp. zn. 43 Nt 7230/2004 a sp. zn. 43 Nt 7286/2004 uvedeny uživatelské adresy (telefonní čísla) osob jejich uživatelů, doba provádění odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu, jakož i úmyslný trestný čin ve smyslu § 88 trestního řádu. V odůvodnění pak příkaz rozvádí konkrétní skutkové okolnosti prověřování věci, které nepochybně odůvodňují jeho vydání, jakož i přiměřenou dobu jeho trvání, a to ve vztahu ke všem uživatelům následně odposlouchávaných uživatelských adres. Z popisu těchto okolností je seznatelné, že bylo dáno důvodné podezření spáchání sofistikované a vysoce závažné hospodářské trestné činnosti, jejíž pachatelé mají snahu jednat s možným utajením, o čem svědčí jejich obezřetný promyšlený postup směřující k tomu, aby jejich protiprávní jednání nebylo odhalitelné, potažmo aby budilo dojem legálnosti. Absenci explicitního odůvodnění nezbytnosti nařízení odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu na zde uvedenou dobu 3 měsíců je toliko formálním nedostatkem odůvodnění posuzovaného příkazu, nicméně ve smyslu shora rozvedených doktrinálních a judikатурních východisek zdůrazňujících formálně-materiální přístup nutno konstatovat, že určující je, že okolnosti daného případu popsané v příkazu jednoznačně odůvodňují tuto dobu 3 měsíců trvání odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu, a to především vzhledem k rozsahu a charakteru prověřované trestné činnosti. K naplnění dalších náležitostí daného příkazu lze uvést, že účel nařizovaného odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu je v příkazu výslovně vymezen existencí důvodného předpokladu, že odposlechem výše jmenovaných osob by mohly být zjištěny skutečnosti důležité pro trestní řízení, zejména objektivně zadokumentovat trestnou činnost a ztotožnit případně další osoby, které by se mohly na trestné činnosti podílet, přičemž důvodnost tohoto konstatování vychází právě z konkrétních okolností prověřované trestné činnosti. S ohledem na zjištěné a shora citovanou judikaturu Nejvyššího soudu a související 15 Tdo 510/2013, II. ÚS 907/13-1, Pl. ÚS 47/13-2, 4 Pzo 4/2016-35 a další, soud dospěl k závěru, že ani v tomto směru námitky obhajoby nejsou důvodné a shledává příkazy Obvodního soudu pro Prahu 1 zákonnými, učiněnými v souladu s trestním řádem i trestním zákonem.

119. Pokud je soudu vytýkáno, že nebylo zjištěno stanovisko procesních stran k provedení celého odposlechu v dané trestní věci, jak ostatně konstatuje ve svém odvolání i obžalovaný, soud konstatuje, že žádná z procesních stran netrvala na provedení všech záznamů telekomunikačního provozu v předmětné věci zajištěné v přípravném řízení a soud za podklad pro své rozhodnutí provedl podstatnou část těchto záznamů, které mu umožňují zjistit skutkový stav věci. Žádný z obžalovaných ani státní zástupce netrvali na provedení přehrání všech CD se záznamy telekomunikačního provozu v předmětné trestní věci. Soud tak neměl důvod tyto v hlavním líčení přehrávat. Pokud obhajoba namítá, že soud nezaujal stanovisko o procesní využitelnosti odposlechlů a nemohl pak z nich činit žádné závěry, má soud za to s ohledem na shora citované a zejména rozsáhlou judikaturu Ústavního soudu i Nejvyššího soudu, že tyto námitky obhajoby byly řádně objasněny a vyvráceny.
120. Po provedeném dokazování soud dospěl k závěru, že dostál povinnosti uložené v § 2 odst. 5 trestního řádu, která mu ukládá zjistit skutkový stav věci, o nichž nejsou důvodné povinnosti a to v rozsahu, který je nezbytný pro rozhodnutí. Orgány činné v trestním řízení jsou povinny zjišťovat potřebný skutkový stav jen v rozsahu, který je nezbytný pro jejich rozhodnutí, tj. koncentrovat se na otázky, které jsou pro rozhodnutí podstatné a zásadní povahy, aniž by bylo třeba dokazovat okolnosti nepodstatné nemající vztah k věci. Soud jako nedůvodné zamítl důkazní návrhy obhajoby obžalovaného N. na to, aby opakovaně byly provedeny odposlechy

mezi S.N. a D.G., a to z důvodu, že tyto odposlechy již zákonným způsobem byly v hlavním líčení soudem provedeny a není důvodu je opakovat. Soud za nadbytečné zamítl důkazní návrhy obžalovaného R.V. na zajištění listin od společnosti TOTAL ČR s. r. o., a to kupní smlouvu či dodatek ke kupní smlouvě či případné objednávky společnosti XXXXX a. s. vztahující se k dovozu leteckého petroleje JET A1 do ČR od společnosti FBG ze SRN, doklady k dodávkám leteckého petroleje JET A1 osvědčující dodání tohoto zboží společností XXXXX a. s. či obžalovaným příp. jiným subjektům včetně dodacích listů, plnicích listů nebo jakýchkoliv průvodních dokladů, dokladů ve smyslu § 25 ZSpD, jelikož dle obžalovaného V. příjemcem zboží byla vždy společnost TOTAL ČR s. r. o. a dodací adresou Praha a dle něj muselo dojít po odbavení příslušným celním úřadem k přesměrování zboží na jinou adresu. Soud má za to, že s ohledem na dokazování, které v hlavním líčení provedl, zejména odborné vyjádření Generálního ředitelství cel, výpovědi svědků z řad pracovníků Generálního ředitelství cel, zprávy finančních úřadů a celních úřadů, že měl k dispozici všechny potřebné důkazy a vyžadování dalších důkazů by bylo nadbytečné a v rozporu se zásadou rychlosti a hospodárnosti řízení. Obhájce obžalovaného V. navrhl poté, co bylo zpracováno odborné vyjádření GŘC, přibrat znalce, aniž by blíže objasnil, k jakým okolnostem se znalec má vyjadřovat. Soud má za to, že obhájce minil ve věci přibrat znalecký ústav, který by se měl nějak blíže vyjadřovat či vyvracet argumenty odborného vyjádření GŘC. Vzhledem k tomu, že soud nemá pochybnosti o správnosti závěrů odborného vyjádření GŘC, které ostatně řešilo toliko otázky právní, kdy řešení těchto otázek je na úvaze soudu, soud nepovažuje za vhodné a rozhodně nikoli nutné, aby byl přibírán další znalec či znalecký ústav, aby se vyjadřoval dále k otázkám právním a řešil daňovou problematiku v projednávané věci. Rovněž tak soud nepovažuje za nutné doplňovat dokazování lékařskými zprávami o zdravotním stavu M.K., matky nezletilé V.N., narozené XXXXX, když zdravotní stav případné družky (tato okolnost není blíže objasněna) nemá žádný význam pro posouzení trestní odpovědnosti obžalovaného N., event. by mohla být zvažována v dalším řízení po nabytí právní moci odsuzujícího rozsudku. Soud konstatuje, že dokazování doplnil zcela v intencích rozhodnutí Vrchního soudu v Olomouci, ba i nad jeho rámec. V obecné poloze k otázce a problematice doplnění dokazování soud odkazuje na judikaturu Ústavního soudu, a to usnesení sp. zn. I. ÚS 234/04, I. ÚS 272/09, I. ÚS 1368/09 a další, ze kterých se podává, že není procesní povinností procesních soudů vyhovět každému důkaznímu návrhu, který je stranou trestního řízení navrhnut. Dle těchto usnesení neprovedení navrhovaného důkazu ještě neznamená, že řízení jako celek by tak bylo nespravedlivé. Je regulérní navržený důkaz neprovést, jestliže skutečnost, k jejímuž ověření nebo vyvrácení je navrhován, nemá relevantní souvislost s předmětem řízení, není-li navržený důkaz způsobilý ani ověřit ani vyvrátit tvrzenou skutečnost, anebo je odůvodněně nadbytečný, jelikož skutečnost, k níž má být proveden, byla již v dosavadním řízení bez důvodných pochybností ověřena nebo vyvrácena jinak (rozhodnutí I. ÚS 733/01, III. ÚS 569/03, IV. ÚS 570/03, III. ÚS 418/03), přičemž rozsah dokazování je z jiných důkazních pramenů dostatečný pro to, aby bylo možné náležitě zjistit skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro rozhodnutí soudu.

121. Provedené důkazy soud následně hodnotil v souladu s ustanovením § 2 odst. 6 trestního řádu, tedy jednotlivě i v jejich souhrnu. Po provedení dokazování soud dospěl k závěru o vině všech obžalovaných skutkem popsáním ve výrokové části rozsudku. Obžalovaní V. a V. setrvali na obhajobě, kterou učinili v přípravném řízení, kdy obžalovaný V. se hájí způsobem, že s trestnou činností nemá jakoukoliv spojitost. Soud poukazuje rozpory v jeho výpovědích, kdy navíc jeho

obhajoba je zcela jednoznačně vyvrácena provedenými důkazy v hlavním líčení. Obžalovaný V. ve své první výpovědi u hlavního líčení uvedl, že na letišti v Kunovicích byl pouze 1x a to jako cestující, naproti tomu v následujících výpovědích již přiznává svoji angažovanost v přípravných pracích palivového hospodářství na letišti v Kunovicích. Již z této obhajoby obžalovaného je patrné, že pod tíhou důkazů prováděných v hlavním líčení byl nucen připustit, že na letišti v Kunovicích nebyl pouze jako cestující, ale i z jiných důvodů, což podstatně snižuje jeho hodnověrnost. Jak se podává z výpovědi obžalovaného V. a rovněž z odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu ze dne 10. 11. 2004, kde sám obžalovaný V. sděluje a rozebírá své majetkové poměry ve vztahu ke společnosti XXXXX a k JVT COMPANY a.s. s tím, že tyto společnosti ovládá. V návaznosti na důkazy listinné a výpovědi slyšených svědků – zejména B., B., D., S., ale i spoluobžalovaných V.a N., bylo zjištěno, že obžalovaný V. měl přes vlastnickou strukturu a kapitálovou účast vliv na rozhodování ve společnosti XXXXX, 1. ČESKOMORAVSKÁ RAFINÉRIE a.s., JVT COMPANY a.s., XXXXX Z výpovědí svědků, zejména N. a D., se podává, že obžalovaný V. se účastnil obchodních jednání společně s obžalovaným V.. Jeho spolupracovníky byli Z. K., R. V., obžalovaný S.N. a Ř.. Jak se podává z výpovědi obžalovaného V., obžalovaný N. hájil jako předseda představenstva v XXXXX zájmy obžalovaného V. v této společnosti. Vycházejí z výpovědi obžalovaného V., kterému bylo známo, jakým způsobem obžalovaný V. participoval na zmíněných společnostech, bylo zjištěno, že pokud jde o zásobování pohonnými hmotami společnosti EUROPE OIL, XXXXX, z jejichž bankovních účtů pocházely finanční prostředky, které sloužily jako platby za JET A1, ovládal je právě obžalovaný V., takže je to i výpověď obžalovaného V., která vedle dalších důkazů pomohla usvědčit z trestné činnosti obžalovaného V.. Dispoziční právo k bankovním účtům společnosti XXXXX měl slyšený svědek B., který vystupoval před soudem značně nevěrohodně, z jeho postoje bylo jasné patrné, že nemíní sdělit více, než co mu bude předestřeno, nepochybně veden snahou nesvědčit proti „zaměstnavateli“ obžalovanému V., a pokud mu bylo soudem sděleno, že to byl on, kdo měl plnou moc a dispoziční právo k bankovnímu účtu této společnosti, stejně jako v přípravném řízení odkázal na svůj nepříznivý zdravotní stav a ničeho bližšího neuvedl. O participaci obžalovaného V. na chodu společnosti XXXXX mimo jiné vypovídá svědek B. v tom směru, že obžalovaný V. mu několikrát předával finanční hotovost pro posádku, což by jistě nečinil, pokud by byl pouhým cestujícím, jak se snažil ve své první výpovědi obžalovaný V. tvrdit. Rovněž svědek D., který popsal podmínky kupní smlouvy mezi společnostmi TOTAL ČR a XXXXX s.r.o., kterou sjednával svědek N., si pamatuje účast na jednáních jak obžalovaného V., tak obžalovaného V.. Svědek N., jehož výpověď koresponduje s výpovědí svědka D. a důkazy listinnými, před soudem shodně jako v přípravném řízení uvedl, že obchodní podmínky dojednával s obžalovaným V., zná však i obžalovaného V., kterého potkal na letišti Kunovice v počátku dodávek leteckého paliva společnosti XXXXX a byl to obžalovaný V., kdo mu ukazoval sklad paliva na letišti, a byl to obžalovaný V., kdo zabezpečoval dodávky leteckého petroleje pro XXXXX a pro letiště. Svědek Š. potvrdil, že v areálu LET Kunovice se potkával s obžalovaným V. i odsouzeným G.. Tento svědek rovněž telefonicky kontaktoval obžalovaného V. k otázce převozu pohonných hmot do Napajedel. Svědek B. uvedl, že obžalovanému V. pronajímali v Napajedlech věže pro skladování pohonných hmot. V roce 2004 si přičichl k úkapům a zjistil, že ve věžích není skladována nafta. Bylo mu divné, že navážení a vyvážení probíhalo hlavně v noci a o sobotách a nedělích.

122. Obžalovaný N. a G. v procesním postavení obžalovaného v přípravném řízení využili svého práva a k věci se nevyjádřili. Před soudem však tohoto práva nevyužili. Obžalovaný N. na svoji obhajobu uvedl, že mu není známo, z jakého důvodu stojí před soudem, neboť byl pouze členem představenstva společnosti XXXXX a jako jediný z představenstva stojí před soudem. Do společnosti XXXXX se dostal přes svého známého R. P.. Vstupoval zde pouze na dobu určitou na dva měsíce a jeho role spočívala pouze v tom, že měl zjišťovat veškeré informace o XXXXX a na základě těchto informací by se rozhodl budoucí investor, zda do společnosti vstoupí či nikoliv. V sídle společnosti neměl ani kancelář, takže nemohl nijak ovlivňovat chod společnosti. Připustil však, že jako předseda představenstva spolupodepisoval smlouvy, nevzpomíná si, zda spolupodepsal smlouvu se společností TOTAL ČR, neboť podepisoval minimálně sto smluv, většinou šlo o pracovní smlouvy. Nevyloučil však, že tuto smlouvu podepsal. V tomto směru soud odkazuje na znalecký posudek z oboru kriminalistika, odvětví písmoznalectví, ze kterého bylo zjištěno, že není vyloučeno, že smlouvu se společností TOTAL ČR ze dne 6. 5. 2004, jejímž předmětem byla dodávka leteckého petroleje JET A1 kupujícímu XXXXX, a.s., a to dle požadavku kupujícího bez spotřební daně z minerálních olejů pro vlastní podnikatelskou činnost kupujícího spojenou s leteckou dopravou, že obžalovaný N. smlouvu podepsal a dodatek k této smlouvě obžalovaný N. bez jakýchkoliv pochybností skutečně podepsal. Skutečnost, kdo smlouvu podepsal, sice není z hlediska řešení otázky zavinění podstatná – viz rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ze dne 7. 12. 2011 sp. zn. 5 Tz 96/2011, neboť podstatné je zjištění, že ten, kdo svým jednáním fakticky způsobil, že určitý daňový subjekt nepřiznal a nezaplatil daň, nicméně dokresluje větší iniciaci a podíl činnosti obžalovaného N. jako předsedy představenstva společnosti XXXXX, a. s., než jak doznával. Obžalovaný N. doznal, že za společnost XXXXX, a. s. podepisoval přiznání k DPH a to v Kroměříži, kde sídlila hlavní účetní svědkyně Ú.. Na svoji obhajobu uvedl, že vůbec nevěděl, že má na starost letecké pohonné hmoty. Setrval na tvrzení, že nikoho neřídil, nic nezařizoval ohledně leteckých pohonných hmot, nikoho nekoordinoval a neřídil odvoz leteckých pohonných hmot z Kunovic, a rozhodně neúkoloval G., se kterým si sice týká, ale v podstatě se ani nestýkali. Poukázal na to, že pokud jde o odposlechy, jeho osoby se týká pouze 6 odposlechů v rádech 4 dnů, k trestné činnosti přitom mělo docházet během 7 měsíců. Obhajoba obžalovaného N. však ve světle provedených důkazů nemůže obstát. Jednak obžalovaný V. vypovídal o tom, že to byl obžalovaný N., kdo byl blízkým spolupracovníkem obžalovaného V.. Bylo prokázáno, že opatřením generálního ředitele ze dne 28. 6. 2004 byl za skladování a výdej leteckých pohonných hmot a rovněž za objednávky a evidenci zodpovědný právě obžalovaný N.. Obžalovaný V. uvedl, že obžalovaný N. měl na starosti přebírání paliva od 1. ČESKOMORAVSKÉ RAFINERIE, a tuto činnost fakticky realizoval. Měl rovněž za úkol přebírat od pracovníků letiště podklady a tyto zaevidovat. Obžalovaný V. uvedl, že plánovanou spotřebu leteckých pohonných hmot měli hlásit zodpovědní pracovníci buď B. či S., přesně neví, obžalovanému N., který měl dle jejich požadavků palivo objednávat. V tomto směru soud nezjistil důvod, proč by měl obžalovaný V. vypovídat opakovaně shodně o spoluúčasti obžalovaného N. na všech úkonech týkajících se objednávek, evidenci skladování leteckých pohonných hmot. Jeho výpověď ostatně koresponduje s důkazy listinnými a to fotokopiiemi závazných objednávek na různá množství paliva JET A1 od 100 000 do 768 000 litrů odeslaných z XXXXX, a. s. od května 2004 od prosince 2004, na kterých je označen obžalovaný N. jako osoba zodpovědná za provoz úložiště a odběr pohonných hmot. Svědek S. rovněž potvrdil, že obžalovaný N. měl na starosti palivové hospodářství, na letišti se vedle V., V., G. i obžalovaný N. účastnil porad, obžalovaný N. se spoluobžalovanými prováděl kontroly prováděných prací na

úpravě podzemního úložiště o objemu 250 000 litrů. Tento svědek potvrdil, že obžalovaný N. byl nadřízeným obsluhy skladu a cisterny. Rovněž svědek B. potvrdil, že obžalovaný N. měl na starosti technický úsek v Kunovicích. Důkazy tak vyvrací obhajobu obžalovaného N., že se na chodu společnosti XXXXX nijak nepodílel. Ve světle těchto důkazů obhajoba obžalovaného N. tak vyznívá nevěrohodně, když se staví do role jen nezaujatého pozorovatele dění v XXXXX, a. s. po dobu dvou měsíců pro případného investora. Pokud měl obžalovaný N. na základě shora jmenovaných důkazů veškeré informace o objemu objednávaného paliva a z pozice předsedy představenstva XXXXX, který podepisoval daňová přiznání, informace o výši přiznávané daňové povinnosti, musely mu být známy okolnosti nadměrného objemu leteckého paliva JET A1, které nebylo užito k činnosti – pro letecké účely, jak bylo deklarováno v kupní smlouvě a jejím dodatku se společností TOTAL Česká Republika, s. r. o. Tato zjištění stran účasti obžalovaného N. na trestné činnosti, kterou byl tímto rozsudkem uznán vinným, vyplývají rovněž z dalších hodnověrných důkazů. O obžalovaném N. a jeho aktivní činnosti ve společnosti XXXXX a o tzv. šedé eminenci (svědkyně H.) se zmiňují i další slyšení svědkové z řad zaměstnanců společnosti XXXXX. Svědek Š. potvrdil, že obžalovaný N. měl své pracoviště v Kroměříži, kde měla rovněž sídlo společnost XXXXX ovládaná obžalovaným V., která byla konečným článkem řetězu, která vydělávala na trestné činnosti, kterou byli obžalovaní uznáni tímto rozsudkem vinnými. Tento svědek rovněž potvrdil, že obžalovaný N. byl v představenstvu XXXXX zástupcem majoritního vlastníka a to právě obžalovaného V.. Svědek R. potvrdil, že obžalovaný N. měl v XXXXX na starosti technický úsek, svědek P.B. – technik letounu a organizátor práce údržby - uvedl mj., že pro problémy s pohonnými hmotami měli kontaktovat obžalovaného N.. Obžalovaný N. pro ně byl osobou zajišťující organizační stránku věci, zajišťování dodávek paliva z úložiště mimo areál letiště, zorganizování cisterny. Svědek B. potvrdil, že obžalovanému N. asi 5x volal z důvodu, že nepřišla cisterna a ten mu odpověděl, že vše zajistí. Cisterna pak vždy došla, tj. obžalovaný N. vše zajistil a měl tyto kompetence, tj. nebyl jen nestranným pozorovatelem, ale aktivním spolupracovníkem obžalovaného V.. Svědek M., pracovník společnosti, která prováděla opravu a úpravu stáčíště a skladu pohonných hmot v areálu LET Kunovice, uvedl, že po dobu provádění oprav se zde cca 5x zastavil obžalovaný N. s dotazem, kdy opravy budou hotové a rovněž se zde přišel podívat asi 2x obžalovaný V.. I z výpovědi tohoto svědka vyplývá starost obou obžalovaných včetně obžalovaného N. o to, jak probíhá oprava stáčíště a skladu pohonných hmot v areálu LET Kunovice, kdy tento zájem by skutečně neměli, pokud by byly pravdivé jejich tvrzení z uplatněné obhajoby.

123. Svědek L.S., který byl najat odsouzeným G. jako obsluha skladu pohonných hmot v areálu LET Kunovice, měl na starosti mj. vozit palivo cisternou ze skladu na letiště a tankovat do letadel. Následně dostal za úkol jezdit cisternou, kdy uvedl, že takto jednal z pokynů G., kdy letecké pohonné hmoty odvážel do Napajedel, kde se stáčely do nádrží, kde vše řídil svědek W.. Tento svědek označil obžalovaného N. a G. jako vedoucí, kteří spolu vzájemně komunikovali. Svědek S. potvrdil, že z Napajedel se palivo odváželo do benzínky XXXXX a bylo mu divné stejně jako dalším osobám, a to vrátným a hasičům v Kunovicích, kteří si dělali legraci z objemu paliva, když v Kunovicích bylo provozováno jedno, maximálně dvě letadla, jak bylo zjištěno nejenom z výpovědi obžalovaného V., ale i z dalších dostupných důkazů. Svědek S. ve své výpovědi zmínil, že všichni věděli, že se míchá kerosin s naftou, protože objem dováženého leteckého paliva mnohonásobně převyšoval provozní potřeby 1 letadla. Svědek přiznal upozorňování ze strany G., at nejezdí do areálu, že je tam kontrola a toto tvrzení koresponduje s obsahem

protokolu o odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu. To se podává z protokolu ze dne 29. 10. 2004 v 11. 21 hodin, kdy je svědek S.G. varován, aby nejezdil do areálu, že je tam kontrola, dá mu pak vědět. Téhož dne v 12.21 hodin se dotazuje svědek S.G., jak to vypadá a ten mu odpovídá, že se musí zeptat S., kterého v rozhovoru zmiňuje dvakrát. Dle knih jízd svědka S. dne 29. 10. 2004 vyvezl z Kunovic do Vlkoše 7 tun JET fakturováno 1. ČESKOMORAVSKA RAFINERIE. Svědek S. v hlavním líčení označil obžalovaného N. s tím, že pokud v telefonátech hovořili o S., byl jím obžalovaný N.. Minutu na to G. skutečně kontaktuje obžalovaného N. v 12.22 hodin a ptá se ho, zda již mohou vjet, jak to vypadá. Obžalovaný N. mu odpovídá, že ještě ne. V následném hovoru ve 13.21 hodin obžalovaný N. sděluje G. na dotaz, jak to vypadá, že „ve dvě bude volno, radši ve čtvrt na tři“. Není tak pochyb o tom, že obžalovanému N. z pozice předsedy představenstva odpovědnému za palivové hospodářství, tak jako svědkovi S. a dalším, bylo známo, že zavážení leteckými pohonnými hmotami je nutné je utajit před kontrolou. Pokud by jejich činnost byla legální, neměli by důvod k utajení. Dne 1. 11. 2004 v 14. 32 hodin sděluje obžalovaný N.G., že „přijeli 3 a ještě jeden přijede, zítra by měli přijet ještě 3“. Pokud se G. diví, že mu N. říkal, že v pondělí a v úterý nic nepojede, vysvětluje obžalovaný N., že v Německu a ve Vídni je svátek a z TOTALU mu řekli, že jezdí z Polska, ne z Vídně. V dalších hovorech se baví G. s obsluhou stáčíště o „rozpouštění“, kolik by potřebovali nafty, o poměrech, z čeho by to mohli udělat, a kam to pak odvezou – do Spytihněva – čerpecí stanice XXXXX. G. v hovorech upozorňuje svědka P., aby na „stáčky“ psal arktická nafta, pokud se P. brání, že mu předtím říkal, že psal na dodáky „jet“ a když tam má P. jet, nemůže mít na jetku arktik. V rozhovoru s G. ze dne 10. 11. 2004 v 09.13 hodin obžalovaný N.G. informuje, že do půl hodiny by tam měli být a jsou „ful“. Soud tak nemá pochyb o tom, že obžalovaný N. měl nejen povědomost o nutnosti utajení dovozu paliva JET A1 před kontrolou, ale nepochybně mu bylo známo, z jakých důvodů je nutné činnost všech zúčastněných tajit, jak se ostatně podává z důkazů shora a níže uvedených. Odposlechy a záznamy telekomunikačního provozu tak byla zjištěna aktivní role obžalovaného N. při odvozu leteckého petroleje JET A1 mimo letiště do skladovacích prostor jiných subjektů, které neměly vztah k provozování letecké přepravy.

124. Soud dále poukazuje na výpovědi svědkyň H.M., které potvrdily, že faxovaly objednávky z faxu, který byl na sekretariátu společnosti XXXXX do společnosti TOTAL ČESKÁ REPUBLIKA podle pokynů obžalovaného V.. Svědkyně H. rovněž zmínila, že 1x týdně se konaly pravidelné porady, kterých se účastnil vedle dalších i obžalovaný V. a N.. Pokud jde o způsob objednání leteckých pohonných hmot, svědkyně potvrdila, že na druhé straně A4 byly podpisy obžalovaného N. a svědka Š.. Obžalovaný N. měl přístup ke všem faxům, ze kterých byly faxovány objednávky. V procesním postavení obžalovaného G. uvedl, že v rozhodné době spolupracoval s panem T., který byl zástupcem 1. ČESKOMORAVSKÉ RAFINÉRIE a ta v Kunovicích skladovala letecký petrolej. Podle smlouvy o spolupráci měl zajistit jeho vyvezení. Tuto činnost vykonával ve druhé polovině roku 2004, snad od konce srpna, září do doby, než byl vzat do vazby. Uvedl, že rozhodně nemohl letecký petrolej nechávat smíchávat a dále distribuovat na čerpací stanice XXXXX, neboť veškerý letecký petrolej pan T. distribuoval do Čech, snad na nějaké stáčíště do Roudnice nad Labem, do Ústí nad Labem, kde bylo hodně remorkérů apod. Nikdy nebyl zaměstnancem XXXXX a žádnou činnost pro tuto společnost nevykonával. Ovšem dispečerská role G. byla prokázána nejen z výpovědí slyšených svědků (již shora zmíněných), ale rovněž z důkazů listinných, zejména odposlechů a záznamů telekomunikačního provozu mezi ním a zejména svědkem řidičem S., kdy se jej obžalovaný ptá,

kolik odvezl pohonných hmot, informuje ho, kde má nakládat, jaké množství. V rámci záznamů byly zajištěny hovory mezi G.N., kde se domlouvali na závozech, kdy se uskuteční. Byl zaznamenán hovor mezi G. správcem areálu Vlkoše u Kyjova B., který G. sděluje, že k razítkům bude potřebovat plné moci podepsané jednateli, že mohou zastupovat firmu GALON a AB PETROL, G. odpovídá, že nemusí, že vše zařídí, že to není problém. Dokazováním bylo zjištěno, že některé stáčecí lístky potvrzují dodání leteckého petroleje JET A1 do Vlkoše, které jsou označeny právě razítkem AB PETROL s.r.o.

125. Z provedených důkazů bylo jednoznačně prokázáno, že nájemní smlouvou ze dne 20. 12. 2003 si společnost XXXXX pronajala od společnosti Letecké závody a.s. průmyslové objekty a pozemky pro podnikatelskou činnost spojenou s leteckou přepravou v areálu letiště v Kunovicích. Objekt, ve kterém se nacházela stáčíště leteckých pohonných hmot, byl nájemní smlouvu ze dne 20. 12. 2003 uzavřenou mezi společností Letecké závody a.s. jako pronajímatelem a společností 1. ČESKOMORAVSKÁ RAFINÉRIE a.s. jako nájemcem pronajat společností 1. ČESKOMORAVSKÉ RAFINÉRIE a.s. Bylo prokázáno, že společnost XXXXX dne 6. 5. 2004 uzavřela kupní smlouvu, jejímž předmětem bylo koupě a prodej leteckého petroleje JET – A1 dle požadavku kupujícího XXXXX bez spotřební daně z minerálních olejů s odůvodněním, že tento bude užit pro vlastní podnikatelskou činnost kupujícího spojenou s leteckou dopravou, což je důvod osvobození od spotřební daně z minerálních olejů (§ 49 odst. 8 zákona č. 353/2003 Sb. o spotřebních daních). V kupní smlouvě kupující výslovně prohlašuje, že letecké pohonné hmoty nakupuje pro vlastní podnikatelskou činnost spojenou s leteckou přepravou a požaduje nákup bez spotřební daně s tím, že tuto skutečnost uvede na objednávky. Uzavření smlouvy předcházela jednání obžalovaného V. s pracovníkem společnosti TOTAL ČESKÁ REPUBLIKA s.r.o. svědkem N., kde obžalovaný V., jak se podává z výpovědi svědka N., projevil zájem o spolupráci při dodávkách JET A1 na bázi pravidelných odběrů ve výši 1,5 – 2 miliony litrů měsíčně, což je potvrzováno i emailovou korespondencí. Bylo zjištěno ze zprávy Celního úřadu pro hlavní město Prahu, že daňový subjekt společnost TOTAL ČESKÁ REPUBLIKA s.r.o. byla v rozhodné době v roce 2004 držitelem povolení pro opakované přijímání vybraných výrobků v režimu podmíněného osvobození od daně. Obžalovaný V. pak pracovníkům svého sekretariátu, svědkyním, které byly slyšeny a které to potvrdily, nařídil faxem zasílat společnosti TOTAL ČESKÁ REPUBLIKA s.r.o. objednávky na letecký petrolej JET A1, přičemž tyto objednávky jsou obsahem spisu a soud jimi provedl důkaz. Tyto listiny byly podrobeny odbornému zkoumání, ze kterého bylo zjištěno, že druhé strany některých objednávek byly vyhotoveny z jedné předlohy a jednotlivé objednávky tak nejsou originály, zejména v části podpisů osob oprávněných jednat za kupujícího, jedná se o faksimile získané elektronickým kopírováním. Toto odborné vyjádření podporují výpovědi svědkyň M. a H.. Bylo prokázáno, že některé objednávky byly odesílány z faxové stanice společnosti FOX AZ a.s., jejímž předsedou představenstva v rozhodné době byl obžalovaný V., takže musel to být tento obžalovaný, který i prostřednictvím tohoto faxu zajišťoval přeposílání objednávek prodávajícímu.
126. Z objednávek vyplývá, že za rozhodnou dobu společnost XXXXX objednala u společnosti TOTAL ČR a bylo jí dodáno celkové množství 18 362 153 litrů leteckého petroleje JET A1, přičemž společnost XXXXX provozovala jedno, maximálně dvě pronajatá letadla. Vzhledem k tomu, že vznikly pochybnosti, že by takové množství leteckého petroleje mohla společnost XXXXX použít jako pohonnou hmotu pro leteckou dopravu, jak deklarovala v kupní smlouvě,

ale i v dalších písemnostech zasílaných prodávajícímu TOTAL ČR, viz fax ze dne 6. 9. 2004, že potřeby leteckého paliva společnosti XXXXX se pohybují v intervalu 1 450 000 litrů až 2 235 000 litrů měsíčně, byl zpracován znalecký posudek z příslušného oboru, ve kterém znalec jako podklad ke znaleckému zkoumání užil zjištěné materiály, které mimo jiné byly vyžádány cestou právní pomoci ze Spolkové republiky Německo a z Velké Británie, které se týkají pronájmu letadel a provozování letecké přepravy, kdy součástí materiálu jsou i tzv. journey log o jednotlivých letech pro společnost XXXXX a faktury vystavené pronajímatelem za poskytnutí pronájmu letadla. Od úřadu pro civilní letectví byl vyžádán výpis z informačního systému ŘLP, které jsou obsahem přílohy č. 1, svazek č. 1 spisu. Na základě těchto zajištěných materiálů znalec dospěl k závěru, že v inkriminovaném období bylo spotřebováno pro letecký provoz organizovaný společností XXXXX toliko 2 571 265 litrů paliva JET A1. Dle 45 faktur vystavených v období od 19. 5. 2004 do 6. 12. 2004 vyplývá, že společnosti XXXXX bylo dodáno celkem 18 360 888 litrů leteckého paliva JET A1. Dokazování pak bylo zaměřeno na objasnění toho, jakým způsobem bylo využito 15 789 623 litrů předmětného leteckého petroleje, které prokazatelně nebylo užito pro účely letecké přepravy jako zákonného důvodu zakládajícího osvobození od spotřební daně. Jak už byli zmíněni shora, někteří svědkové, zejména z řad řidičů, a rovněž z odposlechů a záznamů telekomunikačního provozu se podává, že toto palivo bylo koordinovaně obžalovaným N. a G. nepochybně s vědomím a dle pokynů obžalovaného V. a V. odváženo z letiště Kunovice do Napajedel a později i do Vlkoše u Kyjova a Kyjova, kde následně docházelo dle pokynů G. k míchání leteckého petroleje s naftou pro jeho další využití jako paliva pro silniční dopravu, když G. řídil další distribuci takto vyrobeného paliva na čerpací stanice, nejčastěji do sítě čerpacích stanic XXXXX. S výpověďmi svědků P. a S. korespondují doklady o přepravách. Pokud letecký petrolej byl převážen mimo jiné do Napajedel, ze zprávy Úřadu pro civilní letectví bylo zjištěno, že společnosti, které měly v inkriminovanou dobu v pronájmu skladovací kapacity pohonných hmot v areálu AGROPODNIKU a.s. v Napajedlech, neměly osvědčení o letecké dopravě ani souhlas o provozování letiště, takže rozhodně tento letecký petrolej ani v jejich případě nebyl použit k civilní letecké dopravě.

127. Skutečnost o míchání předmětného leteckého petroleje s jinými ropnými produkty byla prokázána znaleckým posudkem znalce z oboru chemie specializace petrochemie, chemie paliv a maziv, který se vyjadřoval ke vzorkům pohonných hmot odebraných při výkonu prohlídek jiných prostor a pozemků dne 7. 12. 2004 v objektu stáčíšť Napajedla, vzorku odebraného z automobilové cisterny u letiště Kunovice a k vzorkům odebraným z čerpacích stanic XXXXX OIL dne 20. 9. 2004. Znalec ve znaleckém posudku dospěl k závěru, že vzorky jsou nastaveny maximálním přídatkem petroleje, kdy vyšší obsah petrolejové frakce byl spolehlivě identifikován v dílčích vzorcích, jak je podrobně rozvedeno shora. Z daňových přiznání k DPH společnosti XXXXX se nepodávají skutečnosti o tom, že by společnost XXXXX účtovala o prodeji přebytečného leteckého petroleje jinému subjektu. To je podporováno i dalšími důkazy listinnými, které byly provedeny v hlavním líčení, kdy subjekty provozující letiště k civilnímu leteckému provozu, které byly osloveny v přípravném řízení, souhlasně sdělily, že od společnosti XXXXX nikdy nezakoupily žádný letecký petrolej. Rovněž bylo ověřeno, že Česká inspekce životního prostředí nemá v evidenci žádnou havárii v období od května 2004 do ledna 2005, v rámci které by došlo na letišti v Kunovicích k vážnému úniku pohonných hmot.

128. Po doplnění dokazování v intencích rozhodnutí vrchního soudu má soud bez jakýchkoliv pochybností za prokázané, že právnickou osobou, která byla povinna přiznat a zaplatit spotřební daň, byla společnost XXXXX a nikoliv společnost TOTAL ČR, když podrobně veškeré otázky dříve nejasné obhajobě byly vyloženy odborným vyjádřením GŘC, které postupně stvrdili v hlavním líčení svědkové B. K.. Nejedná se o odborné vyjádření toliko jediného zpracovatele, ale odborné vyjádření, na kterém se podílelo více osob z různých odborů GŘC, jak se podává ze zprávy tohoto orgánu, který si za svými závěry stojí a je tak nepodstatné, která z kvalifikovaných osob stvrdí a příp. i objasní stanoviska GŘC k předmětné věci. Soud je přesvědčen, že hodnověrným svědkem je rovněž B., neboť z jeho výpovědi nebylo zjištěno, že by měl jakýkoliv vztah ke kterémukoliv z obžalovaných nebo i ke společnosti XXXXX. Pokud jde o společnost TOTAL ČR, po dobu několika měsíců před lety byl správcem daně jako zaměstnanec Celního úřadu pro Prahu 2. V tomto směru by se mohlo jevit, že k této společnosti má nějaký vztah, nicméně z toho, jak svědek B. mimoděk tuto okolnost zmínil, je soud přesvědčen, že na jeho hodnověrnosti a nepodjatosti to nic nemění. Nicméně pokud by se s těmito závěry kdokoliv neztotožnil, soud vyslechl svědkyni B.K., specialistku na problematiku daně z minerálních olejů a problematiky s tím související, která stvrdila závěry zpracovaného odborného vyjádření GŘC a v mnoha směrech je upřesnila a doplnila. Z odborného vyjádření a závěrů svědků vyplývá zcela jednoznačně, že společnost XXXXX a. s. nedisponovala v rozhodném období oprávněním ve smyslu § 13 ZSpD a nemohla pořídit vybrané výrobky ve smyslu § 6 ZSpD a nemohla je tedy použít jako osvobozené pro jiné účely, než na které se osvobození vztahuje. Ustanovení § 45 odst. 1 písm. a), b) ZSpD stanoví obecně účel použití, k němuž musí být minerální oleje použity, aby mohl být uplatněn nárok na jejich osvobození, nikoliv o tom, že by subjekt, který nárok na osvobození minerálních olejů, měl dodavateli oprávněnost tohoto nároku prokazovat. Za předpokladu, že XXXXX, a. s. uplatnila u subjektu, který minerální oleje nabyl v režimu podmíněného osvobození od daně, nárok na osvobození minerálních olejů dle § 49 odst. 8 ZSpD a deklaroval použití minerálních olejů k letecké dopravě a nikoliv jejich další prodej, pak byl dodavatel - tedy v tomto případě TOTAL Česká republika - oprávněn předpokládat, že bude XXXXX jejich spotřebitelem a že minerální oleje nebudou dále prodávány, neboť další prodej je totiž jedinou příčinou, proč by uživatel minerálních olejů s osvobozením dle § 49 odst. 8 ZSpD musel být držitelem zvláštního povolení a musel je předkládat dodavateli, což XXXXX nebyl. Z podaného odborného vyjádření a výkladem zákona o spotřební dani jednoznačně vyplývá, že pokud XXXXX použila minerální oleje, které přijala jako osvobozené, k jinému účelu nežli k účelu, k němuž byly osvobozeny, stala se toliko XXXXX plátcem daně dle § 4 odst. 1 písm. b) bod 2. ZSpD a vznikla jí povinnost daň přiznat a zaplatit dle § 9 odst. 3 písm. b) ZSpD. Tuto povinnost by pak plnila způsobem dle ustanovení § 18 ZSpD. Bylo bez jakýchkoliv pochybností zjištěno, že společnost TOTAL Česká republika, s. r. o. disponovala v rozhodném období od 19. 5. 2004 do 8. 12. 2004 povolením dle § 22 ZSpD, které bylo vydáno celním ředitelstvím Praha dne 28. 4. 2004 pod č. j. 5880/04-22, které je stále platné. V tomto povolení bylo mezi vybranými výrobky, které byl TOTAL Česká republika oprávněn přijímat v režimu podmíněného osvobození od daně, uveden mimo jiné i předmět daně z minerálních olejů dle § 45 odst. 1 ZSpD. Bylo zjištěno, že TOTAL Česká republika v rozhodném období byl držitelem povolení ze 17. 5. 2004 č. j. 5880/04-22/01 s platností do 31. 12. 2006, které ho opravňovalo k přijímání, užívání a prodeji vybraných výrobků osvobozených od daně z jiných členských zemí Evropské unie, a toto povolení bylo společně s povolením oprávněného příjemce rozhodujícím. Z uvedeného tak jednoznačně vyplývá, že TOTAL Česká republika mohl pořídit vybrané výrobky -

letecké pohonné hmoty podmíněně osvobozené od daně z jiných členských zemí Evropské unie a tyto následně propustit do volného daňového oběhu s přiznáním osvobození od daně a osvobozené od daně je i nadále prodávat, neboť byl držitelem příslušných povolení dle zákona o spotřební dani. Pokud tedy TOTAL Česká republika výrobky přijal v režimu podmíněného osvobození od daně z jiné členské země, takto propustil do volného daňového oběhu s osvobozením od daně a dodal XXXXX, která řádně uplatnila nárok na osvobození, přičemž je následně použil v rozporu s tímto účelem osvobození, tímto postupem nevznikla povinnost daň přiznat a zaplatit TOTAL Česká republika, nýbrž XXXXX. V průběhu dokazování v hlavním líčení bylo jednoznačně prokázáno, že by bylo nelogické a iracionální, aby TOTAL Česká republika ve zmíněném obchodu s XXXXX potřebná povolení dle § 22 ZSpD nevyužil, neboť žádné provedené důkazy neprokazují, že by společnost TOTAL Česká republika dodával předmětné palivo společnosti XXXXX se spotřební daní a tuto měla společnost TOTAL Česká republika odvést. Žádné důkazy neprokazují, že by společnost TOTAL Česká republika ve Spolkové republice Německo nakupovala a dovážela předmětné palivo se spotřební daní a v České republice ho prodávala bez spotřební daně. Soud má za to, že pokud by tato společnost takto postupovala, bylo by to v rozporu s pravidly řádného hospodáře a v podstatě až absurdní, neboť by společnost TOTAL Česká republika platila spotřební daň ze svého majetku. Rozhodně nebylo prokázáno, že by společnost TOTAL Česká republika byla povinna platit spotřební daň i v případě, že by XXXXX užila zakoupené komodity, které jsou předmětem řízení, na jiné účely než deklarovala. Velmi podrobně se k tomuto vyjadřuje odborné vyjádření Generálního ředitelství cel a svědkové B. K.. Soud tedy znovu opakuje, že společnost TOTAL Česká republika byla držitelem jak zvláštního povolení dle § 13, tak povolení dle § 22 ZSpD od vstupu do Evropské unie, tedy od 1. 5. 2004, a mohla toto zboží prodávat dále bez spotřební daně jinému subjektu, který zvláštní povolení neměl, avšak řádně deklaroval, že užije předmětné palivo k leteckým účelům tak, jak to má na mysli § 49 ZSpD. Společnost TOTAL Česká republika neměla žádnou zákonnou povinnost toto povolení od XXXXX vyžadovat a neměla povinnost zjišťovat, zda k tomuto účelu bude palivo skutečně užito, či nikoliv, neboť v uvedeném případě by byl nucen jeden právní subjekt k tomu, aby odpovídal za jednání jiného právního subjektu, což by bylo v rozporu s obecnými právními zásadami. Společnost TOTAL Česká republika jakožto soukromoprávní subjekt ani neměla žádné právní nástroje k tomu, aby mohla ověřovat, jakým způsobem společnost XXXXX s odkoupeným palivem ve skutečnosti naloží. Vycházela ze smlouvy, ve které se společnost XXXXX zavázala a deklarovala, že nakoupené palivo bude užito způsobem, který předpokládá zákon a touto kupní smlouvou byl proveden důkaz. XXXXX rovněž na každé faktuře, resp. objednávkě deklaruje, že předmětné palivo zakoupené od společnosti TOTAL Česká republika bude užito k provozování letecké přepravy a to se podává rovněž z e-mailové komunikace mezi obžalovaným V. a společností TOTAL Česká republika, ve které je rozvedeno, jaké množství leteckého oleje je předpokládáno k zakoupení v rámci provozu letecké dopravy. Odborným vyjádřením a výsledkem znaleců Ing. Boháče a Ing. Kotonové byly vyvráceny závěry znaleckého posudku obhajoby - posudku Pražské znalecké kanceláře, jak je zmíněno shora. Soud konstatuje, že v hlavním líčení vyslechl zpracovatele tohoto znaleckého posudku znalce Ing. Ivo Šulce, který nebyl schopen adekvátním způsobem, resp. žádným způsobem, logicky a přesvědčivě reagovat na pádné jednoznačné přesvědčivé důkazně podložené argumenty odborného vyjádření Generálního ředitelství cel, které v jeho přítomnosti stvrzoval svědek B.. Znalec Ing. Šulc v mnoha směrech vycházel z obecných deklarací a často i domněnek, kdy soudu popisoval, jak dle jeho zkušeností daňového poradce probíhal dovoz komodit např.

Shodu s prvopisem potvrzuje Ester Svobodová

z Německa. Soud konstatuje, že tyto závěry znalce nejsou postaveny na objektivních zjištěních, ale jedná se toliko o dohady znalce, které s odbornou znaleckou činností nemají co do činění, což vyplývá mj. z vyjádření znalce, že "zjistitelné bylo, že případné letecké práce nemusely být provedeny". Znalec uvedl, že vycházel z toho, že společnost XXXXX neměla žádné povolení a neprováděla žádné letecké práce a že si neumí představit, že by správce daně jen tak přešel, že by nějaký dodavatel leteckých pohonných hmot dodával tyto letecké pohonné hmoty jen na základě čestného slova. Toto vysvětlení soud nepokládá za objektivní, ale za subjektivní dohady znalce, zejména pokud, jak bylo konstatováno shora, zákon nepožaduje, aby prodávající - v tomto případě TOTAL Česká republika - požadoval po XXXXX předložení příslušných oprávnění, ale k naplnění zákona o spotřební dani postačí deklarace kupujícího, tedy XXXXX, že užije předmětné letecké palivo k leteckým účelům, což bylo obsahem shora citovaných důkazů. Stejně tak nebyl znalec schopen objasnit své závěry, pokud k dotazu obhajoby tvrdil, že se seznámil se spisovým materiálem, když následně bylo upřesněno, že měl k dispozici pouze doklady předložené obhajobou, předmětné doklady o dopravě, a nakonec připustil, že kromě zmíněných 4 listin před zpracováním znaleckého posudku nahlížel toliko na č. l. 1149-1277 trestního spisu, tedy pouze na část spisového materiálu, kdy taktéž připustil, že s jinými částmi spisu nepracoval, celý spis neprošel (dle žádosti o povolení nahlédnout do spisu kolega znalce Ing. Petr Janíček nahlížel do spisu 17. 5. 2018 od 14.03 hod. do 14.43 hod.). Soud tak uzavírá, že závěry znaleckého posudku Pražské znalecké kanceláře nepovažuje za hodnověrné, znalec Ing. Šulc nebyl schopen své závěry obhájit v rámci své výpovědi před soudem a tyto naopak byly zcela jednoznačně vyvráceny odborným vyjádřením Generálního ředitelství cel a výpověďmi svědků Ing. Boháče a Ing. Kotenové.

129. Z provedených důkazů tak vyplývá závěr, že obžalovaní společně s již odsouzeným G. po vzájemné dohodě a po rozdělení si úloh v době od 19. 5. 2004 do 8. 12. 2004 jednali způsobem popsaným ve výrokové části rozsudku v úmyslu zkrátit spotřební daň z minerálních olejů a získat zatajením daňové povinnosti a nezaplacením této daně konkurenční výhodu na trhu anebo vyšší marži. To bylo důvodem, proč po předchozí vzájemné dohodě zorganizovali a prováděli nákup a odběr velkého množství leteckého paliva JET A1 bez spotřební daně, přičemž věděli, že toto palivo bude ve společnosti XXXXX z větší části užito jiným způsobem zakládajícím povinnost ke spotřební dani a postupovali způsobem popsaným ve výrokové části rozsudku. Tímto jednáním obžalovaní společně s odsouzeným G. po všech stránkách naplnili znaky skutkové podstaty zvláště závažného zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby dle § 240 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku ve spolupachatelství dle § 23 trestního zákoníku. Soud jednání obžalovaných posoudil podle trestního zákoníku č. 40/2009 Sb. účinného od 1. 1. 2010, neboť je pro obžalované příznivější s ohledem na trestní sazbu, která je v ustanovení § 240 odst. 3 trestního zákoníku dána rozpětím od 5 do 10 let odnětí svobody. Obžalovaní se trestné činnosti dopustili v roce 2004, tj. za účinnosti trestního zákona č. 140/1961 Sb., podle kterého by jejich jednání bylo podraženo pod ustanovení § 148 odst. 1, odst. 4 trestního zákona a byli by ohroženi vyšší trestní sazbou od 5 do 12 let odnětí svobody. Podle § 2 odst. 1 trestního zákoníku bylo proto jednání obžalovaných posouzeno podle zákona pozdějšího z důvodu, že je pro ně příznivější. U trestného činu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby dle § 240 trestní zákoník nevyžaduje porušení jiného právního předpisu či konkrétního právního ustanovení. Jde o speciální druh podvodu na úseku správy daní. Podstatným tak soud shledává prokázané zjištění, že XXXXX jako kupující ve smlouvě ze dne 6. 5. 2004 jasně deklarovala, že letecké pohonné

hmoty nakupuje bez spotřební daně pro vlastní podnikatelskou činnost spojenou s leteckou přepravou, a že je nepoužije na jiný účel, na který se již vztahuje osvobození od spotřební daně, byť bylo obžalovaným jako všem zúčastněným na provedené transakci známo, že větší část takto nakoupených leteckých pohonných hmot bude použita na činnost jinou, že bude přimíchán do nafty a bude využit jako palivo pro silniční dopravu, a takové použití pohonných hmot zakládá povinnost odvést spotřební daň. Obžalovaní tak prokazatelně uvedli v omyl prodávající společnost TOTAL ČESKÁ REPUBLIKA s.r.o., jejímž představitelům uváděli záměrně nepravdu. Ze závazných objednávek i ze znění kupní smlouvy se podává, že kupující XXXXX požadovala účtování kupní ceny bez spotřební daně, kdy s tímto požadavkem korespondují i faktury dodavatele, kdy je k ceně připočtena toliko DPH a spotřební daň není účtována. Předmětný letecký petrolej byl prodáván a dodáván bez spotřební daně z titulu osvobození od daně dle § 49 odst. 8 zákona číslo 353/2003 Sb. o spotřebních daních v tehdy platném znění. Platby za dodaný letecký petrolej ze strany XXXXX jsou dokladovány výpisy z bankovních účtů a dalšími bankovními informacemi. Bylo prokázáno, že v období od 19. 5. 2004 do 8. 12. 2004 byl příslušný letecký petrolej v množství 18 360 888 litrů společnosti XXXXX dodán, a ze znaleckého posudku bylo jasné prokázáno, že na účely, které umožňují osvobození od spotřební daně, bylo užito společností XXXXX toliko 2 571 265 litrů paliva JET A1. Zbývajících množství předmětného leteckého petroleje nebylo užito pro účely letecké přepravy jako zákonného důvodu zakládajícího osvobození od spotřební daně. Tato skutečnost byla obžalovanými správci spotřební daně úmyslně zatajena a jejich jednáním tak byla porušena zákonná povinnost přiznat a zaplatit spotřební daň dle § 9 odst. 3 písm. b) zákona č. 353/2003 Sb. o spotřebních daních. Tímto jednáním obžalovaní zkrátili daň ke škodě České republiky, zastoupené Celním úřadem Brno ve výši 157 106 749 Kč. Celková výše neodvedené daně mnohonásobně převyšuje škodu velkého rozsahu, která je v ustanovení § 138 odst. 1 trestního zákoníku dána spodní hranicí 5 000 000 Kč. Z provedených důkazů bylo zjištěno, že všem obžalovaným bylo známo, jakým způsobem bude trestná činnost prováděna, a že jejím jediným cílem je zkrácení spotřební daně a profitování na úkor státu, kdy obžalovaný V. s obžalovaným V. trestnou činnost koordinovali, v počáteční fázi obžalovaný V. dával příkazy k platbám za nakoupené pohonné hmoty ve společnosti TOTAL ČR, dojednával nákup předmětných pohonných hmot, informoval svědka N., pracovníka společnosti TOTAL ČR, že pohonné hmoty budou sloužit letecké přepravě, že společnost bude disponovat 7 – 8 letadly a že spotřeba bude minimálně 3 000 000 litrů měsíčně, ačkoliv skutečnost byla zcela jiná. Obžalovaný N. a odsouzený G. se spolupodíleli na následující fázi trestné činnosti, zejména koordinaci v odvozu nakoupených pohonných hmot, která tak nesloužila k účelu, který umožnil osvobození od spotřební daně, ale k činnosti jiné nebo k využití jinému. Obžalovaným bylo známo, že letecké pohonné hmoty byly nakupovány pro podnikatelskou činnost spojenou s leteckou přepravou a jako takové byly osvobozeny od spotřební daně. Bylo jim známo, že pokud bude použita k jiným účelům, vzniká povinnost spotřební daň přiznat a odvézt. Obžalovaní tak jednali v úmyslu přímém dle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku a to ve spolupachatelství dle § 23 trestního zákoníku.

130. Po rozhodnutí o vině soud rozhodoval o výši a druhu trestu, které je nutné obžalovaným uložit za jejich nezákonné jednání. Při stanovení druhu a výše trestu soud přihlédl k povaze a závažnosti trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům obžalovaných, k jejich dosavadnímu způsobu života a k možnostem jejich nápravy. Přihlédl rovněž k jednání obžalovaných po činu, příp. snaze nahradit škodu. Soud zohlednil zjištěné polehčující i přitěžující

okolnosti, k době, která od spáchání činu uplynula a k délce řízení. K osobám obžalovaných bylo zjištěno z místa bydliště, že proti nim nejsou vedena přestupková řízení. Jak se však podává z opisů z evidence rejstříku trestů fyzických osob a opisů rozsudků, v meziobdobí byli obžalovaní V. a V. odsouzeni a soudy I. stupně vyhlásily odsuzující rozsudek za jejich jiné trestné činy.

131. Obžalovaný **V.** byl uznán vinným rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 29. května 2013, č.j. 30T 7/2011-15149 ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci ze dne 22.dubna 2014, č.j. 4 To 69/2013-16412, zvláště závažnými zločiny zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby dle § 240 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku, který spáchali ve prospěch organizované zločinecké skupiny dle § 107 odst. 1 trestního zákoníku a účast na organizované zločinecké skupině dle § 361 odst. 1 alinea druhá trestního zákoníku. Za tyto zvláště závažné zločiny byl obžalovanému V. uložen úhrnný trest v rámci zvýšené trestní sazby dle § 108 odst. 1 trestního zákoníku v trvání 13 let, pro jehož výkon byl zařazen do věznice se zvýšenou ostrahou, dále mu byl uložen trest zákazu činnosti v maximální možné výměře v trvání 10 let a trest propadnutí věci, a to finanční hotovosti ve výši téměř 1,5 milionu Kč. S ohledem na tento přísný trest, který byl obžalovanému V. uložen za trestnou činnost, již zkrátil daňovou povinnost vůči Českému státu ve výši nejméně 564 799 377 Kč, která tak je mnohonásobně vyšší než ta, kterou způsobil jednáním, jímž byl tímto rozsudkem uznán vinným, soud dospěl k závěru, že v jeho případě je možné užití ustanovení § 44 trestního zákoníku o upuštění od uložení souhrnného trestu. Soud je přesvědčen, že trest, který byl obžalovanému V. uložen, a který v současné době vykonává, je dostatečně přísný a splňující účel trestu.
132. V případě obžalovaného **R.V.** soud s odstupem času a se změnou osobních poměrů obžalovaného dospěl k závěru, že uložení souhrnného trestu odnětí svobody by bylo pro obžalovaného V. nepřiměřeně přísné a dosavadní uložené tresty vyslovené rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 29. 7. 2008 č. j. 10T 8/2004-17232, kterým byl obžalovanému uložen trest odnětí svobody v trvání 7 let a 6 měsíců, dále trest peněžitý ve výši 2 000 000 Kč a trest zákazu činnosti na dobu 5 let, a rozsudkem Městského soudu v Brně ze dne 26. 11. 11 sp. zn. 10 T 221/2011 v trvání 10 měsíců, jsou tresty dostačující. Soud zvážil, že k trestné činnosti došlo v roce 2004, tj. před 14 lety, trestní řízení je vedeno již několik let. Obžalovaný V. mezitím onemocněl vážným onkologickým onemocněním. Aby měl trest zejména ve své výchovné složce splnit svůj účel, má nastoupit co nejdříve po spáchání trestného činu. V nyní projednávaném případě by výchovný účel trestu již neměl žádný smysl a nastoupila by toliko jeho represivní část. Soud tak dospěl k závěru, že v případě obžalovaného V. jsou splněny podmínky pro upuštění od souhrnného trestu dle § 44 trestního zákoníku.
133. K osobě obžalovaného **S.N.** bylo zjištěno, že dosud nebyl soudně trestán, neboť nemá záznam v opisu z evidence Rejstříku trestů fyzických osob, a nebyl ani projednáván v místě bydliště pro protispolečenské jednání menší společenské závažnosti. V jeho prospěch tak svědčí polehčující okolnost dle § 41 písm. o) trestního zákoníku, neboť vedl před spácháním trestného činu řádný život. Výraznou přítěžující okolnost soud ve smyslu § 42 trestního zákoníku u tohoto obžalovaného neshledal. Byť bylo prokázáno, že obžalovaný se aktivně svým dílem účastnil na velmi závažné trestné činnosti, v důsledku které českému státu nebyla odvedena daň ve výši více jak 157 000 000 Kč, stejně tak je u tohoto obžalovaného nutné zmínit podstatné skutečnosti, které soud vzal do úvahy při rozhodování o druhu a výši trestu, který bude obžalovanému uložen

za jeho nezákonné jednání, kterým byl tímto rozsudkem uznán vinným. Soud přihlédl jako k okolnosti polehčující k dosavadní bezúhonnosti obžalovaného, kdy řádný život vedl nejen před spácháním trestné činnosti v roce 2004, ale v i po celé následující období a bezúhonným životem žije do současné doby. Od spáchání trestného činu uběhla doba delší jak 14 let a soud musel zohlednit ve prospěch obžalovaného rovněž délku trestního řízení. Účelem trestu je, aby působil zejména výchovně na pachatele trestné činnosti co nejdříve poté, co spáchal trestnou činnost a byl uznán vinným. U obžalovaného N. soud shledal, že pokud by mu byl uložen nepodmíněný trest odnětí svobody, byl by s ohledem na okolnosti shora zmíněné trestem nepřiměřeně přísným, neboť v rámci trestní sazby uvedené v § 240 odst. 3 trestního zákoníku je obžalovaný N. ohrožen trestní sazbou od 5 do 10 let odnětí svobody. Soud proto v jeho případě užil zmírňovacího ustanovení § 58 trestního zákoníku o mimořádném snížení trestu odnětí svobody, neboť má vzhledem k poměrům pachatele za to, že by použití trestní sazby odnětí svobody trestním zákonem stanovené bylo pro obžalovaného N. nepřiměřeně přísné a lze dosáhnout jeho nápravy i trestem kratšího trvání. Soud proto snížil trestní sazbu ve smyslu § 58 odst. 3 písm. b) trestního zákoníku a obžalovanému N. uložil trest odnětí svobody v trvání 3 let. S odstupem času a s ohledem na řádně vedený způsob života obžalovaného N. soud nepovažuje za nezbytné, aby bezprostředně vykonal trest odnětí svobody, soud proto výkon trestu podmíněně odložil, byť na maximálně možnou zkušební dobu v trvání 5 let.

Poučení:

Proti všem výrokům tohoto rozsudku je možné podat odvolání do 8 dnů ode dne jeho doručení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně, pobočka ve Zlíně.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku a obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká.

Poškozený může odvoláním rozsudek napadnout pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Poškozený může požádat o vyznění konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění, žádost se podává u tohoto soudu.

Odvolání musí být do osmi dnů od doručení písemného vyhotovení rozsudku odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda jej podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Jestliže odvolání nesplňuje náležitosti obsahu odvolání, může být odvolacím soudem odmítnuto.

Zlín 13. srpna 2018

JUDr. Iveta Šperlichová, v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Ester Svobodová